

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΑΡΙΘ. 136 ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ Γ'



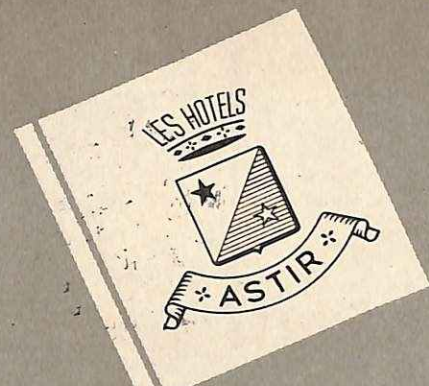
ΝΕΑ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ

Αποκλειστικό φωτορεπορτάζ

Η ΜΕΓΑΛΗ ΚΡΙΣΙΣ

Τί συμβαίνει στη Γαλλία

ΡΟΥΣΣΟ ΔΙΑΦΩΝΟ



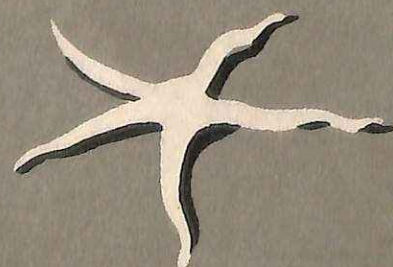
ΑΚΤΗ ΑΣΤΗΡ
ΓΛΥΦΑΔΑ

Τό άρτιώτερο
τό πολυτελέστερο
τό άνετώτερο
τουριστικό συγκρότημα
ξενοδοχειακών έξυπηρετήσεων
είς όλην τήν Έλλάδα.

Έκατό περίπτερα πολυτελείας
μέ ένα δωμάτιον δύο κλινών
πλήρες λουτρόν
θεράντα
τηλέφωνο
καί πρό παντός δέρμανσιν

Ό καλύτερος τόπος ξεκουράσματος
τόν χειμώνα.
Έστιατόρια
Κέντρα διασκέδασης
Dancing
Άθλοπαίδιαί ξηράς
καί θαλάσσης.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
ΚΟΙΝΩΝΙΑ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ
ΔΩΡΕΑ
ΗΜΕΡΩΝ



ΑΚΤΗ ΑΣΤΗΡ
ΓΛΥΦΑΔΑ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΤΕΥΧΟΣ ΑΡΙΘ. 136 ΔΡΑΧ. 5
2 - 8 ΙΟΥΝΙΟΥ 1958

Έκδοσις: ΕΛΚΗΝ Έλένη Γ. Βλάχου-Η. Γ. Ηλιδόπουλος
Διεύθυνσις: Κων. Κ. Ψύχας (Μονής Πετράκη 8, Αθήναι)
Προϊστάμενος Τυπογραφείου: Κ. Ζαγοριανίτης (Αλδου Μανουτίου 18 Αθήναι)

Γραφεία:

Συντάξας, Σωκράτους 57, Αθήναι, Τηλεφ. 57-081
Έκδόσεως, Βουλιαγμένης 352, Αθήναι, Τηλεφ. 70-821

Συνδρομαί:

Έσωτερικόν, εξάμηνός δραχ. 130. Έτησίαν δραχ. 260.
Έξωτερικόν, εξάμηνός δολλάρ. 7. Έτησίαν δολλάρ. 14.

Άεροπορική άποστολή κατόπιν συγγενήσεως—Διαφημίσεις κατά συμφωνίαν. Άπαγορεύεται ή άναδημοσίευσιν άρθρων καί εικόνων του περιεχομένου χωρίς τήν άδεια των συγγραφέων καί των έκδοτών—Χειρόγραφα δέν επιστρέφονται—Τηλεγραφική Διεύθυνσις. ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΘΗΝΑΙ.

ΕΛΚΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ Ε.Π.Ε. (Κεφ. Καταβεβλημένων Δρ. 400.000)



Η Σαίτα

Τό τεύχος των ΕΙΚΟΝΩΝ μέ τις γιορτές τις πασχάλινές των Μεγάλων—Μενδίου μ' Έκαμε νά σάς γράψω καί νά παραπονեθώ γιατί ποτέ κανείς σας δέν κατέθηκε καί από κάτω στην Καλαμάτα νά δη νά πέφτουν άντίμερα τήν Λαμπρή καί συνέχεια Έως του Αγίου Γεωργίου οι Σαίτες οι θρονιχτές φτιαχμένες μέ μπαρούτη δημητσάνικη από τους παλιούς της μύλους φτιαγμένη.

Είναι ολόκληρη ιστορία ή κατασκευή των. Άλλά στο ρέξιμο γίνεται πανηγύρι καί τό γλεντάει ό κόσμος μέ τήν ψυχή του.

Η Σαίτα είναι ρόλος στριμένος χαρτός μέ 30 δράμια μπαρούτη ταπωμένος καλώς μέ σπουδάματα μήκους 20-30 ή καί 40 πόντων οι μεγάλες.

Τις βάζουν σέ σακκούλα παρές κάθε ένορία χώρα, μέ τό μπαράκι της κάθε κιά, σάλπιγγα καί ή μαρίδα από πίσω.

Βάζουν άβιζότι όταν καίνε τόν Ιούδα καί ή Σαίτα θγάξει φλόγα από τήν τρύπα σάν πυραυλος, ένώ αυτός πού τήν ρίχνει τήν βαστά γερά καί στριφογυρίζει για νά τήν κάνη νά κελαϊδά καί νά θρονιά ρυθμικά.

Σηκώνεται ή καπνιά σύννεφο καί πάει τό φτάρισμα καπνός. Πολλές σκάουν. Γίνεται δέ ένα είδος διαγωνισμού ποιος θα παρουνισάση τις καλύτερες.

Θυμίζωμαι παιδι τότε, όταν ό βασίλειος Γεώργιος επισκέφθη τήν Μεσσήνην. τό 1936 νομίζω, ξριξαν πολλές στην πλατεία για νά δη καί αυτός πρὸς τιμήν του.

Γιά περισσότερες λεπτομέρειες γύρω από αυτό τό όραίο καί δέν ξέρω πόσο παλιό έθιμο, μπορείτε νά παρακολουθήσετε καί στις τοπικές εφημερίδες των Καλαμών.

Φέτος δέ ήρθε καί συνεργείο κινηματογραφικό, νομίζω μέ 'Ι.

ταλούς παραγωγούς καί τράβηξαν πολλές σκηνές εκ του φυσικού για τά επίκαιρα κ.λ.π.

Λοιπόν, αγαπητέ μας Τοξότα, αν όχι για τώρα, έχετε να' δη σας για τό μέλλον τουλάχιστον νά πανηγυρίσουν καί οι ΕΙΚΟΝΕΣ μαζί μέ μας τό ρέξιμο της Σαίτας.

Δ. ΒΑΛΑΒΑΝΗΣ

* Ασφαλώς θα τό έχουμε να' δη μας. Η ζοφερή όσο καί κατατοπιστική (στη συντομία της) περιγραφή σας μας άνοιξε τήν... φωτογραφική μας όρεξη.

Παράπονα

Αφ' ότου εξέδόθησαν οι ΕΙΚΟΝΕΣ είμαι τακτική αναγνώστρια. Είμαι ξένης καταγωγής. Έπτά χρόνια ζω στην Έλλάδα καί διαβάσω τά ελληνικά πολύ καλά.

Τό περιοδικό σας είναι άράγιατι τό καλύτερο απ' όλα τά άλλα ελληνικά, έν τούτοις έχω μερικά παράπονα.

Έμπρώτης τά έξώφυλλο θα έρχετο νά είναι πύδ ποιήματα. Καθώς γνωρίζουμε οι ΕΙΚΟΝΕΣ είναι περιοδικόν επικαιροτήτων γιατί τά έξώφυλλα τις περισσότερες φορές είναι πορτραίτα ξένων ήθοποιών.

Τό τεύχος των Χριστουγέννων δέν είχε έξώφυλλο έορταστικών (θρησκευτικών). Μετά από τήν πτώση της κυβερνήσεως δέν έρχετο νά έχη έξώφυλλο άνάλογο; Έπίσης τό τεύχος της 25ης Μαρτίου δέν μπορούσε νά έχη έξώφυλλο πατριωτικού περιεχομένου, παρά μετά μία έβδομάδα 2 φωτογραφίες μικρές; Τό 128 τεύχος έχει ρεπορτάζ από τό μοναστήρι Αγίου Όρους καί στο ίδιο τεύχος άλλο ένα ρεπορτάζ περί θρησκευτικού περιεχομένου, γιατί;

Τό 129 τεύχος, Θάψιμα των θανόντων έξώφυλλο. Μέσα δημοσιεύετε ρεπορτάζ 8 σελίδων χο-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 6



αυτός
είναι καφές!

ΑΥΤΗ ΜΟΝΟΝ Η ΛΕΞΙΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΑΔΙΑΦΙΛΟΝΙΚΗΤΟΝ
ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ ΚΑΛΟΥ ΚΑΦΕ

Μόνον μία εταιρεία διαπείρα ή Νεσλέ — ή όποια πρώτη παρουσίασε ένα διαλυτόν καφέ εις κόσμον, ποιότητος — έχει τήν άπαιτούμενην πείραν διά νά σας έξασφαλίση εις κάθε φλυτζάνι Νεσκαφέ όλην τήν γεύσιν του γνησίου φρεσκοκαβουρδισμένου καφέ.

Η άλήθια αυτή κίνησις — ζεστό νερό σέ λίγη σκόνη Νεσκαφέ — πού σας επιτρέπει νά παρασκευάσετε ένα πραγματικά καλόν καφέ, άποτελεί τήν συνέχειαν σειράς λεπτών έργων εις τάς όποιας οι ειδικοί της Νεσλέ άνεδείχθησαν δεξιότηναι.

ΝΕΣΚΑΦΕ

ΠΡΩΤΟΝ
ΕΙΣ ΔΙΑΔΟΣΙΝ
ΕΙΣ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ



ΓΕΝ. ΑΝΤ/ΠΟΙ: ΑΝΔΡ. ΔΡΙΤΣΑΣ & ΥΙΟΣ - ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ
ΑΚΤΗ ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ 24 - ΤΗΛ. 40.220

Μετά την δημοσίευση στο προηγούμενο τεύχος των
ΕΙΚΟΝΩΝ της μεγάλης έρευνας

ΤΟ ΝΟΗΜΑ ΤΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ

στο επόμενο τεύχος

δ Τ. Υπουργός κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΑΛΛΗΣ

δίδει την συνθετική εικόνα του πολιτικού
προβλήματος της χώρας, όπως προέκυψε από
τάς εκλογές της 11ης Μαΐου



Με τις
ΣΕΡΒΙΕΤ ΥΓΕΙΑΣ

Camelia

ασφάλεια - καθαριότης
άνεση - αυτοπεποίθηση

γρήγορα



Ό,τι
καινούριο και
μοντέρνο θέ:

Σκελετούς και κρύσταλλα
έγχρωμα ή λευκά,
CRUXITE, ZEISS, RODESTOCK,
CALOBAR, δα βρήτε στην
μεγάλην συλλογήν μας

Ιδιαίτερα αθουσα οπτικών

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ
Ι. Γ. ΒΑΓΕΝΑ
ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ 7



Από τα βιβλία

...που μάς έστειλαν

ΤΡΑΝΕΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΕΣ, ΒΑΣΙΛΗ ΠΛΑΤΑΝΟΥ. ΑΘΗΝΑΙ 1958. ΠΑ-
ρήγορο τουλάχιστον αντιστάμισμα στη βαθμιαία εξαφάνιση των λαογρα-
φικών θησαυρών της χώρας, είναι η άθροιστη αλλά πολύτιμη εργασία των
άφωσιμένων εκείνων νοσταλγών που προσπαθούν να περισώσουν στο άψυ-
χο τυπωμένο χαρτί, ό,τι άλλοτε ήταν ανάσα και αίμα και παλμός της καρ-
διάς, ό,τι χάριζε στο λαό μας τη μοναδική ιδιοτυπία του, την ταυτότητά του
Καρπός νοσταλγίας είναι και το σύντομο διβλιαράκι—όγδοντα όλες κι' ό-
λες σελίδες— του Β. Π. με πέντε ήθρογραφικά αφηγήματα, από την ιδιαίτε-
ρη πατρίδα του, τη Μυτιλήνη, όπου και κεί «ή φυσική τάση προς νεωτερι-
σμούς κατέκτησε σύντομα έδαφος, παλιές συνήθειες του κοινωνικού μας δί-
ου σε χωριά και σε κωμοπόλεις εγκαταλείφθηκαν ή απλουστεύθηκαν». 'Ο
συγγραφέας κάνει την προσφορά του με συγκίνηση και δεξιοτεχνία, χρησι-
μοποιώντας πάντοτε για καμιά κάποια ιστορία και διανθίζοντας την αφή-
γηση με δημοτικά τραγούδια και τετράστιχα. 'Απαραίτητο συμπλήρωμα,
φυσικά, το γλωσσάρι, που ή έκασή του (6 σελίδες συνολικά) μαρτυρεί τον
ιδιαίτερο γλωσσικό πλούτο κάθε ελληνικής γωνιάς. Νομίζουμε όμως πως
καλύτερα θα ήταν να δοθή το γλωσσάρι συγκεντρωτικό και πιδ εύχρηστο
στο τέλος του διβλίου και όχι δυο χωριστά για τα δυο πρώτα και μεγαλύ-
τερα αφηγήματα και ένα για τα τρία τελευταία. Πολύ σωστά, ή εργασία
του Β. Π. τιμήθηκε με το πρώτο βραβείο της 'Ακαδημίας 'Αθηνών.

«ΑΙΘΟΥΣΑ ΑΝΑΜΟΝΗΣ», ΓΙΩΡΓΟΥ ΓΕΡΑΛΗ, ΑΘΗΝΑΙ. ΔΙΦΡΟΣ
1957.

Μιά μυστηριακή και παγερή απόπνοια θανάτου, αναδίνουν τα δεκατέ-
σερα σύντομα ποιήματα του ποιητού των «Λυρικών τοπιών». Και όπως το
θέμα που αγγίζουν επιβάλλει την ταπεινοφροσύνη και την σεμνότητα, παρό-
μοια απείρητοι, στυγνοί και «άμεσοι» είναι οι στίχοι του. 'Ο Γ. Γ. προση-
λαύνει το θέμα του από τον τίτλο ακόμα των ποιημάτων του—«Σκοτεινό τρα-
γούδι», ή «Νεκρός», «'Ετσι είναι οι Τάφοι», ή «Λευκή στο θάνατο». Κάθε άλ-
λο παρά κραυγαλέος και μεγαλόστομος, δημιουργεί μιάν ατμόσφαιρα ύψιστης
σοβαρότητας. Στεκόμαστε ιδιαίτερα σε μιά θαυμάσια εικόνα της «Αΐθουσας
'Αναμονής», του τρίτου ποιήματος που δίνει και τον τίτλο στη συλλογή.
«Μέσα, ή σοφός καθηγητής άκούει τα δήματα — προβλέπει τα ένδε-
χόμενα με ακρίβεια — εγκάρδιος σε όσους ζήγωσαν κίόλα την πύλη —
φορέσανε τη μαύρη σκέπη, είν' έτοιμοι. —Τους άποχαιρετά μ' ένα μειδί-
σμα — «Φίλε μου, θα ξαναϊδωθούμε», βέβαιος ότι — εκείνοι άναχωρούν
πιά για την άδυσσο...»

'Αλλά κι όταν λαχταρά να ξεφύγη από την άδυσώπητη παρουσία, δεν
του στέκεται βολετό. «Την είδε της μητέρας μου ή μητέρα — την άγα-
πημένη μου, — άνοιγοντας ένα μικρό παράθυρο στον ούρανό — και της
ραντίζει τα μαλλιά με το χρυσό θαγιόνερο... 'Ο καιρός — που σ' άγα-
πούσα είναι στα χέρια μου μιά φούχτα — σκόνη». (Μακραίνοντας).

«ΠΟΙΗΜΑΤΑ», ΤΗΣ ΛΥΝΤΙΑΣ ΣΤΕΦΑΝΟΥ. ΑΘΗΝΑΙ 1958.

'Η πολύτιμη παρουσία της Λύντιας Στεφάνου στον νεοελληνικό ποιητικό
ορίζοντα, δεν είναι άπλωμένη σε ποσότητα, όσο θα το εύχότανε κανείς, άλ-
λά γι' αυτό κάθε εμφάνιση της νεαρής 'Ελληνίδος ποιητριάς άποτελεί ένα
μικρό όρόσημο στην πορεία της μεταπολεμικής ποιητικής γενιάς.

«'Ακόμα ξαναγυρίζουν οι μικρές γλάστρες στα παραθύρια — 'Ημέρες
νύχτες τώρα έδώ — Πού με τα σύννεφα ξαναγυρίζουν — 'Όταν ξαπλώνε-
ται μιά γυναίκα χρωματιστή στο κατάστρωμα — Με ξέπλεκη όλη τη φωνή
της στους αιώνες».

'Η Λύντια Στεφάνου άνήκει στον μικρό εκείνο κύκλο, που έχει ύποστη
μιάν άμνηση, αλλά καρποφόρο επίδραση των τριών εκείνων πόλων της συγ-
χρόνου ποιητικής μας ζωής, του Σεφέρη, του 'Ελύτη και του 'Εγγονόπουλου:
«Θυμάμαι πέδιλα λυτά, παράθυρο προς το βουνό. — Τα βραχνό παιδί κά-
θε βράδυ στη γωνιά του δρόμου».

'Αλλά ή επίδραση αυτή ύφίσταται την κατεργασία μιάς ευαίσθητης ι-
διοσυγκρασίας που είναι συνάμα προικισμένη μ' ένα κριτήριο, όχι μόνον έμ-
φυτο, αλλά κ' ένισχυμένο με μιά πλούσια προϊστορία μελέτης και καλλι-
εργίας.

Τα προσόντα αυτά μαζί με τις πολύτιμες έμπειρίες συχνών ταξιδιών, (ή
Λύντια Στεφάνου είναι, ως γνωστόν, σύζυγος ένός έκλεκτου νέου μας δι-
πλωμάτου, του 'Αλέξη Στεφάνου) καθρεφτίζονται στα «Ποιήματα» σε μιά
έπαινετη ίσορροπία λυρισμού και στοχασμού:

«Καμιά σιωπή δεν είναι περισσότερο βαθιά — άπ' τη συνωμοσία των
χρωμάτων...».

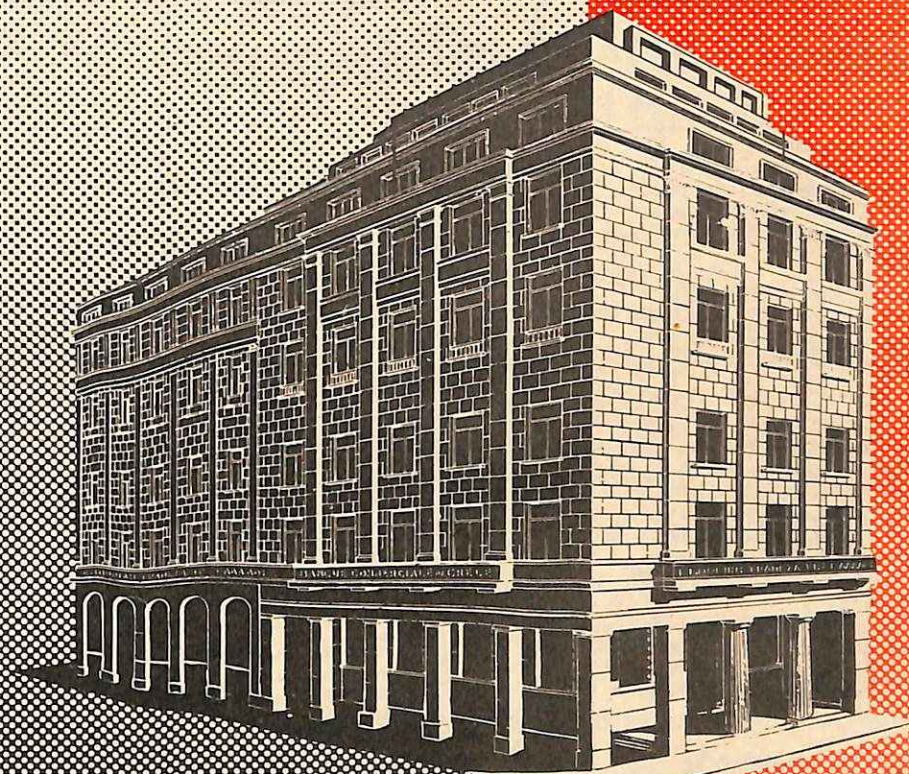
'Η «'Αγία Μαρίνα», το «Κλιμάκιον 'Ανιχνεύσεως», ή «'Ερέχθεια», ή
«'Υπόθεσις Βιασμού» και κυρίως ή «Μονόλογος» και τα χορικά για μιά μύ-
χτα του Μάη, άποτελούν ένότητες, που όχι μόνο τις διαβάξει εύχάριστα
ό φίλος του καλού, αλλά αισθάνεται και μιά έντονη έπιθυμία —να τις ξα-
ναδιαβάση. ■■■

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

ΣΤΟ ΣΤΕΡΕΩΜΑ του Ιταλικού κινηματογράφου άνεβαίνει
ιαχύτατα το άστρο της Ροσάνα Σιαφίνο, που ή φωτογραφία
της στολίζει το σημερινό μας εξώφυλλο. 'Η Ροσάνα όφείλει
την άνοδό της στην όμορφιά, στο ταλέντο της, αλλά κυρίως
στην άκατάβλητη έπιμονή της, όπως θα δή ή άναγνώστης σε
σχετικό άρθρο, το όποιο δημοσιεύεται σ' αυτό το τεύχος μας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΣΤΡΑΤΗΣ Γ. ΑΝΔΡΕΑΔΗΣ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: ΟΔΟΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 11
ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
'C O M E R Z B A N K''



ΕΜΠΟΡΙΚΗ
ΤΡΑΠΕΖΑ
ΤΗΣ
ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1907
ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΚΑΙ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΑ ΔΡΧ. 122.142.775,70
ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΤΗ 30 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1958 ΔΡΧ. 2.380.544.572,29

23 ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΑΘΗΝΩΝ
55 ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
2 ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΑΙΓΥΠΤΟΥ

ΚΥΡΙΟΙ ΜΕΤΟΧΟΙ ΤΩΝ ΤΡΑΠΕΖΩΝ:
ΙΟΝΙΚΗ ΚΑΙ ΛΑΪΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΛΛΑΔΟΣ
COMMERCIAL BANK OF THE NEAR EAST LTD.
17, ST. HELEN'S PLACE E. C. 3, LONDON

ΕΚΤΕΛΕΙ ΠΑΡΗΡΜΑΣ ΕΜΒΑΣΜΑΤΩΝ ΕΚ ΤΟΥ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ, ΑΓΟΡΑΝ CHEQUES, TRAVEL
LER'S CHEQUES ΚΑΙ ΧΑΡΤΟΝΟΜΙΣΜΑΤΩΝ

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ ΤΟΚΟΣ 8%



...που κυκλοφορούν

«ΓΙΑ ΝΑ ΓΙΝΗ ΕΝΑΣ ΠΙΑΝΙΣΤΑΣ», ΕΛΕΓΕ Ο ΖΑΟΥΕΡ, ΧΡΕΙΑΖΟΝΤΑΙ ΤΡΕΙΣ ΓΕΝΙΕΣ ΜΟΥΣΙΚΩΝ. Για να γίνει ένας διρτουόζος του βιολιού, σαν τον Φραντσέσκατι, χρειάζονται τέσσερις.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΑΓΚΑΝΙΝΙ ΕΧΕΙ ΚΛΗΡΟΝΟΜΗΣΕΙ ΤΟ ΜΟΥΣΙΚΟ ΤΟΥ ΜΑΝΔΥΑ, ΤΟ ΣΗΜΕΡΙΝΟ ΕΙΔΩΛΟ ΤΩΝ ΠΙΣΤΩΝ ΤΗΣ ΚΑΛΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ. Ο πατέρας του, που τον δίδασκε βιολί, ήταν μαθητής του Σιόδου κι' ο Σιόδου, καθώς ξέρουμε, ήταν ο μόνος μαθητής του θείου Παγκανίνι.

ΠΕΝΤΕ ΧΡΟΝΩΝ ΠΑΙΔΙ, Ο ΤΖΙΝΟ ΦΡΑΝΤΣΕΣΚΑΤΙ, ΕΠΑΙΖΕ ΚΙΟΛΑΣ ΚΟΝΤΣΕΡΤΑ ΜΕ Τ' ΑΥΤΙ, ΚΙ' ΑΣ ΜΗ ΜΠΟΡΟΥΣΕ ΑΚΟΜΗ ΝΑ ΔΙΑΔΑΣΗ ΝΟΤΕΣ. ΣΕ ΗΛΙΚΙΑ ΔΕΚΑ ΕΤΩΝ ΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΡΩΤΗ ΣΥΝΑΛΙΑ ΤΟΥ ΜΕ ΤΟ ΚΟΝΤΣΕΡΤΟ ΓΙΑ ΒΙΟΛΙ ΤΟΥ ΜΠΕΤΟΒΕΝ ΚΑΙ, ΣΗΜΕΡΑ ΠΙΑ, ΩΡΙΜΟΣ, ΜΕΣΟΤΟΣ, ΠΕΠΕΙΡΑΣΜΕΝΟΣ, ΕΧΕΙ ΦΘΑΣΕΙ ΤΗΝ ΔΕΞΙΟΤΕΧΝΙΑ ΤΟΥ ΣΤΟ ΣΗΜΕΙΟ ΝΑ ΚΑΤΑΡΘΩΝ ΝΑ ΠΑΙΖΗ ΔΥΟ ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΟΚΤΑΚΟΣΙΕΣ ΝΟΤΕΣ ΣΕ ΤΕΣΣΕΡΑ ΛΕΠΤΑ, ΩΠΩΣ ΑΠΕΔΕΙΞΕ ΜΙΑ ΠΡΟΣΦΑΤΗ ΧΡΟΝΟΜΕΤΡΗΣΗ.

ΑΥΤΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΒΙΡΤΟΥΟΖΟΣ ΤΟΥ ΟΠΟΙΟΥ ΟΙ ΕΚΤΕΛΕΣΕΙΣ ΚΟΝΤΣΕΡΤΩΝ, ΩΠΩΣ ΤΟΥ ΜΠΡΑΜΣ, ΤΟΥ ΜΠΡΟΚ, ΤΟΥ ΜΕΝΤΕΛΣΟΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΤΣΑΙΚΩΦΣΚΥ, ΕΡΧΟΝΤΑΙ ΠΑΝΤΑ ΣΤΗΝ ΠΡΩΤΗ ΓΡΑΜΜΗ ΤΩΝ ΠΩΛΗΣΕΩΝ ΤΗΣ «ΦΙΛΙΠΣ». ΚΑΙ ΠΩΣ ΝΑ ΜΗ ΘΥΜΗΘΗ ΚΑΝΕΙΣ ΚΑΙ ΤΗ ΘΑΥΜΑΣΙΑ ΕΚΕΙΝΗ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΤΗΣ «ΚΡΑΥΤΣΕΡ» ΜΕ ΤΟΝ ΚΑΖΑΝΤΣΟΥΣ;

Ο ΤΖΙΝΟ ΦΡΑΝΤΣΕΣΚΑΤΙ ΓΕΝΝΗΘΗΚΕ ΣΤΗ ΜΑΣΣΑΛΙΑ, ΣΤΙΣ 9 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1905 ΚΑΙ ΠΡΙΝ ΑΚΟΜΗ ΑΡΧΙΣΗ ΝΑ ΔΙΑΒΑΣΗ ΕΔΕΙΞΕ ΟΛΟ ΤΟ ΤΟ ΜΟΥΣΙΚΟ ΤΑΛΕΝΤΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΙΔΙΑΙΤΕΡΗ ΚΛΙΣΗ ΠΟΥ ΕΙΧΕ ΣΤΟ ΒΙΟΛΙ. ΓΙΑ ΠΡΩΤΗ ΦΟΡΑ ΕΜΦΑΝΙΣΤΗΚΕ ΣΤΟ ΠΑΡΙΣΙ ΜΕ ΤΗΝ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΤΟΥ «ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΣΥΝΑΛΙΩΝ ΤΩΝ ΨΕΥΔΩΝ» ΚΑΙ ΤΕΤΙΑ ΉΤΑΝ Η ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΤΟΥ, ΩΣΤΕ ΣΥΝΤΟΜΑ ΑΡΧΙΣΕ ΝΑ ΠΕΡΙΟΔΕΥΗ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ ΜΕ ΟΡΧΗΣΤΡΕΣ ΚΥΡΟΥΣ, ΩΠΩΣ Η ΣΥΜΦΩΝΙΚΗ ΤΗΣ ΒΙΕΝΝΗΣ ΜΕ ΤΟΝ ΦΟΥΡΤΣΕΝΓΚΛΕΡ ΚΑΙ Η ΚΟΝΤΣΕΡΤ ΓΚΕΜΠΑΟΥ ΤΟΥ ΑΜΣΤΕΡΝΤΑΜ ΜΕ ΤΟΝ ΒΙΛΧΕΛΜ ΜΕΝΓΚΕΛΜΠΕΡΓΚ.

Σ' ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΕΣ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΕΣ ΤΟΥ ΜΕΣΟΠΟΛΕΜΟΥ, ΤΗ ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ, ΤΟ ΒΕΡΟΛΙΝΟ, ΤΗ ΡΩΜΗ, ΤΟ ΠΑΡΙΣΙ, ΤΟΝ ΑΠΟΚΑΛΟΥΣΑΝ ΟΣΑΝ ΤΟ «ΜΟΥΣΙΚΟ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ ΤΟΥ ΑΙΩΝΟΣ». ΜΑ Η ΠΙΟ ΘΡΙΑΜΒΕΥΤΙΚΗ ΣΤΙΓΜΗ ΤΟΥ ΉΤΑΝ Η ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΤΟΥ ΣΤΟ ΛΟΝΔΙΝΟ, ΜΑΖΙ ΜΕ ΤΟΝ ΜΑΡΙΣ ΡΑΒΕΛ ΚΑΙ ΤΗΝ ΣΟΠΡΑΝΟ ΜΑΓΚΥ ΤΕΪΤΕ.

ΤΟ 1938 Ο ΤΖΙΝΟ ΦΡΑΝΤΣΕΣΚΑΤΙ ΠΕΡΑΣΕ ΣΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ, ΟΠΟΥ ΕΓΚΑΤΕΣΤΗΣΕ, ΜΕ ΤΟΝ ΚΑΙΡΟ, ΚΑΙ ΤΟ ΕΠΙΚΕΝΤΡΟ ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΤΟΥ ΣΤΑΔΙΟΔΟΡΜΙΑΣ. ΣΤΗΝ ΑΛΗΣΜΟΝΗΤΗ ΕΜΦΑΝΙΣΗ ΤΟΥ ΜΕ ΤΗΝ ΦΙΛΑΡΜΟΝΙΚΗ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ ΔΙΑΛΕΞΕ ΓΙΑ ΒΑΣΙΚΟ ΚΟΜΜΑΤΙ ΤΟ ΚΟΝΤΣΕΡΤΟ ΓΙΑ ΒΙΟΛΙ ΣΕ ΝΤΟ ΜΕΙΖΟΝ ΤΟΥ ΠΑΓΚΑΝΙΝΙ, ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΩΝΤΑΣ ΤΗΝ ΙΔΙΑ ΤΗΝ «ΠΑΡΤΙΤΟΥΡΑ» ΠΟΥ Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΔΑΣΚΑΛΟΣ ΕΙΧΕ ΚΑΠΟΤΕ ΧΑΡΙΣΕΙ ΣΤΟΝ ΣΙΟΔΟΥ, ΚΙ' ΑΥΤΟΣ ΜΕ ΤΗ ΣΕΙΡΑ ΤΟΥ ΣΤΟΝ ΜΑΘΗΤΗ, ΣΤΟΝ ΠΑΤΕΡΑ ΦΡΑΝΤΣΕΣΚΑΤΙ.

ΜΙΑ ΑΛΛΗ ΘΡΙΑΜΒΕΥΤΙΚΗ ΕΜΦΑΝΙΣΗ, ΤΗΝ ΙΔΙΑ ΕΠΟΧΗ, ΉΤΑΝ ΚΑΙ Η ΣΥΝΑΛΙΑ ΤΟΥ ΣΤΟ «ΤΕΑΤΡΟ ΚΟΛΩΝ» ΤΟΥ ΜΠΟΥΕΝΟΣ ΑΪΡΕΣ ΜΕ ΤΟΝ ΧΟΣΕ ΊΤΟΥΡΜΠΙ ΣΤΟ ΠΙΑΝΟ.

ΣΗΜΕΡΑ Ο ΦΡΑΝΤΣΕΣΚΑΤΙ ΖΗ Σ' ΕΝΑ ΜΕΓΑΛΟ ΑΣΠΡΟ ΣΠΙΤΙ, ΣΤΗΝ ΚΟΡΥΦΗ ΕΝΟΣ ΛΟΦΟΥ, ΣΤΟΥΣ ΠΡΟΠΟΔΕΣ ΤΗΣ ΜΑΓΕΥΤΙΚΗΣ ΕΚΕΙΝΗΣ ΟΡΟΣΕΙΡΑΣ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΑΓΓΛΙΑΣ, ΤΩΝ ΜΠΕΡΚΣΑΪΡΣ, ΠΟΥ ΓΕΙΤΟΝΕΥΕΙ ΜΕ ΤΗ ΒΟΣΤΩΝΗ, ΤΗΝ ΠΟΛΗ ΠΟΥ ΦΗΜΙΖΕΤΑΙ ΓΙΑ ΤΗ ΜΟΥΣΙΚΗ ΤΗΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗ.

ΟΣΟ ΜΠΟΡΕΙ, ΠΕΡΝΑΕΙ ΤΙΣ ΜΕΡΕΣ ΤΟΥ ΣΤΟ ΥΠΑΙΘΡΟ. ΑΣΧΟΛΕΙΤΑΙ ΜΕ ΤΟ ΚΤΗΜΑ ΤΟΥ, ΣΚΑΛΙΖΕΙ, ΠΟΤΙΖΕΙ, ΟΡΓΩΝΕΙ, ΘΕΡΙΖΕΙ. ΎΓΕΡΑ ΓΥΡΙΖΕΙ ΣΤΟ ΉΣΥΧΟ ΣΤΟΥΝΤΙΟ ΤΟΥ ΚΑΙ ΚΑΤΕΒΑΖΕΙ ΑΠΟ ΤΟ ΡΑΦΙ ΕΝΑ ΣΤΡΑΝΤΙΒΑΡΙΟΥΣ, ΠΟΥ ΤΟ ΦΥΛΑΞΙ Σ' ΕΝΑ ΕΙΔΙΚΟ ΜΙΚΡΟ ΕΡΜΑΡΙ, ΩΣΤΕ ΝΑ ΜΗΝ ΤΟ ΠΕΙΡΑΞΗ Η ΎΓΡΑΣΙΑ.

ΠΡΟΒΑΡΕΙ ΠΕΡΠΑΤΩΝΤΑΣ, ΓΥΡΙΖΟΝΤΑΣ ΣΤΑ ΔΩΜΑΤΙΑ, ΚΑΜΜΙΑ ΦΟΡΑ ΑΝΕΒΑΙΝΟΝΤΑΣ ΚΑΙ ΚΑΤΕΒΑΙΝΟΝΤΑΣ. ΚΑΙ ΤΟ ΒΡΑΔΥ, ΓΙΑ ΝΑ ΞΕΚΟΥΡΑΣΤΗ, ΠΑΙΖΕΙ ΚΑΙ ΠΑΛΙ ΒΙΟΛΙ. ΜΕΝΕΙ ΜΑΖΙ ΜΕ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΟΥ, ΠΟΥΝΑΙ ΚΙ' ΑΥΤΗ ΠΑΛΙΑ ΠΙΑΝΙΣΤΑ ΚΑΙ ΒΙΟΛΙΣΤΡΙΣ, ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΑΝΤΟΤΕ ΑΚΟΥΡΑΣΤΗ ΜΗΤΕΡΑ ΤΟΥ, ΠΟΥ ΤΟΥΜΑΘΕ ΤΙΣ ΠΡΩΤΕΣ ΝΟΤΕΣ, ΚΑΠΟΙΟ ΠΡΩΪ, ΣΤΙΣ ΑΡΧΕΣ ΤΟΥ ΑΙΩΝΑ, Σ' ΕΝΑ ΜΙΚΡΟ ΣΠΙΤΑΚΙ ΤΗΣ ΜΑΣΣΑΛΙΑΣ...

ΕΝΑΣ ΝΕΟΣ ΔΙΣΚΟΣ ΤΗΣ «ΧΙΖ ΜΑΣΤΕΡ'Σ ΒΟΪΣ», ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΑΥΤΗΣ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΕΠΙΤΥΧΙΩΝ, ΜΑΣ ΔΙΝΕΙ ΤΗΝ ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΝΑ ΠΟΥΜΕ ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΕΝΑ ΠΕΡΙΦΗΜΟ ΙΤΑΛΙΚΟ ΚΟΥΑΡΤΕΤΤΟ. ΤΟ ΚΟΥΑΡΤΕΤΤΟ ΤΟΥ «ΕΝΤΖΟ ΓΚΑΛΛΟ. ΜΕΧΡΙ ΤΙΣ ΑΡΧΕΣ ΤΟΥ 1957 ΤΟ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ ΑΥΤΟ ΉΤΑΝ ΑΓΝΩΣΤΟ. ΑΙΦΝΙΔΙΩΣ, ΩΜΟΣ, ΑΠΕΚΤΗΤΗΣΕ ΦΗΜΗ ΠΟΥ ΑΠΛΩΘΗΚΕ ΟΧΙ ΜΟΝΟ ΣΤΗΝ ΙΤΑΛΙΑ, ΑΛΛΑ ΚΑΙ Σ' ΕΛΘΙΚΛΗΡΗ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ ΚΑΙ ΤΟΝ ΝΕΟ ΚΟΣΜΟ. ΟΙ ΔΙΣΚΟΙ ΤΟΥ ΠΛΗΜΜΥΡΙΣΑΝ ΤΑ ΣΠΙΤΙΑ ΤΩΝ ΦΙΛΩΝ ΤΗΣ ΕΛΑΦΡΑΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ, Σ' ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ. ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΩΣ. ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΑΠΟΛΑΥΣΗ Ν' ΑΚΟΥΗ ΚΑΝΕΙΣ ΤΙΣ ΝΕΕΣ ΔΙΑΣΚΕΥΕΣ ΤΟΥ «ΕΝΤΖΟ ΓΚΑΛΛΟ, ΤΙΣ ΓΕΜΑΤΕΣ ΕΛΑΦΡΟΤΗΤΑ, ΜΕΛΩΔΙΑ, ΡΥΘΜΟ ΚΑΙ ΧΙΟΥΜΟΡ. ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΑΥΤΟ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΟΥΔΑΙΟΤΕΡΟ. Ο «ΕΝΤΖΟ» ΕΧΕΙ ΕΝΑ ΛΕΠΤΟ ΑΪΣΘΗΜΑ ΧΙΟΥΜΟΡ.

Ο ΔΙΣΚΟΣ ΠΟΥ ΕΧΟΜΕ ΣΗΜΕΡΑ ΕΙΝΑΙ ΤΟ «ΚΑΖΑΝΟΘΑ», ΠΟΥ ΔΙΝΕΙ ΤΗΝ ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΣΤΟ ΚΟΥΑΡΤΕΤΤΟ ΝΑ ΜΑΣ ΕΠΙΔΕΙΞΗ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΑΡΕΤΕΣ ΤΟΥ. ΕΙΝΑΙ ΕΝΑΣ ΔΙΣΚΟΣ ΤΗΣ «ΧΙΖ ΜΑΣΤΕΡ'Σ ΒΟΪΣ» ΤΩΝ 45 ΣΤΡΟΦΩΝ.

Διά Το Tampax πλήρεις λεπτομέρειες μέ λιγα λόγια:

✓ Ο προορισμός του TAMPAK είναι να προσφέρει στην γυναίκα περισσότερη άνεση, ευκολία και ελευθερία σ' εκείνο το διάστημα του μηνός, που χρειάζεται υγιεινή προστασία.

✓ Το TAMPAK τελειοποιήθηκε από ένα Ιατρό, που εφημέρισε την αρχή της εσωτερικής απορροφήσεως, από πολλούς γνωστούς στην Ιατρική επιστήμη.

✓ Κάθε TAMPAK είναι κατασκευασμένο από άγνο απορροφητικό βαμβάκι και εισάγεται εύκολα με την βοήθειαν εισαγωγέως, ο οποίος, κατόπιν πετιέται. Τα χέρια σας δεν ερχονται εις επαφή με το TAMPAK.

✓ Το TAMPAK είναι πολύ πολύ μικρότερο από τους εξωτερικούς τρόπους προστασίας. Έπί πλέον δεν χρειάζεται ζώνες, παραινέσεις ή άλλα στηρίγματα.

✓ Το TAMPAK επιτυγχάνει την ασφάλειαν. Δεν δημιουργεί φουσκώματα ή εξογκώματα που μπορεί να διαγράφονται κάτω από τα στενά φορέματα.

✓ Το TAMPAK δεν τo αισθάνεσθε όταν είναι τοποθετημένο στην θέση του. Και δεν υπάρχει λόγος να το βγάσετε όταν κάνετε μπάνιο ή κολυμπάτε.

✓ Αγοράσατε το TAMPAK από τα φαρμακεία. Προσφέρεται εις 2 απορροφητικότητα, ΡΕΓΚΙΟΥΛΑΡ και ΣΟΥΠΕΡ (διά μεγαλύτεραν απορροφητικότητα). Όσα TAMPAK χρειάζεσθε για τόν μήνα, χωρούν άνετα στην τσάντα σας.



ΖΗΤΗΣΤΕ ΣΗΜΕΡΑ ΕΝΑ ΠΑΚΕΤΟ ΔΕΙΓΜΑΤΑ TAMPAK

Στην Ελλάδα αποστέλλεται απλώς το όνομα και τη διεύθυνσή σας, αποστέλλεται δωρ. 1,20 σε γραμματόσημα, πρὸς:

Ι. Φ. ΣΕΡΦΙΝΤΟΝ & ΣΙΑ (ΕΛΛΑΣ) Ε. Π. Ε.
ΤΜΗΜΑ TAMPAK
Σολωμού 55α, Αθήναι

Στην Κύπρο αποστέλλεται το όνομα και τη διεύθυνσή σας, αποστέλλεται 25 mills σε γραμματόσημα, πρὸς:

Φαρμακευτική Οργάνωση Κύπρου
Διευθύντριας Τμήματος TAMPAK
Τ. Κ. 496
Λευκωσία

TAXYΔΡΟΜΕΙΟ

(Συνέχεια από σελ. 3)

ροῦ, στὸ ἴδιο τεῦχος ἄλλες 2 σελίδες ξένου χοροῦ. Γιατὶ νὰ μὴν μπαίνουν σὲ ξεχωριστὸ τεῦχος;

Ἐπίσης σπαταλοῦνται 2 σελίδες γυναικείας μόδας. Ἐξ ἄλλου εἴχατε δημοσιεύσει καὶ σὲ 3 τεύχη συνέχεια.

Ἐπειδὴ εἰμαι οὐγγρικῆς καταγωγῆς τὸ περιοδικό σας τὸ στέλνω τακτικὰ στὴν πατρίδα μου καὶ ἀναγκάζομαι νὰ γράφω κάτω ἀπὸ κάθε φωτογραφία τὴν λεζάντα οὐγγαρέζικα, γιὰ νὰ ἀπολαμβάνουν καὶ οἱ δικοί μου τίς ὥραιες σας φωτογραφίες.

Ἐλπίζω νὰ μὴ σὰς κακοφάνῃ ἡ γνώμη μου καὶ νὰ τὴ λάβετε ὑπ' ὄψη σας.

ΒΕΡΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΛΑΟΥ

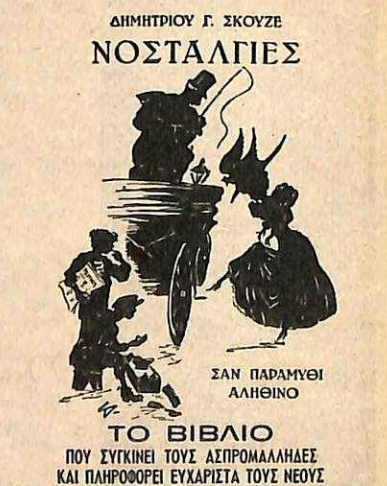
♦ Δὲν μὰς κακοφαίνεται ποτὲ ἡ γνώμη τῶν ἀναγνωστῶν μας, ὅταν μάλιστα σὲ πολλὰ σημεῖα εἶναι σωστή, ὅσο ἡ δική σας. Σ' ὅσα σημεῖα ἔχετε ἄδικο εἶναι ἐκεῖ που ἐμφιλοχωροῦν οἱ περιόδοι «τεχνικὸι λόγοι». Γιὰ τὴν ἀγάπη που δείχνετε στὸ περιοδικό σας εὐχαριστοῦμε.

Παραλείψεις

♦ Μὰς ἐρώτησαν γιὰ τὴ χορεύτρια που εἰκονίζεται σὲ μιὰν ἀπὸ τίς φωτογραφίες τοῦ ρεπορτάζ «Σχολὲς Χοροῦ». Συγκεκριμένα γιὰ μιὰν ὥραία σκηνὴ ἀπὸ τὴν «Λίμνη τῶν Κύκνων», που ἐξετελεῖτο στὴ Σχολὴ τοῦ κ. Βάκουλη. (Ἡ φωτογραφία δημοσιεύθηκε στὸ τεῦχος ἀριθ. 129, σελ. 21).

Ἀπαντοῦμε, συμπληρώνοντας τὴν ἐλλείψη τῆς λεζάντας: Πρόκειται γιὰ τὴν δὴδα Μ α λ δ ι ν α Β ο γ ι α τ ζ ὁ γ λ ο υ, σολίστ τῆς Ἑθνικῆς Λυρικῆς Σκηνῆς, ἡ ὁποία, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, ἔχει σπουδάσει καὶ ἐπὶ τρία ἔτη στὸ Λονδίνο.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἐξώφυλλο τοῦ 132 τεύχους μὲ τὴν Γ κ ε λ λ ο Μ α υ ο ο π ὁ ὁ λ ο ε, πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι ὀφείλεται στὸν κ. Δ. Πα τ ρ ῖ δ η.



ΜΙΑ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΤΗΣ "ΕΚΛΟΓΗΣ" ΚΑΙ ΤΩΝ "ΕΚΟΝΩΝ"

Παρακαλοῦνται ὅσοι ἔχουν δώσει στὸ διβλιοπωλεῖο τῆς ΕΚΛΟΓΗΣ τεύχη γιὰ διβλιοδεσία νὰ περάσουν νὰ τὰ παραλάβουν ἀνυπερθετωσ μεχρι 15 Ἰουνίου.

Μετὰ τὴν λήξιν τῆς προθεσμίας αὐτῆς, ἡ ΕΚΛΟΓΗ οὐδεμίαν ὑποχρέωσιν θὰ ἔχη γιὰ τὰ παραδοθέντα τεύχη.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΜΗ ΕΧΟΝΤΑΣ ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΗΝ ΠΡΟΣ ΑΠΟΚΤΗΣΙΝ ΚΑΤΟΙΚΙΑΣ:

Χωρίς καθυστέρησιν μεγαλυτέραν τῶν 2 ἐτῶν ἄλλὰ καὶ χωρίς τόκους.

Με 100 μηνιαίας δόσεις: 500 δρχ. ἢ 700, 1000, 1500, 2000, 2500 ἢ 3000 δρχ., ἀπόκτησις διαμερίσματος ἑνὸς ἕως τεσσάρων κυρίων δωματίων καὶ λοιπῶν βοηθητικῶν.

Ἐκλογή τοῦ διαμερίσματος: ὅταν καταβληθοῦν εἴκοσι πέντε μηνιαῖαι δόσεις.

Παραλαβὴ τοῦ διαμερίσματος: ὅταν συμπληρωθοῦν ἄλλα δέκα πέντε μηνιαῖαι δόσεις.

Ἐξόφλησις: με ἄλλας ἐξήκοντα μηνιαίας δόσεις, οἱ τόκοι τῶν ὁποίων συμψηφίζονται με τοὺς τῶν ἀρχικῶν δόσεων. Δηλαδή δὲν χρεώνονται τόκοι, ἐλαττωμένων οὕτω κατὰ 12% τῶν τιμῶν τοῦ τιμολογίου τῆς εταιρείας.

Παράδειγμα: Διαμέρισμα 2 δωματίων χώλ, μαγειρείου, καὶ ντους, ἀπλῆς κατασκευῆς, χωρὶς ἐξοδα κοινοχρήστων καὶ πλησίον στάσεως συγκοινωνίας, ἐκλέγεται κατόπιν 25 μηνιαίων χιλιοδράχμων δόσεων παραλαμβάνεται μετὰ ἄλλας 15 δόσεις καὶ ἐξοφλεῖται με 60 χιλιοδράχμους δόσεις.

Καταβολαί: Εἰς τὴν ΕΘΝΙΚΗΝ ΤΡΑΠΕΖΑΝ.

Ἐλεγχος: Ὑπὸ τριμελοῦς ἐπιτροπῆς ἀνωτάτου κύρους: Τεχνικοῦ, Τραπεζιτικοῦ καὶ Νομικοῦ.

Ἀσφάλισις: Ὑπὸ τῶν εἰδικῶς πρὸς τοῦτο συνεργαζομένων Γενικῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν: ΕΘΝΙΚΗΣ, ΙΟΝΙΚΗΣ, καὶ ΦΟΙΝΙΚΟΣ.

ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗ ΔΘΗΝΩΝ

ΠΙΣΤΩΤΙΚΟΣ ΤΕΧΝΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ
ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 96—τηλ. 20.612
Δ/ΝΣΙΣ Γ. καὶ Τ. Βάλλωνδα

Με Ἐπιστημονικά στελέχη ἐκ τῶν ἀρίστων πεπειραμένων, ὄλων τῶν ἀπαιτούμενων εἰδικότητων. Καὶ με σημερινὴν ἐτησίαν ἀνοικοδόμησιν: ἄνω τῶν 20 πολυκατοικιῶν καὶ 30 ἰδιωτικῶν οἰκοδομῶν.

"Γνώμη"

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΚΑΙΡΟΥ ΜΑΣ

ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

ΤΟΥ Κ. Θ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Δεν είναι οι νέοι της εποχής μας τόσο «κακοί», όσον τους παρουσιάζει η αμείλικτος κριτική των άπο κάθεδρας ήθικολογούντων και των έξ ιδιοσυγκρασίας άπαισιόδοξων. 'Η τόσο διαδοθείσα ηυμένη έγκληματικότητα των δεν άποτελεί καθολικών φαινόμενον και ή εξέλλουσώνη των πρέπει να θεωρηται μάλλον ως ξέσπασμα πληθωρικής και άδιαθέτου ζωικότητος, παρά ως οίωνός ενός ροφερού μέλλοντος. Με αυτήν την νοοτροπία προσεγγίζει σημερον τό θέμα των νέων μέγα μέρος έπιστημόνων —παιδαγωγών, κοινωνιολόγων, ιατρών κλπ.— έπειτα από μίαν περίοδον στείων όλοφυμών διά την ήθικην άποδιοργάνωσιν της μεταπολεμικής νεολαίας.

Και φαίνεται ότι τό πνεύμα αυτό της «κατανοήσεως» και της ρεαλιστικής έπικεικίας έχει έπεκταθή και εις ευρύτερα στρώματα, πέραν των ειδικών έπιστημόνων. Τό παρελθόν έτος ή έφημερίς «Κήρυξ-Βήμα» της Νέας Υόρκης ώγοάωσε μίαν πολύ ενδιαφέρουσαν βολιδοσκοπήσιν της κοινής γνώμης: Διά των κατά τόπους ανταποκριτών της έβρεον εις τό κοινόν 13 χωρών (10 ευρωπαϊκών και: της Βραζιλίας, της Ιαπωνίας και της Αυστραλίας) τό έξης έρώτημα: «Πώς φρονείτε ότι συμπεριφέρονται σήμερα οι κάτω των 20 έτών νέοι, έν συγκρίσει με τους νέους της προηγούμενης γενεάς; Φρονείτε ότι συμπεριφέρονται καλύτερα, χειρότερα ή κατά τόν ίδιον τρόπον;».

Εις τό έρώτημα τούτο ή πλειονοψηφία των περισσότερών εκ των 13 χωρών (Αυστρίας, Μ. Βρετανίας, Δανίας, Δ. Γερμανίας, 'Ιταλίας, 'Ολλανδίας, Νορβηγίας, Αυστραλίας) άπήντησεν ότι οι κάτω των 20 έτών νέοι συμπεριφέρονται σήμερα κατά τόν ίδιον σχεδόν τρόπον με τους νέους της παρελθούσης γενεάς. 'Ολίγοι υπεστήριζαν ότι είναι καλύτερο από τους προκατόχους των (2-9% εις τας περισσότεράς χώρας, 10% εις την Δανίαν και την Σουηδίαν, 11% εις την Γαλλίαν και 18% εις την Ιαπωνίαν) και μόνον τό έν τέταρτον μέχρι του ήμισους κατεδίκασαν την νέαν έσοδείαν ως χειρότεραν της προηγούμενης (Γερμανία 40%, Γαλλία 41%, Μ. Βρετανία 42%, Σουηδία 45% και Βέλγιον, Βραζιλία και Ιαπωνία 50%, εις δε τας λοιπάς χώρας 27-37%).

Είναι τόσο έντονος ή τάσις άναθεωρήσεως των έπικρατούσων διά τους νέους άντιλήψεων, ώστε πολλοί φθάνουν μέχρι του σημείου να άρνούνται ότι υπάρχει πρόβλημα. Ούτω πρό τίνος ό 'Αγγλος Ιατρός Ρίτσαρντ 'Ασερ, γράφων εις τό περιοδικόν «Οικογενειακός Ιατρός», υπεστήριζεν ότι όχι μόνον οι σημερινοί έφηβοι δεν είναι περισσότερον αυθάδεις και άτίθασοι από τους γονείς των όταν ήσαν έφηβοι, αλλά και ότι γενικώτερον «δεν υπάρχει πρόβλημα παιδιών, ένδ υπάρχει ένα προαιώνιον πρόβλημα: πώς θα σταματήσουν οι γονείς να πιστεύουν ότι υπάρχει τοιούτον πρόβλημα». 'Η «θέσις» αυτή άποτελεί θεαίως υπερβολήν, άλλ' είναι χαρακτηριστική.

Όπως πολύ χαρακτηριστική είναι ή διάθεσις υπερασπίσεως και κατανοήσεως και των διαδοχών πέντυ μπόυς της 'Αγγλίας, ή έκδηλωθείσα εις μίαν πρόσφατον διάσκεψιν της όργανώσεως «Χριστιανική Δράσις», ή όποία συνεκλήθη έν Λονδίω. Κατά την διάσκεψιν αυτήν υπεστήριχθη ότι οι «έντυ μπόυς» άποτελούν θεμιτήν έκφρασιν έξαναστάσεως κατά των καθιερωμένων, ότι «άντανακλού» την χρεωκοπίαν των κοινωνίας, ή όποία ζή με την βίαν και την άνασφάλειαν, ότι από μίας άπόψεως τό κίνημα των είναι φερελπι, διότι είναι κίνημα άναεαρτίας και ένδειξις ίσως του ότι μία νέα γενεά άνοίγει τον δρόμον της» και ότι άν οι νέοι της παρελθούσης γενεάς άντεμετώπιζαν δυσχερείας όπως οι σημερινοί δεν θα παρούσιάζαν τό μικρόν ποσοστόν εγκληματικότητος της παρούσης νέας γενεάς.

'Η δημοσίευσις περιλήψεως των πρακτικών της διασκεψης αυτής έπρόκალεσε σίαν πολύ ενδιαφέρουσαν συζητήσιν από των στήλων των «Τάιμς», εις την όποιαν έλαβον μέρος δι' έπιστολών παιδαγωγοί,

παινετιστημακοί καθηγηταί, κληρικοί, νομομαθείς κλπ. Ουδείς εκ των μετασχόντων της συζητήσεως διέγραψε τους «έντυ μπόυς», ένδ πολλοί υπήρξαν οι άπολογηταί των. Ούτω, μεταξύ άλλων υπεστήριχθη ότι τά παιδιά αυτά με τά στενά παντελόνια, την συμμοριακήν νοοτροπία και την έντονον επιθετικότητα συμπεριφέρονται έτσι διότι δεν τους προσφέρουν ούτε εργασίαν πού ν' άπορροφά, ούτε έλπίδα, ούτε πνεύμα θυσίας και συντροφικότητος, πού τά έλκύει, ούτε έπιδόσεις διά τας όποιας να έχουν ίκανοποίησιν, ούτε ένα δημιουργικόν ρόλον εις την κοινωνικήν και πολιτιστικήν ζωήν μας. Δεν τους προσφέρουν τίποτε πού να αισθάνωνται ότι ήμπορούν να πιστεύσουν ή ν' άποδάνουν δι' αυτό. 'Όταν εγκαταλείπονται τά θρανία του σχολείου χάνονται εις την άνίαν και την πληγήν ένός ψεύτικου πολιτισμού, από τον όποιον δραπετεύουν κλεισμένοι εις τους κινηματογράφους, εις τας αϊθούσας χορού και τά καφενεία με τά δυνατά φάτα. Αι πολλαί «εστερήσεις» των —πνευματικά και κοινωνικά— γεννούν μίαν ψυχολογίαν πού συσσωρεύει μίσος, τό όποιον γεννά την βίαν. 'Οφείλομεν ν' άντιμετωπίσωμεν τους «έντυ μπόυς» ως κανονικά παιδιά, των όποιων τά τάλαντα κατοπιέζονται από ξεπερασμένα πλαίσια και τά όποία έχουν ανάγκην έσωματώσεως εις την κοινωνίαν, ώστε τά τάλαντά των να ήμπορούν να διοχτευθούν χρησίμως και έπωφελώς. Και άς μη λησμονώμεν ότι όταν ό σημερινός «έντυ μπόυς» θα έχη να διαδέρξη μισή ντουζίνα στόματα, δεν θα διαφέρει εις τίποτε από όλους ήμάς πού άνησυχούμεν διά τό μέλλον του.

Τό πρόβλημα των νέων είναι αιώνιον. 'Υπήρχε και θα υπάρχει εις όλες τας κοινωνίας και εις όλας τας εποχάς. Και ή ύπαρξις του όφείλεται άφ' ένός εις τό ότι κάθε νέα γενεά —έως ότου «εστρώση» και έμπλακή εις τας ευθύνas της ζωής και άφομοίωσιν κατά τό μάλλον ή ήττον τάς άρχάς της— ισουδυναμεί με μίαν εισβολήν βαρβάρων εις την κοινωνίαν. 'Ας μη ξενισθ ό χαρακτηρισμός. Είναι εύτύχημα διά την ανθρωπότητα τό ότι οι εκάστοτε νέοι έλαστοί της έρχονται από την άνυπαρξίαν δυναμικού, περιεργιοί, όρείς, άνοικονόμητοι, άνήσυχοι και άπαιτητικοί. Χάρις εις την εισβολήν αυτήν των άραιών «βαρβάρων» πραγματοποιούνται όλα αι πρόοδοι και βελτιώνονται όλα αι έλλείψεις. 'Ο δεύτερος λόγος, πού συντηρεί τό πρόβλημα, είναι ή νοοτροπία των προεσβύτερων. 'Από τά 30 και πέρα οι ένήλικοι λησμονούν τας «εξέλλουσιν» της έφηβικής ηλικίας των, συνοφροούνται, συνθηκολογούν και γίνονται άσθητροί κριταί της νεότητος. Και ή ψυχολογία αυτή έκπράχυνεται με την πάροδον της ηλικίας, εις τρόπον ώστε έρχεται στιγμή πού οι προεσβύτεροι είναι άδύνατον να κατανοήσουν και να βοηθήσουν τους νέους. Οι αρχαίοι 'Ελληνες, σπληνίζόμενοι εις την πείραν, έφρόνουν —παρά των σεδασιμών, των όποιον έθνώρων καθήκον ν' άπονέμουν εις τους προεσβύτερους— ότι τό γήρας χαλά, άντι να βελτιώνη τον χαρακτήρα και την κρίσιν. Οι προεσβύτεροι, λέγει ό 'Αριστοτέλης, είναι «κακοήθεις», δηλαδή τά παίρνουν όλα εις τό χειρότερον...

Πόσον τό πρόβλημα των νέων είναι μόνιμον και βασικό τό ίδιον εις όλες τας εποχάς, άποδεικνύεται από την περιγραφήν των νέων της εποχής του, την όποιαν μάς δίδει ό 'Αριστοφάνης. Οι νέοι τώρα, λέγει ό ποιητής, γυρίζουν εις την αγοράν και τά θαλαεία, έχουν κακούς τρόπους, δεν σηκώνονται από τά θέσεις των όταν πλησιάζουν οι προεσβύτεροι, συμπεριφέρονται άθλίως πρós τους γονείς των, έπισκέπτονται όρχηστρίδας, αουδιάζουν εις τον πατέρα των και τον λοιδαρούν διά την ηλικίαν του, είναι λαίμαργοι, άρπάζουν εις τό τραπέζι ότι βρεθή μπροστά των, γελούν σιτηγγίζοντας και βάζουν τό ένα πόδι επάνω εις τό άλλο... Εικοσιτέσσαρες περίπου αιώνας έπέρασαν από τότε. Αι αιτιάσεις όμως των ήλικιωμένων κατά των νέων δεν μετεβλήθησαν. Πράγμα πού σημαίνει ότι είναι υπερβολικοί αι σημερινοί άνησυχία διά την μεταπολεμικήν νεότητα.

ΣΙΚΑΓΟΝ

Εις έρευναν άμερικανικού φιλολογικού περιοδικού ποίοι είναι οι μεγάλοι άνδρες της Ιστορίας, 2.300 άναγνώσται προέκριναν κατά σειράν τους ακόλουθους: 'Αβραάμ Λίνκολν, 'Αλέξιος Σβάιτσερ, Θωμάς Τζέφερσον, Σακάρς της, 'Αλβέρτος 'Αινστέιν, Ουίλλιαμ Σαίξπηρ, 'Αγιος Φραγκίσκος της 'Ασσίας, Φραγκλίνος Ρούβελτ, Ουίνστον Τσώρτσιλ και 'Ιούλιος Καίσαρ.

ΠΑΡΙΣΙ

Εις τό θέατρον των 'Εθνών, ό ρωσικός θίασος του Θεάτρου Τέχνης της Μόσχας, τό όποιον, ως γνωστόν, ίδρύθη τό 1898 από τον διάσημον σκηνοθέτην Στανισλάσκυ, θα δώση σειράν παραστάσεων από τας 18-30 'Ιουνίου με έργα Τσέχωφ και νεώτερον σοβιετικών συγγραφέων.

ΒΟΝΝΗ

Οι άρνούμενοι στρατιωτικήν θητείαν διά λόγους συνείδησεως ή θρησκευτικούς, συνέτηξαν σύλλογον του όποιου τά μέλη μέχρι στιγμής άνέρχονται εις 30.000.

ΓΕΝΕΥΗ

'Ανεκονώθη κατά την σύνοδον της διακυβερνητικής επιτροπής των ευρωπαϊκών μεταναστεύσεων ΣΙΜΕ, ότι κατά τό τρέχον έτος θα μεταναστεύσουν διά του οργανισμού 26.000 άτομα. Έναντι των προεπλογισθέντων 157.270, δεδομένου ότι τά δέχόμενα κράτη έπέβαλον άσχημότερα κριτήρια διά την έπιλογήν των μεταναστών λόγω της σδούσης οικονομικής κρίσεως.

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ

'Ομιλών εις τον 'Αγιον Φραγκίσκον ό γνωστός 'Αμερικανός Ιεροκήρυξ έπέδικασε την γραμμήν «σάκκος» της γυναικείας μόδας ως άπολύτως ήθικην έφ' όσον δεν τονίζει τας καμπυλώσεις του σώματος. 'Αντιθέτως ό τέως ύπουργός των 'Εξωτερικών Ντην 'Ατσεσον την εύρίσκει φρικτή διότι ένθυμίζει τσουβάλια με πατάτες!

ΜΑΣΣΑΧΙΑ

'Αρχαιολογική άποστολή υπό τον καθηγητήν Ζεας της Λυών, διενεργούσα άνασκαφάς εις την 'Αλέρια της Κορσικής άνεύρε τεμάχια Ιονικών και άτσιακών αγγείων και άλλα ευρήματα εκ των όποιων συνάγεται ότι υπήρχεν ελληνική πόλις πρú του 540 π.Χ.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ

'Η χίρα του περιφήμου κατασκευαστού πιάνων 'Ελένη Μπεχστάιν, κατεδικάσθη υπό τό δικαστήριον άποναυτοποίησης, εις πρόστιμον 200.000 περίπου δραχμών διά την υποστήριξιν πού παρέσχον ό σύζυγός της και ή ίδια εις τό χιτηρικών καθεστώς.

ΤΕΧΕΡΑΝΗ

Λέγεται ότι ό Σάκης της Περσίας θα προτείνη κατά την προσεχή έπίσημον έπισκεψίν του εις 'Ηνωμένας Πολιτείας, την σύναψιν συμμαχίας μεταξύ της χώρας του, του 'Αφγανιστάν και του Πακιστάν.

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΙΣ

Η ύποκινηθείσα υπό των κομμάτων της άντιπολιτεύσεως του Λιβάνου εξέγερσις, τείνει να προσλάβη διαστάσεις με άσταθμήτους συνεπειάς δι' όλόκληρον την Μέσην 'Ανατολήν, κατόπιν της άποστολής σπλων υπό των 'Ηνωμένων Πολιτειών πρός ένίσχυσιν του προέδρου Σαμουν. Ταυτοχρόνως αι κινήσεις του δου άμερικανού στόλου πρσίον των άκτών της χώρας έπρόκალσαν νέαν έξαψιν των άραβικών μαζών εις τρόπον ώστε ό επί τεύ παρόντος εμφύλιος πόλεμος εις τον Λίβανον να ύπάρχη κίνδυνος να έξελιχθή εις γενικήν εξέγερσιν κατά των φιλοδυτικών κυβερνήσεων εις όλα τά άραβικά κράτη. 'Εν τώ μεταξύ, ή έξουσία του προέδρου Σαμουν κλονίζεται καθ' όλην την χώραν, της όποιας τό μέγιστον μέρος έλέγχεται από τους ένωτικούς ή εύρίσκεται εις πλήρη άναρχίαν. Αι 'Ηνωμένα Πολιτεία και ή 'Αγγλία μελετούν τό ένδεχόμενον έπεμβάσεως δι' άποστολής άεραγηνάτων, ή όποία, εάν πραγματοποιηθή, θα έπιδεινώσθ έτι πλέον την κατάστασιν διότι ό πρόεδρος της 'Ηνωμένης 'Αραβικής Δημοκρατίας Νάσερ άπειλεί έν τοιαύτη περιπτώσει να διακόψη τας σχέσεις με την 'Αμερικήν και ν' άποδυθή εις άνοικτήν ύποστήριξιν των επαναστατών.

'Η κατάσταση περιπλέκεται, έξ άλλου, λόγω των συγκαλούμενων, άλλ' έπίσημων άπειλών της Σοβ. 'Ενώσας, ή όποία προειδοποιεί ότι δεν θα μείνη άδιάφορος εάν αι 'Ηνωμένα Πολιτεία έπέμδουν στρατιωτικώς πρός συγκράτησιν της φιλοδυτικής κυβερνήσεως.

♦ Αι άποκαλυφθείσαι κατά τό 7ον συνέδριον της 'Ενώσεως Γιουγκοσλάβων Κομμουνιστών εις Λ.ομπλιάναν βαδύταται δογματικά διαφοραί μεταξύ της Σοβιετικής 'Ενώσεως και των δορυφόρων της, δεν φαίνεται ότι θα παραμείνουν έντός των ιδεολογικών πλαισίων. Πράγματι, διά διαίσητου άρδρου εις την «Πρόβδσα» ήσκήθη δριμυτάτη κριτική κατά των «άναθεωρητικών άντιλήψεων» των Γιουγκοσλάβων Ιδυνόντων και κατεβλήθη προσπάθεια έκφοβίσσεως και επάνδου των εις την όρδοξίαν. Εις τό άρδρον τούτο άπαντά ή «Μπόρμπας» του Βελιγραδίου, χαρακτηρίζουσα την κριτική της «Πρόβδσα» ως τελεσίγραφον και κατηγορούσα την Ρωσίαν και τους δορυφόρους της ως χρησιμοποιούντας τας σταλινικάς μεθόδους του 1948, δεδομένης της ως χρησιμοποιούντας τας σταλινικάς μεθόδους και χωρών. Ταυτοχρόνως ή Μόσχα —φοβούμενη πάντοτε την μετάδοσιν του τιτοικού μιάσματος— υπεχρέωσεν όλους τους δορυφόρους της εις ένωρηστρωμένην έπίβεσιν κατά τό Γιουγκοσλαβικό καθεστώς, έναντίον του όποιου βάλλουν και οι Κινέζοι κομμουνισταί.

'Η όξεια αυτή ιδεολογική διάστασις έσχυν ήδη και άμεσον άντίκτυπον επί των διακρατικών σχέσεων μεταξύ των δύο χωρών, άν κρίνη κανείς από την άναβολήν της έπίσημου έπισκέψεως του προέδρου της ΕΕΣΔ στρατηγών Βορσίσλωφ εις Βελιγραδίον και την έπ' άόριστον άναστολήν των έργων των της μικτής ρωσογιουγκοσλαβικής οικονομικής επιτροπής, ή όποία έπρόκειτο να συνέλθη κατά τον τρέχοντα μήνα εις Μόσχαν.

♦ 'Η κατασταλαείσα εις την νήσον Σουμάτραν επανάστασις κατά του καθεστώτος του προέδρου Σουκάρνο άνεξωπηρήθη αλφινιδίως εις την νήσον Κελέβην του ίδιονοσιακού συμπλέγματος. Κατά τους ισχυρισμούς της κυβερνήσεως της Τζιακάρτα, ή επανεμφάνισις της άναρσίας εις τό δόρειόν τμήμα της νήσου ταύτης, όφείλεται εις άμερικανικήν παρέμβασιν διά του Τσάγκ Κάι Σέκ, ό όποιος άποστέλλει εκ Φορμόζης όπλα και άεροπλάνα εις τους άνάρτας. Αι κατηγορίαι αύται κατά των 'Ηνωμένων Πολιτειών, αι όποιαί ήρνήθησαν έπίσημως πσσαν άνάμειν, εύρον εύμενή άπήχησιν εις τό Πεκίνον πού έσπευσε ν' άποστείλη όρυζαν και διάφορα άλλα είδη, άνεκοίνωσε δε την πρόθεσιν του να βοηθήσθ στρατιωτικώς εάν ή ιδιονοσιακή κυβέρνησις ύποβάλη σχετικήν αίτησιν. 'Ελπίζεται ότι ό πρόεδρος Σουκάρνο θα διατάσθ να ζητήσθ την κινεζικήν βοήθειαν, τό μόν διότι ή άναρσία δεν παρούσιάζει επί του παρόντος σοβαρά στοιχεία επέκτασώς της, και διότι ή άποστολή Κινέζων «έβελοντών» θα μετεβάλλε την χώραν του εις νέαν Κορέαν.

Πάντως, ή κατοχή υπό των άναρτών άεροπλάνων και άλλων όπλων άμερικανικής κατασκευής, άποδεικνύει ένίσχυσιν των άναρτών υπό των άμερικανικών εταιριών πετρελαίου, αι όποίαί χρηματοδοτούν τους άνάρτας και άποστέλλουν διά της Φορμόζης έφέδρια.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ

'Ο εις Πουέρτο Ρίκο εύρισκόμενος διάσημος διολοντοελλίστας Πάμπλο Κασάλ, ήκύωσε τό ταξιδίον του εις την πρωτεύουσάν της Βενεζουέλας Καράκας εις ένδειξιν διαμαρτυρίας διά την πρωτοφανή άποδοκιμασίαν του 'Αμερικανού άντιπροέδρου Κ. Νίξον.

ΟΤΤΑΒΑ

Εις τό Βανκούβερ μία γυνή έξελέγη υπό τό συγχρηθία των διαστάν, πρόδρου των ένόρκων έως ότου επεκαλύφθη υπό παρισταμένον άκρατού ότι αύτή έχει θεβαρμένον ποινικόν μητρώον!

Κλέπτης, κρατούμενος εις τας φυλάκας της Περούτζια, άπεπειρώσθ ν' αυτοκτονή δι' άπαγχονισμού. Διασωθείς έγνησίως, κατεδικάσθη έπιπροσθέτως εις καίρω, κατεδικάσθη και έμνησθ διά τετραμήμιον φυλάκισιν και έμνησθ διά «έλάσθν είδών άνηκόντων εις τό δημόσιον!».

Περί τους 150.000 φοιτηταί 57 πανεπιστημίων έγκατέλειψαν τας τάξεις των διαμαρτυρόμενοι διά τας θερμωπνικάς δοκιμάς των 'Ηνωμένων Πολιτειών και της 'Αγγλίας εις τον Ειρηνικόν.

ΚΑΚΑΟ

ION

"Ενα ρόφημα 'Αλλά και μία πλήρης τροφή



... Ιστί περιέχει ό,τι ακριβώς χρειάζεται ό άνθρωπινος οργανισμός (Λίπος - Λεύκωμα - υδατάνθρακες) και επί πλέον την ΘΕΟΒΡΩ-ΜΙΝΗ πού ξεκουράζει, προκάλει εύχάριστν διάθεσι, τονώνει και ζωογονεί.

ΚΟΥΣΕΝΤΟ

Η ΚΑΘΑΡΩΤΕΡΗ ΠΛΥΣΗ

Η ΛΕΥΚΟΤΕΡΗ ΠΛΥΣΗ

Τό ΣΕΡΦ σας δίδει υαί τά ΔΥΟ!



Κλέπτης, κρατούμενος εις τας φυλάκας της Περούτζια, άπεπειρώσθ ν' αυτοκτονή δι' άπαγχονισμού. Διασωθείς έγνησίως, κατεδικάσθη έπιπροσθέτως εις καίρω, κατεδικάσθη και έμνησθ διά τετραμήμιον φυλάκισιν και έμνησθ διά «έλάσθν είδών άνηκόντων εις τό δημόσιον!».

Κλέπτης, κρατούμενος εις τας φυλάκας της Περούτζια, άπεπειρώσθ ν' αυτοκτονή δι' άπαγχονισμού. Διασωθείς έγνησίως, κατεδικάσθη έπιπροσθέτως εις καίρω, κατεδικάσθη και έμνησθ διά τετραμήμιον φυλάκισιν και έμνησθ διά «έλάσθν είδών άνηκόντων εις τό δημόσιον!».

Κλέπτης, κρατούμενος εις τας φυλάκας της Περούτζια, άπεπειρώσθ ν' αυτοκτονή δι' άπαγχονισμού. Διασωθείς έγνησίως, κατεδικάσθη έπιπροσθέτως εις καίρω, κατεδικάσθη και έμνησθ διά τετραμήμιον φυλάκισιν και έμνησθ διά «έλάσθν είδών άνηκόντων εις τό δημόσιον!».

Κλέπτης, κρατούμενος εις τας φυλάκας της Περούτζια, άπεπειρώσθ ν' αυτοκτονή δι' άπαγχονισμού. Διασωθείς έγνησίως, κατεδικάσθη έπιπροσθέτως εις καίρω, κατεδικάσθη και έμνησθ διά τετραμήμιον φυλάκισιν και έμνησθ διά «έλάσθν είδών άνηκόντων εις τό δημόσιον!».

Κλέπτης, κρατούμενος εις τας φυλάκας της Περούτζια, άπεπειρώσθ ν' αυτοκτονή δι' άπαγχονισμού. Διασωθείς έγνησίως, κατεδικάσθη έπιπροσθέτως εις καίρω, κατεδικάσθη και έμνησθ διά τετραμήμιον φυλάκισιν και έμνησθ διά «έλάσθν είδών άνηκόντων εις τό δημόσιον!».

Κλέπτης, κρατούμενος εις τας φυλάκας της Περούτζια, άπεπειρώσθ ν' αυτοκτονή δι' άπαγχονισμού. Διασωθείς έγνησίως, κατεδικάσθη έπιπροσθέτως εις καίρω, κατεδικάσθη και έμνησθ διά τετραμήμιον φυλάκισιν και έμνησθ διά «έλάσθν είδών άνηκόντων εις τό δημόσιον!».

Κλέπτης, κρατούμενος εις τας φυλάκας της Περούτζια, άπεπειρώσθ ν' αυτοκτονή δι' άπαγχονισμού. Διασωθείς έγνησίως, κατεδικάσθη έπιπροσθέτως εις καίρω, κατεδικάσθη και έμνησθ διά τετραμήμιον φυλάκισιν και έμνησθ διά «έλάσθν είδών άνηκόντων εις τό δημόσιον!».

Κλέπτης, κρατούμενος εις τας φυλάκας της Περούτζια, άπεπειρώσθ ν' αυτοκτονή δι' άπαγχονισμού. Διασωθείς έγνησίως, κατεδικάσθη έπιπροσθέτως εις καίρω, κατεδικάσθη και έμνησθ διά τετραμήμιον φυλάκισιν και έμνησθ διά «έλάσθν είδών άνηκόντων εις τό δημόσιον!».

Κλέπτης, κρατούμενος εις τας φυλάκας της Περούτζια, άπεπειρώσθ ν' αυτοκτονή δι' άπαγχονισμού. Διασωθείς έγνησίως, κατεδικάσθη έπιπροσθέτως εις καίρω, κατεδικάσθη και έμνησθ διά τετραμήμιον φυλάκισιν και έμνησθ διά «έλάσθν είδών άνηκόντων εις τό δημόσιον!».

Κλέπτης, κρατούμενος εις τας φυλάκας της Περούτζια, άπεπειρώσθ ν' αυτοκτονή δι' άπαγχονισμού. Διασωθείς έγνησίως, κατεδικάσθη έπιπροσθέτως εις καίρω, κατεδικάσθη και έμνησθ διά τετραμήμιον φυλάκισιν και έμνησθ διά «έλάσθν είδών άνηκόντων εις τό δημόσιον!».

Κλέπτης, κρατούμενος εις τας φυλάκας της Περούτζια, άπεπειρώσθ ν' αυτοκτονή δι' άπαγχονισμού. Διασωθείς έγνησίως, κατεδικάσθη έπιπροσθέτως εις καίρω, κατεδικάσθη και έμνησθ διά τετραμήμιον φυλάκισιν και έμνησθ διά «έλάσθν είδών άνηκόντων εις τό δημόσιον!».

Κλέπτης, κρατούμενος εις τας φυλάκας της Περούτζια, άπεπειρώσθ ν' αυτοκτονή δι' άπαγχονισμού. Διασωθείς έγνησίως, κατεδικάσθη έπιπροσθέτως εις καίρω, κατεδικάσθη και έμνησθ διά τετραμήμιον φυλάκισιν και έμνησθ διά «έλάσθν είδών άνηκόντων εις τό δημόσιον!».

Κλέπτης, κρατούμενος εις τας φυλάκας της Περούτζια, άπεπειρώσθ ν' αυτοκτονή δι' άπαγχονισμού. Διασωθείς έγνησίως, κατεδικάσθη έπιπροσθέτως εις καίρω, κατεδικάσθη και έμνησθ διά τετραμήμιον φυλάκισιν και έμνησθ διά «έλάσθν είδών άνηκόντων εις τό δημόσιον!».

Κλέπτης, κρατούμενος εις τας φυλάκας της Περούτζια, άπεπειρώσθ ν' αυτοκτονή δι' άπαγχονισμού. Διασωθείς έγνησίως, κατεδικάσθη έπιπροσθέτως εις καίρω, κατεδικάσθη και έμνησθ διά τετραμήμιον φυλάκισιν και έμνησθ διά «έλάσθν είδών άνηκόντων εις τό δημόσιον!».

Κλέπτης, κρατούμενος εις τας φυλάκας της Περούτζια, άπεπειρώσθ ν' αυτοκτονή δι' άπαγχονισμού. Διασωθείς έγνησίως, κατεδικάσθη έπιπροσθέτως εις καίρω, κατεδικάσθη και έμνησθ διά τετραμήμιον φυλάκισιν και έμνησθ διά «έλάσθν είδών άνηκόντων εις τό δημόσιον!».

Κλέπτης, κρατούμενος εις τας φυλάκας της Περούτζια, άπεπειρώσθ ν' αυτοκτονή δι' άπαγχονισμού. Διασωθείς έγνησίως, κατεδικάσθη έπιπροσθέτως εις καίρω, κατεδικάσθη και έμνησθ διά τετραμήμιον φυλάκισιν και έμνησθ διά «έλάσθν είδών άνηκόντων εις τό δημόσιον!».

Κλέπτης, κρατούμενος εις τας φυλάκας της Περούτζια, άπεπειρώσθ ν' αυτοκτονή δι' άπαγχονισμού. Διασωθείς έγνησίως, κατεδικάσθη έπιπροσθέτως εις καίρω, κατεδικάσθη και έμνησθ διά τετραμήμιον φυλάκισιν και έμνησθ διά «έλάσθν είδών άνηκόντων εις τό δημόσιον!».

Κλέπτης, κρατούμενος εις τας φυλάκας της Περούτζια, άπεπειρώσθ ν' αυτοκτονή δι' άπαγχονισμού. Διασωθείς έγνησίως, κατεδικάσθη έπιπροσθέτως εις καίρω, κατεδικάσθη και έμνησθ διά τετραμήμιον φυλάκισιν και έμνησθ διά «έλάσθν είδών άνηκόντων εις τό δημόσιον!».

Κλέπτης, κρατούμενος εις τας φυλάκας της Περούτζια, άπεπειρώσθ ν' αυτοκτονή δι' άπαγχονισμού. Διασωθείς έγνησίως, κατεδικάσθη έπιπροσθέτως εις καίρω, κατεδικάσθη και έμνησθ διά τετραμήμιον φυλάκισιν και έμνησθ διά «έλάσθν είδών άνηκόντων εις τό δημόσιον!».

Κλέπτης, κρατούμενος εις τας φυλάκας της Περούτζια, άπεπειρώσθ ν' αυτοκτονή δι' άπαγχονισμού. Διασωθείς έγνησίως, κατεδικάσθη έπιπροσθέτως εις καίρω, κατεδικάσθη και έμνησθ διά τετραμήμιον φυλάκισιν και έμνησθ διά «έλάσθν είδών άνηκόντων εις τό δημόσιον!».

Κλέπτης, κρατούμενος εις τας φυλάκας της Περούτζια, άπεπειρώσθ ν' αυτοκτονή δι' άπαγχονισμού. Διασωθείς έγνησίως, κατεδικάσθη έπιπροσθέτως εις καίρω, κατεδικάσθη και έμνησθ διά τετραμήμιον φυλάκισιν και έμνησθ διά «έλάσθν είδών άνηκόντων εις τό δημόσιον!».

Κλέπτης, κρατούμενος εις τας φυλάκας της Περούτζια, άπεπειρώσθ ν' αυτοκτονή δι' άπαγχονισμού. Διασωθείς έγνησίως, κατεδικάσθη έπιπροσθέτως εις καίρω, κατεδικάσθη και έμνησθ διά τετραμήμιον φυλάκισιν και έμνησθ διά «έλάσθν είδών άνηκόντων εις τό δημόσιον!».

Κλέπτης, κρατούμενος εις τας φυλάκας της Περούτζια, άπεπειρώσθ ν' αυτοκτονή δι' άπαγχονισμού. Διασωθείς έγνησίως, κατεδικάσθη έπιπροσθέτως εις καίρω, κατεδικάσθη και έμνησθ διά τετραμήμιον φυλάκισιν και έμνησθ διά «έλάσθν είδών άνηκόντων εις τό δημόσιον!».

Κλέπτης, κρατούμενος εις τας φυλάκας της Περούτζια, άπεπειρώσθ ν' αυτοκτονή δι' άπαγχονισμού. Διασωθείς έγνησίως, κατεδικάσθη έπιπροσθέτως εις καίρω, κατεδικάσθη και έμνησθ διά τετραμήμιον φυλάκισιν και έμνησθ διά «έλάσθν είδών άνηκόντων εις τό δημόσιον!».

Κλέπτης, κρατούμενος εις τας φυλάκας της Περούτζια, άπεπειρώσθ ν' αυτοκτονή δι' άπαγχονισμού. Διασωθείς έγνησίως, κατεδικάσθη έπιπροσθέτως εις καίρω, κατεδικάσθη και έμνησθ διά τετραμήμιον φυλάκισιν και έμνησθ διά «έλάσθν είδών άνηκόντων εις τό δημόσιον!».

Κλέπτης, κρατούμενος εις τας φυλάκας της Περούτζια, άπεπειρώσθ ν' αυτοκτονή δι' άπαγχονισμού. Διασωθείς έγνησίως, κατεδικάσθη έπιπροσθέτως εις καίρω, κατεδικάσθη και έμνησθ διά τετραμήμιον φυλάκισιν και έμνησθ διά «έλάσθν είδών άνηκόντων εις τό δημόσιον!».

Κλέπτης, κρατούμενος εις τας φυλάκας της Περούτζια, άπεπειρώσθ ν' αυτοκτονή δι' άπαγχονισμού. Διασωθείς έγνησίως, κατεδικάσθη έπιπροσθέτως εις καίρω, κατεδικάσθη και έμνησθ διά τετραμήμιον φυλάκισιν και έμνησθ διά «έλάσθν είδών άνηκόντων εις τό δημόσιον!».

Κλέπτης, κρατούμενος εις τας φυλάκας της Περούτζια, άπεπειρώσθ ν' αυτοκτονή δι' άπαγχονισμού. Διασωθείς έγνησίως, κατεδικάσθη έπιπροσθέτως εις καίρω, κατεδικάσθη και έμνησθ διά τετραμήμιον φυλάκισιν και έμνησθ διά «έλάσθν είδών άνηκόντων εις τό δημόσιον!».

Κλέπτης, κρατούμενος εις τας φυλάκας της Περούτζια, άπεπειρώσθ ν' αυτοκτονή δι' άπαγχονισμού. Διασωθείς έγνησίως, κατεδικάσθη έπιπροσθέτως εις καίρω, κατεδικάσθη και έμνησθ διά τετραμήμιον φυλάκισιν και έμνησθ διά «έλάσθν είδών άνηκόντων εις τό δημόσιον!».

Κλέπτης, κρατούμενος εις τας φυλάκας της Περούτζια, άπεπειρώσθ ν' αυτοκτονή δι' άπαγχονισμού. Διασωθείς έγνησίως, κατεδικάσθη έπιπροσθέτως εις καίρω, κατεδικάσθη και έμνησθ διά τετραμήμιον φυλάκισιν και έμνησθ διά «έλάσθν είδών άνηκόντων εις τό δημόσιον!».

Κλέπτης, κρατούμενος εις τας φυλάκας της Περούτζια, άπεπειρώσθ ν' αυτοκτονή δι' άπαγχονισμού. Διασωθείς έγνησίως, κατεδικάσθη έπιπροσθέτως εις καίρω, κατεδικάσθη και έμνησθ διά τετραμήμιον φυλάκισιν και έμνησθ διά «έλάσθν είδών άνηκόντων εις τό δημόσιον!».

Κλέπτης, κρατούμενος εις τας φυλάκας της Περούτζια, άπεπειρώσθ ν' αυτοκτονή δι' άπαγχονισμού. Διασωθείς έγνησίως, κατεδικάσθη έπιπροσθέτως εις καίρω, κατεδικάσθη και έμνησθ διά τετραμήμιον φυλάκισιν και έμνησθ διά «έλάσθν είδών άνηκόντων εις τό δημόσιον!».

Κλέπτης, κρατούμενος εις τας φυλάκας της Περούτζια, άπεπειρώσθ ν' αυτοκτονή δι' άπαγχονισμού. Διασωθείς έγνησίως, κατεδικάσθη έπιπροσθέτως εις καίρω, κατεδικάσθη και έμνησθ διά τετραμήμιον φυλάκισιν και έμνησθ διά «έλάσθν είδών άνηκόντων εις τό δημόσιον!».

Κλέπτης, κρατούμενος εις τας φυλάκας της Περούτζια, άπεπειρώσθ ν' αυτοκτονή δι' άπαγχονισμού. Διασωθείς έγνησίως, κατεδικάσθη έπιπροσθέτως εις καίρω, κατεδικάσθη και έμνησθ διά τετραμήμιον φυλάκισιν και έμνησθ διά «έλάσθν είδών άνηκόντων εις τό δημόσιον!».

Κλέπτης, κρατούμενος εις τας φυλάκας της Περούτζια, άπεπειρώσθ ν' αυτοκτονή δι' άπαγχονισμού. Διασωθείς έγνησίως, κατεδικάσθη έπιπροσθέτως εις καίρω, κατεδικάσθη και έμνησθ διά τετραμήμιον φυλάκισιν και έμνησθ διά «έλάσθν είδών άνηκόντων εις τό δημόσιον!».

Κλέπτης, κρατούμενος εις τας φυλάκας της Περούτζια, άπεπειρώσθ ν' αυτοκτονή δι' άπαγχονισμού. Διασωθείς έγνησίως, κατεδικάσθη έπιπροσθέτως εις καίρω, κατεδικάσθη και έμνησθ διά τετραμήμιον φυλάκισιν και έμνησθ διά «έλάσθν είδών άνηκόντων εις τό δημόσιον!».



ΣΤΡΑΤ. ΝΤΕ ΓΚΩΛ: ΣΥΜΒΟΛΟ ΕΘΝΙΚΗΣ ΕΝΟΤΗΤΟΣ "Η ΔΙΧΑΣΜΟΣ,

Η Γαλλία ο μεγαλύτερος και ασθενέστερος κρίκος της Δυτικής Συμμαχίας εις την Εὐρωπαϊκὴν Ἠπειρον. Ἡ Γαλλία τὸ φρούριον τῶν δημοκρατικῶν θεσμῶν ὁλοκλήρου τοῦ Κόσμου. Ἡ Γαλλία ἡ χώρα ποὺ εἴλκυσεν ἄλλοτε καὶ ἐλκύει ἀκόμη, ἀλλ' εἰς μικρότερον βαθμὸν, τὰς συμπαθείας κάθε πολιτισμένου ἀνθρώπου εἰς κάθε γωνίαν τῆς Γῆς, διέρχεται τὴν μεγαλυτέραν κρίσιν τῆς συγχρόνου Ἱστορίας της. Ἀπὸ τὴν ἑκβασιν τῆς μεγάλης ταραχῆς θὰ ἐξαρτηθῇ τὸ μέλλον της, ἡ Δυτικὴ ἰσχύς εἰς τὴν Εὐρώπην, ἀκόμη καὶ ἡ τύχη τῆς Δημοκρατίας εἰς τὴν παλαιάν μας Ἠπειρον. Ποῖα εἶναι τὰ Αἴτια, ποῖαι αἱ Ἀφορμαὶ τῆς κρίσεως. Ποῖοι οἱ Πρωταγωνισταὶ. Ποῖαι λύσεις τοῦ δράματος προβλεπόνται. Ποῖοι θὰ εἶναι οἱ ἀντικτυποὶ αὐτῆς ἢ ἐκείνης τῆς πιθανῆς λύσεως; Εἰς αὐτὰ τὰ ἐρωτήματα θὰ ᾔτο δυνατόν νὰ δοθοῦν αἱ πάρα κάτω ἀπαντήσεις:

ΓΑΛΛΙΑ: Η ΜΕΓΑΛΗ ΚΡΙΣΙΣ

ΘΑ ΚΑΤΟΡΘΩΣΗ ΝΑ ΔΙΑΤΗΡΗΘΗ Η 4^η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ;

ΑΡΘΡΟ ΤΟΥ κ. Α. Α. ΑΝΤΩΝΑΚΑΚΗ

Τὴν πρώτην φοράν ποὺ εἶδε κατὰ τὸν Δεύτερον Παγκόσμιον Πόλεμον ὁ γράφων τὴν Γαλλίαν ἦτο ὁ Ὀκτώβριος τοῦ 1939. Ἦτο, εἰς τὸ Παρίσι καὶ τὸ Δυτικὸν Μέτωπον, ὁ συντάκτης αὐτῶν τῶν γραμμῶν, πολεμικὸς ἀνταποκριτής. Ἐσημείωσεν εἰς τὸ ἡμερολόγιόν του: «Ἐπ' ἡγ' α' ἓνα καμπαρέ. Οἱ γυναῖκες κυκλοφοροῦν γυμνές. Ὑπάρχει ἀφθονία ἀραιῶν πραγμάτων καὶ ἀφθονία κεφαίου· ὄχι γιὰ πόλεμον. Τὸ καμπαρέ ἀνήκει στὸν τέως πρωθυπουργὸ Σωτάν. Ἐχει καὶ ἰδιαίτερα δωμάτια στὸν δεύτερον ὄροφον». Ἡ δεύτερη φορά ἦταν τὸ φθινόπωρον τοῦ 1952. Ἐρχόμουν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τὴν Ἀμερική, ὅπου εἶχα μείνει ἑξ συνεχῆ χρόνια. Πῶς νὰ μὴν κάμῃς συγκρίσεις; Ἐσημείωσα: «Ἄν ἔτσι εἶναι καὶ ἡ Ἑλλάδα

πρέπει νὰ γυρίσῃ κανεὶς καὶ νὰ μείνῃ ὀριστικῶς εἰς τὴν Ἀμερική». Εὐτυχὴς δὲν ἦταν ἔτσι» εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἡ τρίτη φορά ἦταν τὸ περασμένον φθινόπωρον. Ἐγύριζα ἀπὸ τὴν Δυτικὴν Γερμανίαν. Ἐβρέχε, εἶχε ὑγρασία, παγωνιά. Ἐσημείωσα: «Ἐνα φοβερὸ πείσμα ἔχει πιάσει τοὺς Γάλλους. Ἐχουν στυλῶσει τὰ πόδια τους καὶ ὁμοῦ εἶναι τόσο ἐξυπνοὶ. Τίποτα δὲν κτίζεται ἐδῶ. Τοὺς παίρνει πολλὴ ἄρα τὸ μεσημεριανὸ τους φαγητό. Δὲν ἔχουν πάλι Κυβέρνησι. Θέλουν νὰ τοὺς δώσουν οἱ ξένοι, οἱ Ἀμερικανοὶ καὶ νὰ τοὺς λύνουν αὐτοὶ τὰ προβλήματά τους. Νὰ τοὺς σώσουν τὴν Ἀλγερία. Τοὺς ἀγαπᾷ τοὺς Γάλλους καὶ τοὺς μισεῖς γιὰ λογαριασμό τους. Ἄν δὲν γίνῃ μιὰ αἱματηρὴ ἐπανάστασις, ἂν δὲν ξυπνή-



ΜΟΝΟ ΜΕ ΔΑΚΡΥΓΟΝΑ ΔΙΕΛΥΘΗ ΣΤΟ ΑΛΓΕΡΙ ΤΟ ΠΛΗΘΟΣ ΠΟΥ ΠΡΟΕΒΗ ΣΕ ΤΑΡΑΧΩΔΕΙΣ ΔΙΑΔΗΛΩΣΕΙΣ ΓΙΑ ΝΑ ΕΠΕΥΦΗΜΗΣΗ ΤΗΝ ΑΝΤΑΡΣΙΑ

ΣΤΟ ΠΑΡΙΣΙ ΟΙ ΟΠΑΔΟΙ ΤΟΥ ΝΤΕ ΓΚΩΛ ΣΥΝΕΚΡΟΤΗΣΑΝ ΜΑΧΗΤΙΚΗ ΔΙΑΔΗΛΩΣΗ ΚΑΙ ΠΡΟΣΕΠΑΘΗΣΑΝ ΝΑ ΦΘΑΣΟΥΝ ΣΤΗΝ ΕΘΝΟΣΥΝΕΛΕΥΣΗ



Η ΑΛΓΕΡΙΑ ΕΙΝΑΙ Η ΑΦΟΡΜΗ - ΟΧΙ Η ΑΙΤΙΑ ΤΗΣ ΚΡΙΣΕΩΣ



Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ του κ. Πιέρ Φλεμλν έτυχε έσπευσμένα ψήφου έμπιστοσύνης και εύθους άμέσως εκήρυξε τόν στρατιωτικό νόμο, για να μπορέση να αντιμετώπιση την εξαιρετικά έκρυθμη κατάσταση.

ΤΜΗΜΑΤΑ από τις έπαρχίες κινήθηκαν ταχύτατα από διάφορα σημεία της χώρας και στρατοπέδευαν στην περιοχή Παρισίων, με σκοπό ν' αντιμετώπισουν οποιαδήποτε πραξικοπηματική ενέργεια.



ση ή Γαλλία, θα μάς πάρη, όπως στα 1940, άλλη μια φορά στο λαιμό της. Γιατί είναι κλειδί της Εύρώπης. Η Γερμανία... πώς να μη θαυμάζης το νέον θαύμα;».

Χρειάζεται να πούμε τίποτε περισσότερο για τα αίτια; Εύδαιμονισμός—να ζήσουμε καλά τώρα. Άρνησις θυσιών. Έμμονή στην παλιά δόξα. Ζωή με την ανάμνησι. Απαιτήσεις από τους άλλους. Γκρίνια. Όταν, όμως, μια κατάσταση σε μια χώρα που ο λαός της έχει πολλές φορές αναγεννηθί από την τέφρα του όπως ο ελληνικός φοίνικας, φθάση σε τέτοιο σημείο, μπορεί να γίνη ή Έπανάστασις που χρειάζεται. Μπορεί να άφυπνισθί. Η ταραχή της Γαλλίας μπορεί να είναι το ζήτημά της.

Η άφορμή

Η Άλγερία. Οι Γάλλοι θεωρούσαν — και ουσιαστικά, ήταν—την Άλγερία σαν τμήμα της Μητροπόλεως. Όχι σαν άποικία. Άλλως τε μέσα στον έντοπο πληθυσμό ζούν ένα και πλέον εκατομμύριο Γάλλοι άποικοι από πολλές γενεές. Έξ άλλου, πολλοί έντοπιοι — μουσουλμάνοι— θεωρούν την Γαλλία ως πατρίδα τους και προτιμούν να μένουν ενωμένοι μαζί της, Γάλλοι ή πίκκοι. Όμως: το Κίνημα της Άνεξαρτησίας ήταν τόσο ισχυρό, ή εξωτερική προς αυτό βοήθεια, μέσω Τυνησίας κυρίως, τόνον πολλή, ώστε ο Γαλλικός Στρατός δεν κατόρθωσε να τή καταβάλι. Προφανώς έλειψε από τόν Γάλλο στρατιώτη ή ψυχική δύναμις που δημιουργείται μόνον όταν πίσω του υπάρχει μια ισχυρή, μια ρωμαλέα πατρίδα. Η Γαλλία από καιρό έχει παύσει να είναι ρωμαλέα και να έμπνέη έμπιστοσύνη στα παιδιά της. Ένα μεγάλο μέρος της Έθνοσυνειδήσεώς της με επί κεφαλής τούς κομμουνιστάς είναι, άλλως τε, κηρυγμένοι υπέρ τών Άλγερινών άνταρτών. Η άνικανότης της Γαλλίας να έπιβληθί στην Άλγερία είχε δυό άποτελέσματα: τόν ένα: να ψισθί από την Γαλλικήν Έθνοσυνέλευσι Κυβέρνησις, υπό τόν Πέτρον Εύγένιον Ιωάννην Πφλεμλν, ή 25η από την Άπελευθέρωσιν, ή όποία άπεφάσισε να κάμει υποχωρήσεις εις τούς Άλγερινούς έπαναστάτας. Τόν άλλο: Οι Γάλλοι άποικοι, οι «Γαλλίζοντες» έντόπιοι και οι Γάλλοι άξιώματικοί της Άλγερίας έκαμαν κίνημα δια να έμποδίσουν την Κυβέρνησιν τών Παρισίων να πραγματοποιήσ ης τας υποχωρήσεις. Δεν έζήτησαν όμως, μόνον αυτό. Έζήτησαν να άνατεθούν δλοι αί έξουσίαι εις τόν στρατηγόν Καρόλον Άνδρέαν Μαρι Ντε Γκώλλ. Έζήτησαν να γίνη ό Ντε Γκώλλ, ουσιαστικός δικτάτωρ της Γαλλίας. Τούτο είναι τόν κύριον γνώρισμα της γαλλικής ταραχής, τόν ότι έπαναστάται τού Άλγερίου έζήτησαν μια γενικότερη μεταβολή στη Γαλλία. Αυτό άποδεικνύει ότι τόν θέμα της Άλγερίας είναι μόνον ή άφορμή της κρίσεως και της Έπανάστασεως.

Οί πρωταγωνιστάι

Δύο είναι οι πρωταγωνιστάι της κρίσεως: Ό Στρατηγός Ντε Γκώλλ. Αυτός είναι τόν σύμβολον της γαλλικής άφυπνίσεως. Ό πρωθυπουργός Πφλεμλν, ό άλλος. Ό δεύτερος είναι τόν σύμβολον της Γαλλίας όπως την έγνωρίσαμε κατά τα τελευταία χρόνια. Ό πρώτος είναι τόν άγνωστον: ή Έπανάστασις — μία γενική μεταβολή, — ή Δικτατορία—τούλάχιστον ό κίνδυνος της Δημοκρατίας. Ό κ. Πφλεμλν είναι ό Νόμος και ή διατήρησις της 4ης Δημοκρατίας.

Ό κ. Πέτρος Εύγένιος Ιωάννης Πφλεμλν, ηλικίας 51 έτών, διετέλεσεν ό ύπουργός έπτά διαδοχικών Κυβερνήσεων της Γαλλίας. Είναι άλ-



ΖΑΚ ΣΟΥΣΤΕΛ: ΕΓΚΕΦΑΛΟΣ ΤΗΣ ΑΝΤΑΡΣΙΑΣ

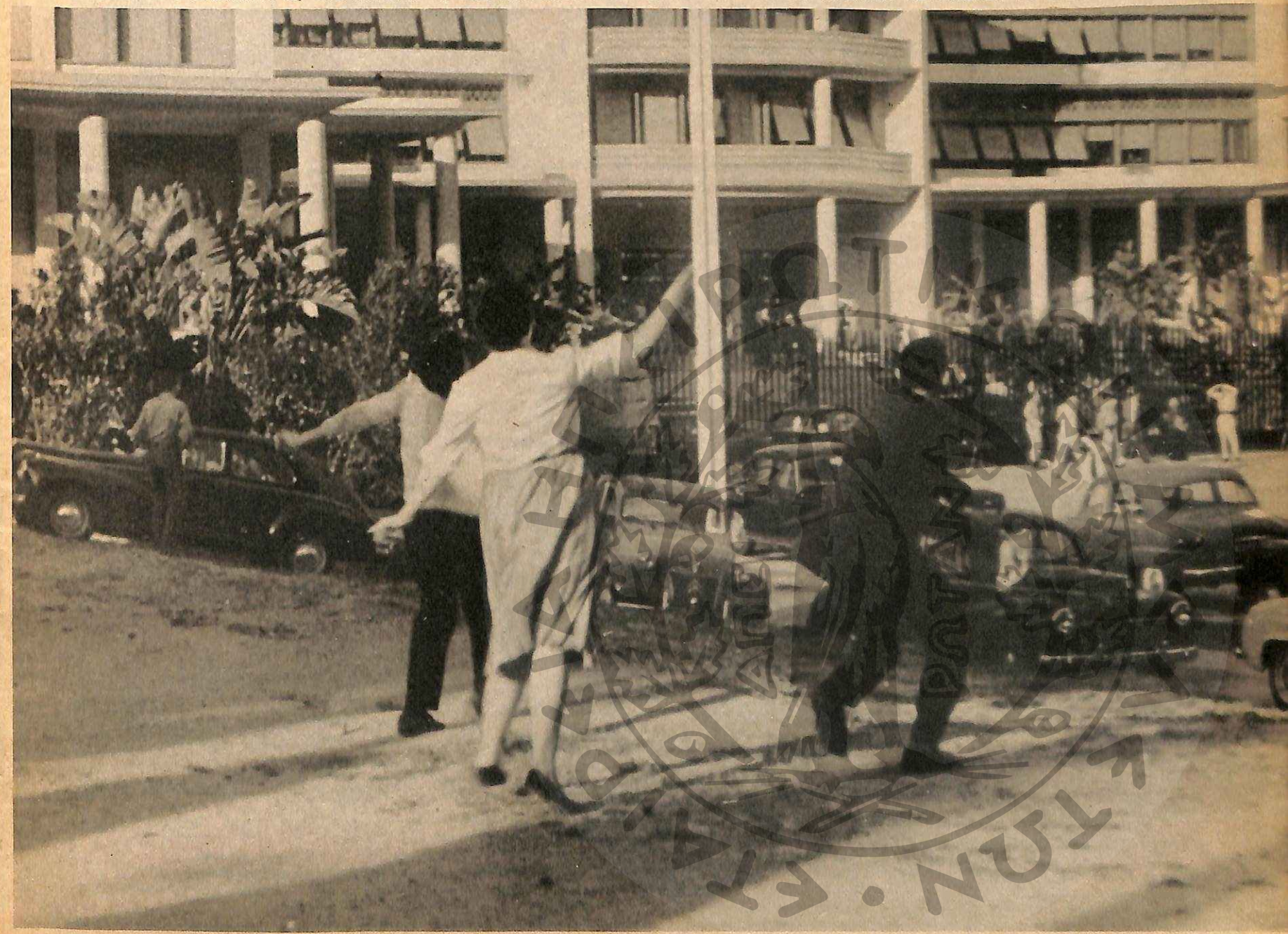


Ό ΣΑΛΑΝ, ΑΡΧΙΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΣΤΗΝ ΑΛΓΕΡΙΑ

στατικής καταγωγής και δουλευτής Άλσατίας. Άνήκει εις τόν κόμμα τόν όποιον όνομάζεται: Ρωμαιο-Καθολικόν Δημοκρατικόν Κίνημα που έδρύθη από τόν Γεώργιον Μπιαντώ. Ύψηλός, με γκριζα μαλλιά, δικηγόρος τόν επάγγελμα, θεωρείται ειδικός επί τών άγροτικών προβλημάτων. Έχει τρία παιδιά — δλα κορίτσια. Δισκεδάζει κάμνοντας μονήρεις περιπάτους διαρκείας πολλάκις όκτω ώρών και διαβάζει ρωσικά μυθιστορήματα.

Ό στρατηγός Ντε Γκώλλ, ηλικίας 68 έτών είναι ό γνωστός ήρωας τών Έλευθέρων Γάλλων τού Β' Παγκοσμίου Πολέμου. Πεπειθισίς του είναι, ότι ή Θεία Πρόνοια τόν έχει προορίσει να σώσ η την Γαλλία. Κατά τούς «Τάιμς της Νέας Υόρκης» ό στρατηγός Ντε Γκώλλ είχε είπει κατ' έπανάληψιν εις τόν μακαρίτην πρόεδρον Ρουσσέλτ: «Είμαι ή Ιωάννα ντ' Άρκ της Γαλλίας και αντίπροσωπεύω τόν πνεύμα τού Κλεμανσώ». Τόνον ό Ρουσσέλτ δσον και ό Τσώρτσιλλ ούδέποτε συνεπάθθησαν τόν στρατηγόν. Ό Τσώρτσιλλ έλεγεν: «Άπ' όλους τούς σταυρούς που ή μοίρα μου έπεφύλασεν να φέρω, ό σταυρός της Λωρ-

ΕΠΙΘΕΣΗ ΣΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΗΡΙΟ, ΣΤΟ ΑΛΓΕΡΙ. Η ΣΘΕΝΑΡΗ ΑΠΟΦΑΣΙΣΤΙΚΟΤΗΣ ΤΩΝ ΓΑΛΛΩΝ ΑΠΟΙΚΩΝ ΠΕΡΙΠΛΕΚΕΙ ΤΟ ΑΛΓΕΡΙΝΟ ΑΔΙΕΞΟΔΟ



Σε 4 μέρες μαύρα στίγματα και διεταγμένοι πόροι έξαφανίζονται

Η σκόνες και τα μικρόβια στην ατμόσφαιρα προκαλούν και δημιουργούν τα μαύρα στίγματα και κλείνουν τους πόρους. Πολύ δε συχνά όλα αυτά μεταβάλλονται σε συμυρία.



Για να έχετε και να διατηρήσετε ένα ωμορφο δερμα πρέπει να το προφυλάξετε απ' όλες αυτές τις δυσμενείς συνθήκες. Η Νέα Κρέμα ΤΟΚΑΛΟΝ σε κουτιά, παρασκευάζεται κατόπιν ειδικής μελέτης προς τόν σκοπόν αυτόν. Χάρης στις αντισηπτικές της ιδιότητες, αποτελεί αποτελεσματικό όπλο και καθιστά την επιδερμίδα σας απαλή, βελουδένια και δροσερή. Θα μείνετε κατάπληκτη από τα αποτελέσματα. Με μακιγιάζ ή χωρίς μακιγιάζ, η Νέα Κρέμα ΤΟΚΑΛΟΝ σε κουτιά, ωμορφαίνει και ξανανιώνει το δερμα σας.

Tokalon
ALL PURPOSE
CREAM



Το μοναδικό
Χρωμο - Σαμπουάν
σε 13
διαφόρους χρω-
ματισμούς από το
μαύρο μέχρι το
άνοικτο ξανθό.
Τελείως άβλαβές
Χρήσις απλή



Προϊόν των Γερμανικών
Έργοστασίων WELLA A.E.
ΒΕΛΛΑ - ΕΛΛΑΣ
Νίκης και Ξενοφώντος 14
Τηλ. 32.741

ΓΑΛΛΙΑ: Η ΜΕΓΑΛΗ ΚΡΙΣΙΣ

ΜΙΑ ΕΚΤΡΟΠΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΜΑΛΟΤΗΤΑ ΘΑ ΕΙΧΕ ΑΝΤΙΚΤΥΠΟ ΣΕ ΟΛΗ ΤΗΝ ΔΥΤΙΚΗ ΠΑΡΑΤΑΞΗ

(Φωτ. International News Photos, Camera Press, Keystone, A.Z.I.P., S. and C.)



Ο ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΖΑΚ ΜΑΣΣΥ (δεξιά) ανάμεσα στους αλεξιπτωτιστές του. Ο ρόλος του στρατηγού Μασσύ, διοικητού της περιοχής Άλγεριου, στην εκδήλωση και την επικράτηση του κινήματος στην Άλγερία, υπήρξε αποφασιστικός. Όταν οι άνδρες του κατέλαβαν τα καίρια σημεία της πόλεως, ο στρατηγός προχώρησε στην οργάνωση «Επιτροπής Κοινής Σωτηρίας», αποτελούμενη από έπτά πολίτες και τέσσερις στρατιωτικούς, συμπεριλαμβανομένου και του εαυτού του. Ακολούθως έστειλε τηλεγράφο στον πρόεδρο Κοττύ, ζητώντας του να αναθέσει την έντολη σε Κυβέρνηση Κοινής Σωτηρίας, που θα εξασφάλιση την παραμονή της Άλγερίας υπό τον γαλλικό έλεγχο, αντί πάσης θυσίας.

ραίνης ήτο ο βαρύτερος». Ο σταυρός της Λωρραίνης ήτο το σύμβολον των υπό τον Ντε Γκώλλ Έλευθέρων Γάλλων. Οι Γάλλοι όλων σχεδόν των κομμάτων, αλλά κυρίως οι άριστεροι πάσης αποχρώσεως, έπολέμησαν σκληρά τον Ντε Γκώλλ διότι έφοβούντο μήπως εγκαταστήση δικτατορίαν ή είδος δικτατορίας. Τελικώς ο Ντε Γκώλλ απέσυρθη έντός περιβάλλοντος σιωπής. Αυτή άκριβώς ή σιωπή τον έβοήθησε να επανέλθι εις την μνήμην του γαλλικού λαού, μεγάλοι μάζαι του όποιου τώρα ζητούν να του ανατεθούν υπό της Έθνουσυνελεύσεως δικαιώματα δικτάτορος. Ένας μοναχικός τύπος ο Ντε Γκώλλ, έχει σενάτων προσωπικών περιβάλλον. Πολλοί ισχυρίζονται, ότι τον επηρεάζουν, αλλά έκτος της οικογενείας του, μικρός είναι ο αριθμός των προσωπικών του φίλων. Ο Ντε Γκώλλ έπαντρεύθη το 1920. Έχει δυο παιδιά: τον Φίλιππον, άξιωματικών του Ναυτικού και την Έλισάβετ Άλαιν Ντε Μπουασιέ.

Λύσεις και άντίκτυποι

Ποιος θα κερδίση την μάχην δεν έχει κριθή την ώρα που γράφονται αυτά αι γραμμάι. Αι πιθανάι λύσεις αυτήν την στιγμήν είναι δύο: Έάν την μάχην κερδίση ο Πφλεμλν τότε κάποιος συμβιβασμός θα εύρεθι διά το ζήτημα της Άλγερίας. Καί ή κατάσταση εις την Γαλλίαν θα συνεχισι τον δρόμον της — με τον σημερινόν Πρωθυπουργόν ή με άλλον. Άλλ' ή Έπανστάσις κάποτε θα γίνη. Έάν την μάχην κερδίση ο Ντε Γκώλλ.... Η Γαλλία, εις την περίπτωσιν αυτήν, θα εισέλθι εις περίοδον μιάς δικτατορίας, το πιθανώτερον υπό κοινοβουλευτικών μανδύων. Ίσως αυτή ή δικτατορία της είναι αναγκαία, όπως ή έγχρησις εις τον άσθενή. Θα είναι, όμως, δδυνήρα διά την Δημοκρατίαν και εις την Γαλλίαν και εις την Εύρώπην. Εις άλλας έλευθέρων χώρας θα αναπτυχθούν φασιστικά τάσεις. Η Γαλλία επηρεάζε πάντοτε τον Εύρωπαϊκόν κόσμον. Μέσα εις την Γαλλίαν ή σύγκρουσις με τον Σοσιαλισμόν εις ένιαόν μέτωπον με τους κομμουνιστάς και όλους τους άριστερά της Άκρας δεξιάς και τα έργατικά συνδικάτα θα είναι όξεία. Διά μίαν Εύρώπην εις την όποιαν περισσώτερον από κάθε τι άλλο χρειάζεται ή ένότης έναντι της Σοβιετικής Ένώσεως, ή Γαλλία θα παύση επί μακρόν να υπολογίζεται διότι θα έχη προσηλωμένην την προσοχήν της εις το έσωτερικόν της πρόβλημα. Η Γαλλία του Ντε Γκώλλ θα είναι άντικομμουνιστική, βεβαίως. Άλλ' ένδέχεται να είναι διπλωματικός ουδέτερος. Οι Ντεγκωλλικοί δεν έλησμόνησαν πόσον τους έπολέμησαν οι Άγγλοι και οι Άμερικανοί. Το άντιαγγλοσαξονικόν πνεύμα από το όποιόν ένικήθησαν ο Πεταίν και ο Λαβάλ είναι το πνεύμα των — καίτοι ο Ντε Γκώλλ υπήρξεν ο μεγαλύτερος έχθρος του Πεταίν, του Νταρλάν και του Λαβάλ. Εις ένα σημείον ήταν σύμφωνοι: ότι ή Άγγλία ήτο ο μεγαλύτερος έχθρος της Γαλλίας. Δεν είναι καθόλου άπίθανον, ότι ο άντικομμουνιστής Ντε Γκώλλ θα προτιμήση μίαν ουδέτεράν Γαλλίαν παρά μίαν Άμερικήν. Πολλοί εις την Δυτικήν Γερμανίαν σκέπτονται κατά τον αυτόν τρόπον.

«Μεγάλοι κίνδυνοι ύψώνουν τας κεφαλάς των — σημειώνει ο άρθρογράφος των «Κυριακάτικων Τάιμς» του Λονδίνου. Ένα ολοκληρωτικών καθεστώς εις την Γαλλίαν δεν θα άποτελέση μόνον ήθικην άδυναμίαν των Δημοκρατικών Συνασπισμών, αλλά και δυσκόλως θα είναι σταθερόν... Η γαλλική πολιτική περιπέτεια ένδέχεται να καταλήξη εις την διπλωματικήν ουδετερότητα».

A. A. ΑΝΤΩΝΑΚΑΚΗΣ



ΠΟΛΕΜΙΚΗ ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΑ στο Παρίσι. Δυνάμεις ασφαλείας κατέλαβαν τα καίρια σημεία της πρωτεύουσας, για να έμποδίσουν την επέκταση των ταραχών, που σημειώθηκαν στις συνοικίες.

Η ΚΑΤΟΙΚΙΑ του στρατηγού Ντε Γκώλ, στην Κολόμπ-λε-ντεζ-Εγκλιζ, απέκλεισθη στενά από αστυνομικές δυνάμεις και τεθωρακισμένα αυτοκίνητα. Έξω από την πόρτα του στρατηγού Ντε Γκώλ, δυο έπιθεωρηται της παρισίνης αστυνομίας διενεργούσαν λεπτομερή έλεγχο σε όλους τους έπισκέπτας.





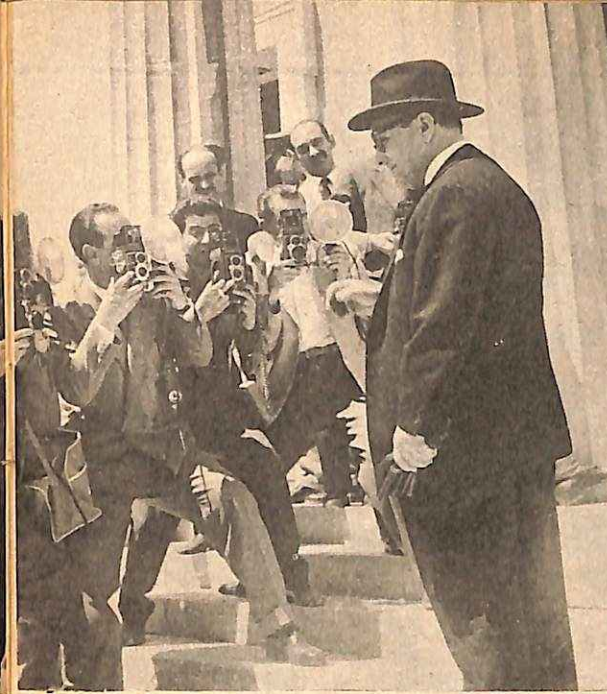
ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ: «Η πνευματική ακτινοβολία της Ελλάδος μπορεί να παι-
ξι στη Μ. Ανατολή το ρόλο που έπαιξε η ακτινοβολία του Μ. Αλεξάνδρου»



ΔΕΡΤΙΑΗΣ: «Πρώτο μέλημά μας είναι η προώθηση
των εξαγωγών και κυρίως των καπνών και καρπών».



ΔΗΜΗΤΡΑΤΟΣ: «Ο
δυσχερής. Θα τον δι-



δρόμος για την δελτίωση των συνθηκών της ζωής είναι
ανύσωμε με τη δοθήσια έργοδοτών και εργαζομένων».

Φωτ. Μεγαλοκονόμου

-Μειδιάστε! Αύριο αρχίζουν οι εύδυνες...

Δέν είναι ισόθεοι οι ύπουργοί.

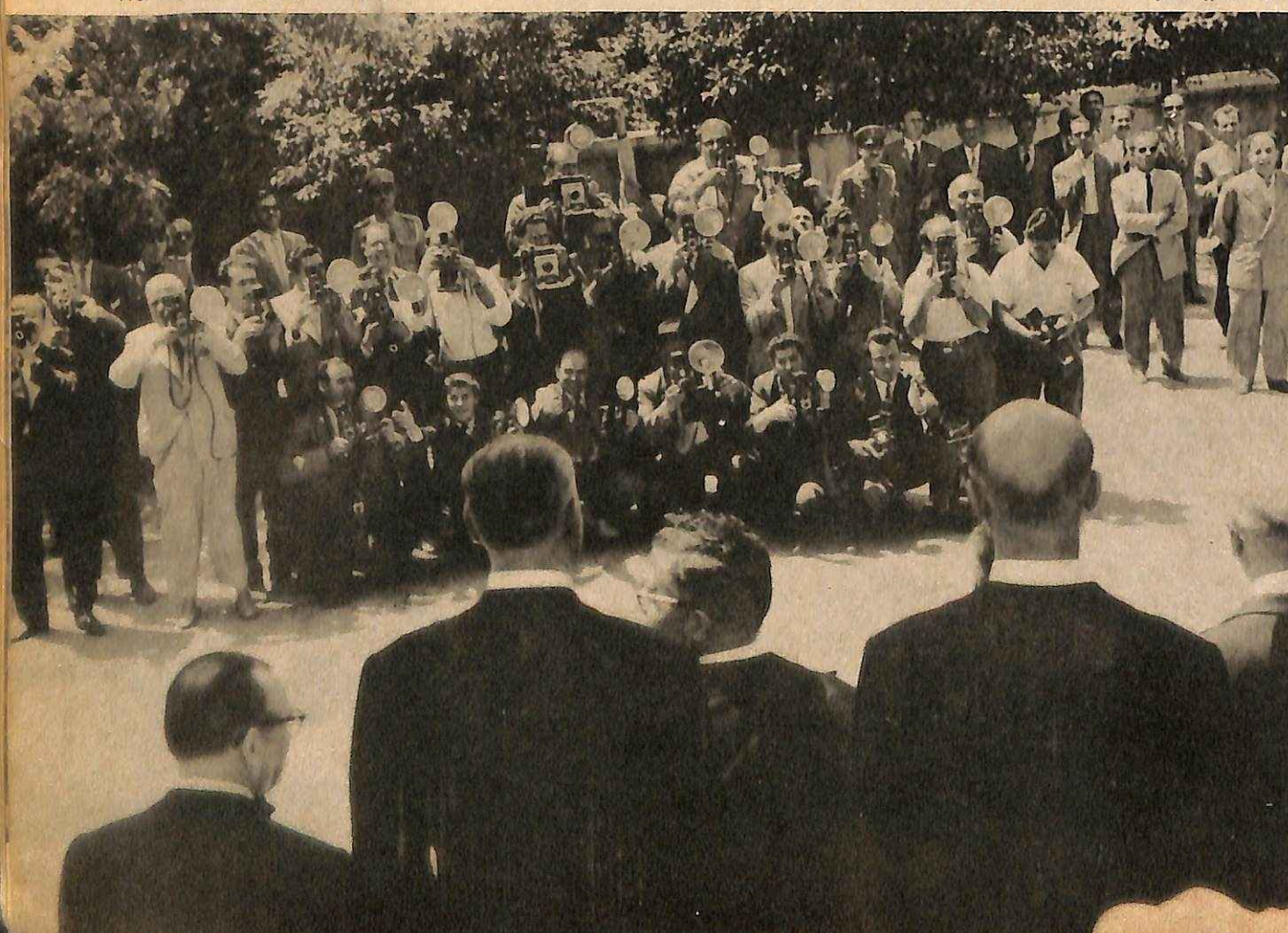
Είναι απλώς δεξιότεχνοι θνητοί, προικισμένοι με ηύξημένα πο-
σοστά πείρας, πίστωσης και πειθούς, που ξεκινούν προσμειδιώντες
για ένα δρόμο γεμάτων από άγκάθια, εκπλήξεις και στροφές έπι-
κύνδυνες.

Ακόμη και όταν κοπάση ό θόρυβος των «κλίκα» και των «κλάικ»
της όρκωμωσίας, φωτοπαθής παραμένει ό βίος των και έκτεθειμένος
στις επιδράσεις μιάς δημοφθόρου καθημερινής βασκανίας.

Σήμερα αντιμετώπιζουν την όμοβροντία των φακών.

Αύριο θα είναι η σειρά των μολοσσών της ρουσφετολογίας...

Η ΑΚΤΙΝΟΒΟΛΙΑ των ύπουργικών ήγκεφάλων δέν είναι απλώς θέμα τριχοφυίας. Μετά τη χαιρετιστήριο όμοβρον-
τία των φωτογραφικών φακών στην όρκωμωσία, τους αναμένουν άλλες όμοβροντίες έκκρεμών έθνικών προβλημάτων.



ΑΝΔΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ: «Ο Πειραι-
εύς θ' αντιμετώπιση την κρίση».



Κι από μεθαύριο;
Τό σύνθετος δωδεκάφωνος μιάς ύπουργικής ήμέ-
ρας σπάνια χαρακτηρίζεται από μίαν όμολη και
κάπως προσχ. διασμένη ροή. Η ήγετική σωφροσύ-
νη ενός μέλους της ελληνικής κυβέρνησης συνή-
θως καταναλίσκεται στην προσπάθεια μιάς καθη-
μερινής κουτσοπαντρείας των διστώνων — ανθρώ-
πων και ίδεών, συμπεριόντων και αναφορών, αποφά-
σεων και νομοσχεδίων.
Όχι μόνον πτήση, άλλ' ούτε καν άλμα του ψύλ-
λου δέν πραγματοποιείται στον τόπο μας «άνευ
έγκρίσεως του άρμόδιου ύπουργού».
Υπογράφει συμμαχίες, αλλά και μεταθέσεις μο-
νίμων άνθυποασπιστών. Έγκρίνει συμβάσεις, αλλά
και έκτάκτους άδείας νυμφειομένων δακτυλογράφων.
Χειρίζεται κονδύλια επενδύσεων, αλλά και το «τρι-
νάρι» του καθαρισμού των κοινοχρήστων χώρων του
ύπουργείου του.

Είναι αυτόδύναμος, χωρίς εξάρτηση ύπηρεσια-
κή, —φορέας άνωτάτου κρατικού λειτουργήματος.
Αλλά έχει ευθύνην κοινωνιολογικήν, κ' έτσι μπο-
ρεί ό κάθε δουλευτής να τον καθηλώσει επί ώρες στο
ύπουργικό του έδωλο της Βουλής, ώπου να φθά-
ση ή σειρά μιάς έπερωτήσεως.

Είναι άφέντης στο ύπουργείο του, αλλά μπορεί
να του κόψη τό νύρο κάποιο άλλο ύπουργείο ή να
του περιορίσει τις κινήσεις του με άνηση παροχής
καυσίμων κάποια άλλη Ύπηρεσία, ή να δρεθή μπερ-
δεμένος σε αποφάσεις και ύποχρεώσεις κάποιου
προκατόχου του και να τις έκτελέσει έστω κι άν
διαφωνή.

Πρέπει να είναι εύτροπος, αλλά και δυναμικός,
πραγματιστής, αλλά και όνειροπόλος, τραπιστής,
άλλά και ρήτωρ, άσκητικός, αλλά και πρόσχαρος.
Πρέπει να ξέρη να κλιμακώνη τις έκατοντάδες
των ανθρώπων, που έχει να δη. όχι μόνον σύμφωνα
με την άξία τους ως άτομων, αλλά και με την το-
ποθέτησή τους μέσα στο ιδιότυπο άθηναικό πλέ-
γμα.

Πρέπει να είναι πάντα θεατός και πάντα δια-
θέσιμος, γιατί και οι άλλοι συνάδελφοί του τον
ανάζητούν και άλλαι τελείται και πανηγύρεις συνε-
χώς αναγγέλλονται.

Και υπάρχουν —φύ— και αϊ κηδεΐαι...
Πρέπει να μελετήσει έγγραφα, να συντάξη έκθέ-
σεις, να προετοιμάση άγορεύσεις, να ύπαγορεύση
άπαντήσεις, να συμβουλευθή πρακτικά.

Πότε;
Ό μνήμη παλαιού, βραχυβίου ύπουργού, που
έφησυχάζει σήμερα στις δάφνες του, ύστερα από
μιά πρόσκαιρη, αλλά έντονη θητεία!

Χωρίς τα είσερχόμενα σε τέσσαρις βασικές κα-
τηγορίες: «Αυτήν την έβδομάδα». «Τήν άλλη έβδο-
μάδα». «Κάποτε». «Ποτέ».

Μήπως θα έπρεπε να τον μιμηθούν και οι σημε-
ρινοί γελαστοί νεοσσοί της νέας μας κυβ. ρνήσεως,
καταπονητισμένοι ήδη κάτω από έναν κατακλυσμό
έκκρεμών χαρτίων και έγγραφων μιάς «ύπηρεσια-
κής» τριμηνίας;

ΚΑΖ

ΤΟ ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΩΡΟ ΕΝΟΣ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΚΑΘΟΛΟΥ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΤΙΚΟ



«ΙΔΟΥ Η ΟΔΟΣ...». Ο πρωθυπουργός της ύπηρεσιακής κυβέρνησεως κ. Γεωργακόπουλος άποχαιρε-
τά τον κ. Καραμανλή. Δικό του τώρα πάλι τό προεδρικό άξίωμα. Δικές του κ' οι μεγάλες εύθυνες.



ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ ΥΠΗΡΞΕ ΨΥΧΡΑΙΜΟΣ

Οι αμερικανικές εφημερίδες χαρακτήρισαν «εθασίλικη» την υποδοχή που έγινε στον αντιπρόεδρο Νίξον, το δεξί χέρι του Άιζενχάουερ, κατά την επιστροφή του από την πρόσφατη περιοδεία του στη Λατινική Αμερική. Ένα τεράστιο πλήθος, που ξεπερνούσε τις 250.000 άτομα, είχε συγκεντρωθεί κατά μήκος του δρόμου που οδηγεί από το αεροδρόμιο της Ουάσιγκτον ως τον Λευκό Οίκο. Η παρουσία, στο αεροδρόμιο, εκτός από του προέδρου Άιζενχάουερ, του αρχηγού της πλειοψηφίας στη Γερουσία Δημοκρατικού γερουσιαστού κ. Λίντον Τζόνσον και του Δημοκρατικού βουλευτού κ. Σάμ Ράιμпортν απέδειξε τον δικομματικό χαρακτήρα της θερμότητας αυτής υποδοχής.

Η αιτία είναι γνωστή: «Ο αμερικανικός λαός πληγώθηκε στο φιλότιμό του από την κακή υποδοχή, που έγινε στον κ. Νίξον στις χώρες που επισκέφθηκε. Στη Λίμα του Περού, στο Καράκας της Βενεζουέλας και στο Κουίτο του Ισημερινού, επανελήφθησαν οι ίδιες σκηνές, που ωφείλονταν πιθανώς σε κομμουνιστική υπόκλινηση:

Φανατισμένα πλήθη νεαρών, ιδίως φοιτητών, επέτρεψαν έναντιον του αυτοκινήτου του Αμερικανού αντιπρόεδρου, με πινακίδες που είχαν αντιαμερικανικά συνθήματα, και, με την άνοχη σχεδόν της αστυνομίας και των αρχών, απέμονωναν το αυτοκίνητο, του έσπαζαν τα τζάμια και ξεσπούσαν σ' ένα χείμαρρο από ύβρεις έναντιον του κ. Νίξον, έφτυναν τον ίδιο και τη γυναίκα του, και τους φώναζαν: «Φουέρα, φουέρα!» («Έξω, έξω!»). Όλοκληρη η 18ήμερη περιοδεία καλής θελήσεως του Αμερικανού αντιπρόεδρου υπήρξε ένας πραγματικός Γολγοθάς για το ζεύγος Νίξον. Κάθε φορά που ο στενότερος συνεργάτης του Αϊκ επιχειρούσε να μιλήσει —στα πανεπιστήμια κυρίως, όπου είχε προβλεφθεί η έκφωνηση των λόγων του— οι φοιτηταί τον διέκοπταν, τον λιθοβολούσαν, τον έφτυναν κατάμουτρα. Μιά πέτρα, στο Καράκας της Βενεζουέλας, τον χτύπησε στον αυχένα. Αρκετές φορές κινδύνεψε η ζωή του. Μά ούτε μία στιγμή δεν έδειξε φόβο ή θυμό. Αντιμετώπισε την κατάσταση σαν καλός σπόρτσμαν, πολλές φορές και με χα-

μόγελο, προσπαθώντας να ιδη την άστυα της πλευρά. Αναγκάστηκε, βέβαια, ν' ακυρώσει πολλές δημόσιες εμφανίσεις του, μ'α δεν διέκοψε το ταξίδι του.

Στο άναμεταξύ, η αμερικανική κυβέρνηση, που ανησυχούσε για τη ζωή του εξέχοντος μέλους της, έλαβε δραστικά μέτρα για ν' αντιμετώπιση την πρόκληση. Ο κ. Νίξον είχε πάει στις χώρες της Λατινικής Αμερικής έπειτα από επίσημη πρόσκληση των κυβερνήσεών της, που έπρεπε συνεπώς να τηρήσουν την τάξη και να προφυλάξουν τη ζωή του επισήμου καλεσμένου τους. Αφού δεν τ'α κατώρθωσαν, ο πρόεδρος Άιζενχάουερ έστειλε άλεξιπτωτιστάς στο Καραϊβικό Πέλαγος και στρατό στα σύνορα της Βενεζουέλας, «για να βοηθήσουν ένδεχομένως την κυβέρνηση της χώρας αυτής στη λήψη μέτρων προστασίας της ζωής του κ. Νίξον». Η απόφαση προκάλεσε αντιρρήσεις στις Ηνωμένες Πολιτείες (θεωρήθηκε πώς έδειχνε έλλειψη ψυχραιμίας) και σάλο στη Λατινική Αμερική. Η κυβέρνηση της Βενεζουέλας έκλονίσθη, έπειδη ώργάνωσε ύποδο-

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΙ, με έφ' όπλου λόγχη, προσπαθούν να συγκρατήσουν τους ταραξίες του Καράκας, που λιθοβολούν και πτύουν τον κ. Νίξον.

ΤΟ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟ, στο οποίο επέβαινε ο αντιπρόεδρος κατά την άφιξη του στο Καράκας, υπέστη σοβαρές ζημιές από τόν λιθοβολισμό. Οι έχθρικές εκδηλώσεις στην πρωτεύουσα της Βενεζουέλας ήσαν οι πιο θυελλώδεις του περιπετειώδους 18ημέρου ταξιδίου «καλής θελήσεως».



ΤΜΗΜΑΤΑ της 101ης μεραρχίας προωθήθησαν έσπευσμένα στην Καραϊβική, για να επέμβουν σε περίπτωση ανάγκης και να εξασφαλίσουν την προσωπική άκεραιότητα του αντιπρόεδρου. Η διαταγή αυτή του προέδρου Άιζενχάουερ προκάλεσε επικρίσεις υπευθύνων κύκλων της Αμερικής.



(International News Photos)

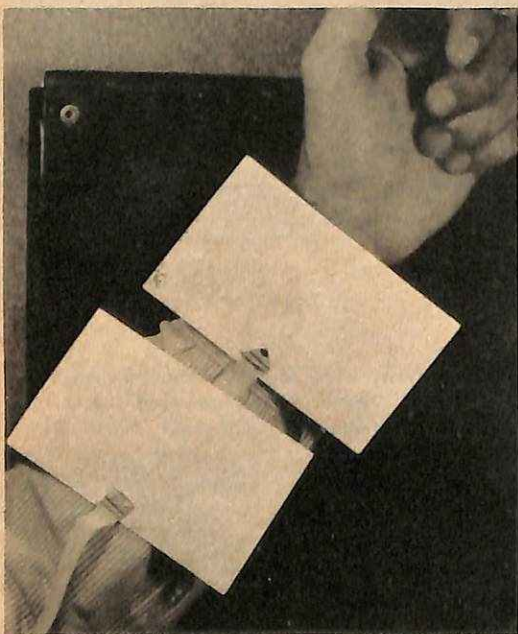
ΓΙΑ ΠΡΩΤΗ ΦΟΡΑ, στην ιστορία των Ηνωμένων Πολιτειών, έγινε τόσο μεγαλοπρεπής υποδοχή σε αντιπρόεδρο. Αυτόπροσώπως ο πρόεδρος Άιζενχάουερ τόν υπεδέχθη στο αεροδρόμιο της Ουάσιγκτον, ενώ μυριάδες κόσμου τόν απέθεσαν κατά τη διάρκεια της διαδρομής του προς τον Λευκό Οίκο.



Οι εξετάσεις και τα μυστικά τους

ΤΙ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕ ΜΙΑ ΕΡΕΥΝΑ ΣΕ ΔΙΑΦΟΡΑ ΑΘΗΝΑΪΚΑ ΓΥΜΝΑΣΙΑ

Αυτές τις ημέρες όλος ο μαθητικός κόσμος είναι σε άναβρασμό: Διαγωνισμοί! Ένα σχολικό έτος τελειώνει και απαιτεί από τους νέους που το παρηκολούθησαν ν' αποδείξουν —μέ μιαν ύστατη προσπάθεια—τι κέρδισαν σ' αυτό το διάστημα. Πολλοί και σοβαροί εκπαιδευτικοί έχουν επιφυλάξεις για το όλο σύστημα των εξετάσεων. Άσφαλώς, όμως, ένα από τα καίρια τρωτά των καθιερωμένων μεθόδων άναμετρήσεως των μαθητικών δυνάμεων είναι ή διαπίστωση ότι τα 94,5% των εξεταζομένων, κάπως εξαπατούν τους εξεταστές τους!



ΤΟ «ΜΑΓΙΚΟ ΣΚΟΙΝΙ», το γνωστό ελαστικό, που είναι εύρυτα διαδεδομένο, στερεώνεται στο μπράτσο του μαθητού με 2 παραμένες.

σε γέλια. Το τεντωμένο σκοινί της νευρικής ήρεμίας έσπασε. Με δυσκολία ο καθηγητής κατάφερε νά επιβάλει την τάξη. Καί όταν ή ήσυχία επικράτησε καί πάλι, τίποτε δέν έδειχνε την άπάτη που είχε στό μεταξύ γίνει. Τρεις μαθηταί είχαν ανταλλάξει τις κόλλες τους με εκείνες των συμμαθητών τους.

Τό «μελανοδοχείο» είναι ένα από τα πολλά τεχνάσματα ή «στρατηγήματα», που οί μαθηταί της μέσης εκπαιδεύσεως μεταχειρίζονται για νά εξαπατήσουν τους επιτηρητές τους, την ώρα των εξετάσεων. Ο καθηγητής κ. Γρηγόριος Οικονομάκος, διδάκτωρ του πανεπιστημίου των Παρισίων, κατά τη διάρκεια συνεδριάσεως της Έλληνικής Ψυχολογικής Έταιρίας, την 27ην Μαρτίου, άνεκοίνωσε ότι τα 94,5% των μαθητών προβαίνουν σε κάποιο είδος άπάτης στις εξετάσεις τους. Τά μέσα που μεταχειρίζονται ποικίλουν άναλόγως της «λεβεντιάς» του κάθε μαθητού. Γιατί «λεβέντης» καί «μάνγκας» άποκαλείται όποιος επιτύχει νά εξαπατήσει τον καθηγητή του με κάποιον «έξυπνο» τρόπο.

Η έρευνα του κ. Οικονομάκου διήρκεσε 18 μήνες καί έγινε σε ένα γυμνάσιο άρρένων, ένα θηλέων, ένα μικτό, ένα νυκτερινό γυμνάσιο καί ένα ιδιωτικό λύκειο. Έξετάσθηκαν 454 μαθηταί, έφαρμόσθηκαν δέ οί παρακάτω 4 μέθοδοι:

- α) Έρωτηματολόγιον.
- β) Συνέντευξη.
- γ) Έκθεση ιδεών.
- δ) Συνεδρίαση έντός των τάξεων.

Άπό αυτές, οί τρεις πρώτες έγιναν άνωνύμως καί άφοι δόθηκαν έγγυήσεις για τις έπιστημονικές προθέσεις του έρευνητού.

Οί έρωτήσεις της πρώτης μεθόδου ήταν 4, δηλαδή:

- α) Άντέγραφα;
- β) Έξήτρησά θοήθεια;
- γ) Έλαθα θοήθεια;
- δ) Έδωσα θοήθεια;

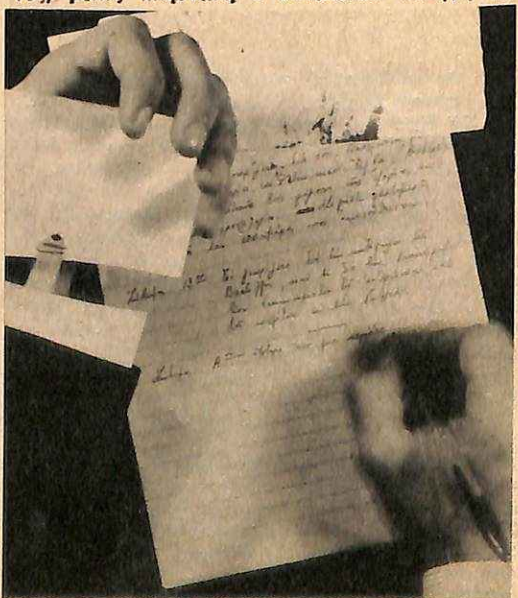
Τά άποτελέσματα, τά όποια δίνουμε χωριστά, άποδεικνύουν ότι οί μαθηταί δέν έ-

δίστασαν νά άπαντήσουν καταφατικώς στις έρωτήσεις τις δι- λιγώτερο άνώνυμες. Πράγματι, εις την έρώτηση «έδωσα θοήθεια» άπαντούν καταφατικώς 377 μαθηταί, ένδ εις την έρώτηση «έλαθα θοήθεια» λέγουν ναι 234 καί εις την έρώτηση «έξήτρησά θοήθεια» 329. Έξέ άλλου, μόνον 122 μαθηταί άπαντούν καταφατικώς σε όλα τά έρωτήματα.

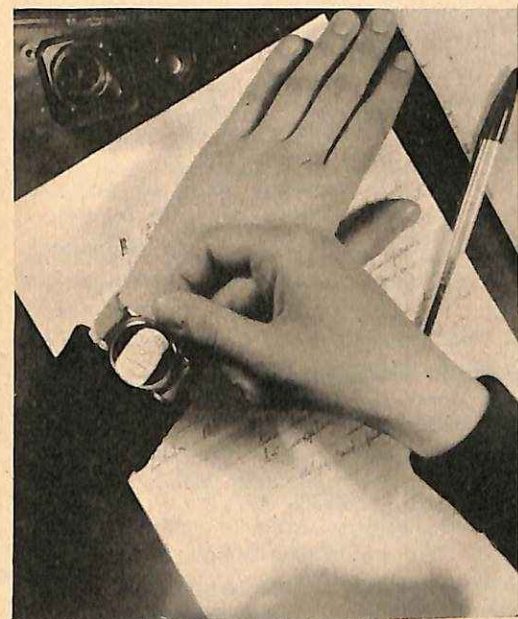
Πολλοί, θέλοντας νά δικαιολογήσουν τις άπαντήσεις τους, σημείωσαν σύντομες παρατηρήσεις κάτω από αυτές. Έτσι κάποιος έγραψε: «Έδωσα θοήθεια».

Πολλοί, θέλοντας νά δικαιολογήσουν τις άπαντήσεις τους, σημείωσαν σύντομες παρατηρήσεις κάτω από αυτές. Έτσι κάποιος έγραψε: «Έδωσα θοήθεια».

ΤΟ «ΛΑΣΤΙΧΑΚΙ» έχει τό πλεονέκτημα ότι άποσύρει «αυτόμάτως» τό πειστήριο του εγκλήματος, μόλις πλησιάση ό επιβλέπων καθηγητής.



Τεχνάσματα και μέθοδοι έκπληκτικής πρωτοτυπίας



ΤΟ «ΡΟΛΟΪΙ» της άντιγραφής δέν διαφέρει από τά κοινά ρολόγια. Στο έσωτερικό του, όμως, αντί για μηχανισμό έχει τά διάφορα «σκοινάκια».

Η έκθεση ιδεών μοιάζει πιότερο με έξομολόγηση. Σ' αυτήν οί μαθηταί άναπτύσσουν τά αίτια που τους ώθούν στην άπάτη καί άκόμη τά μέσα που μεταχειρίζονται για νά φθάσουν στην έπιτυχία.

«Ό,τι με ώθησε νά καταφύγω στην άντιγραφή ήταν ό φόβος της άποτυχίας. Γιατί «άποτυχία» σημαίνει για τό σπίτι μου «καταστροφή», γράφει κάποιος μαθητής. Καί όμως θά έπρεπε τά παιδιά καί μαζί τους οί γονείς νά καταλάβουν ότι με την άποτυχία δίνεται ή εύκαιρία σόν μαθητή νά επαναλάβη τις μελέτες του καί νά έμβασθή περισσότερο στα θέματα του μαθήματος που παρουσίαζε άδυναμία».

Οί τρόποι που μεταχειρίζονται για νά εξαπατήσουν τους καθηγητές τους περιγράφονται γλαφυράτα στις έκθέσεις τους. «Τό «ρολόι» είναι τό πιό άποδοτικό όργανο γι' αυτή τη δουλειά», γράφει ένας μαθητής. «Είναι ένα κανονικό ρολόι που δ,τι του λείπει είναι τό έσωτερικό του μηχανήμα. Ση τη θέση αυτού μπαίνει ένα ρολό χαρτιού, που συνδέεται με τον άξονα, πράγμα που επιτρέπει την περιστροφή του».

γιατί μου έζητήθη».

«Έλαθα θοήθεια γιατί είχα δώσει».

«Έξήτρησά θοήθεια γιατί την χρειαζόμουν».

Ο έλεγχος του έρωτηματολογίου καί ή εξακρίβωση της αλήθειας έπιτυγχάνονται μέσω συνεντεύξεως. Με αυτήν ό μαθητής έρχεται πιό κοντά σόν καθηγητή, σόν όποιον άποκαλύπτει την αλήθεια με περισσότερη ειλικρίνεια από ό,τι στην περίπτωση του έρωτηματολογίου. Κάποιος μαθητής, στην συνέντευξη του, έμολόγησε ότι, φοβούμενος κυρώσεις έκ μερους των καθηγητών, δέν άπήντησε καταφατικώς σε όλα τά έρωτήματα της πρώτης μεθόδου.

Άλλος μαθητής γίνεται ταλμής καί άναφέρει τό «στέκι» των μικροπωλητών, που πωλούν τά «ρολόγια».

Μεταφέρουμε μία φράση από την έκθεσή του, ή όποια, έκτός των άλλων, δέχνει πόση άνάγκη είχε από τις... γνώσεις του «ρολογιού»: «...Είς την όδον Αιόλου ήτο ένας ό όποιος πωλούσε έν είδος άρολογίου, τό όποιον ήτο έσωτερικώς διαφανές καί εκεί πλείστοι μαθηταί συγκεντρωμένοι καί νά κάνουν φασαρία μήπως ξεδευτούν καί δέν μείνουν δι' αυτούς».

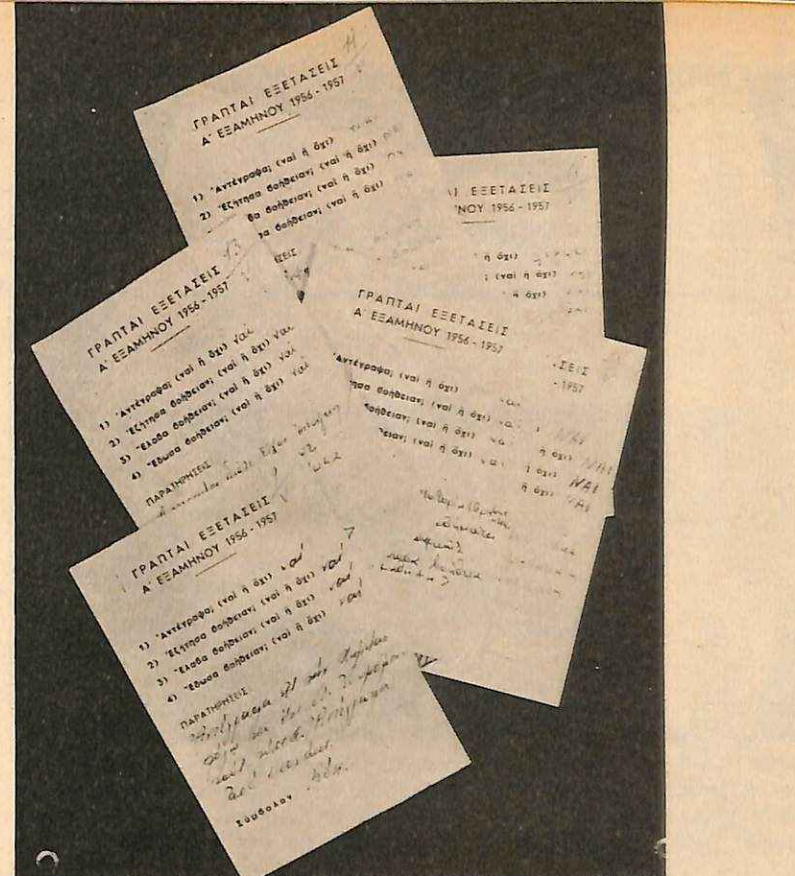
Συνηθισμένα μεταξύ των μαθητών τεχνάσματα θεωρούνται τά «σκοινάκια» ή «κοινορτοί». Αυτά είναι λεπτά φύλλα χαρτιού με μικροσκοπικές σημειώσεις. Άλλο μέσον είναι τό «μασουράκι», που άποτελείται από ένα δίδυμο ρολό χαρτιού, περιστρεφόμενο ένα-λάς περί τά δύο κέντρα του.

Τά περισσότερα από τά «όργανα» αυτά φέρουν δυνάμεις που διεγείρουν τη φαντασία. Τό «μαστικό σκοινί» είναι τό «λαστιχάκι». Πωλείται στα καταστήματα καί για την κατασκευή του είναι αρκετό λίγο λάστιχο, μία παραμάνη καί δύο καρτέλλες.

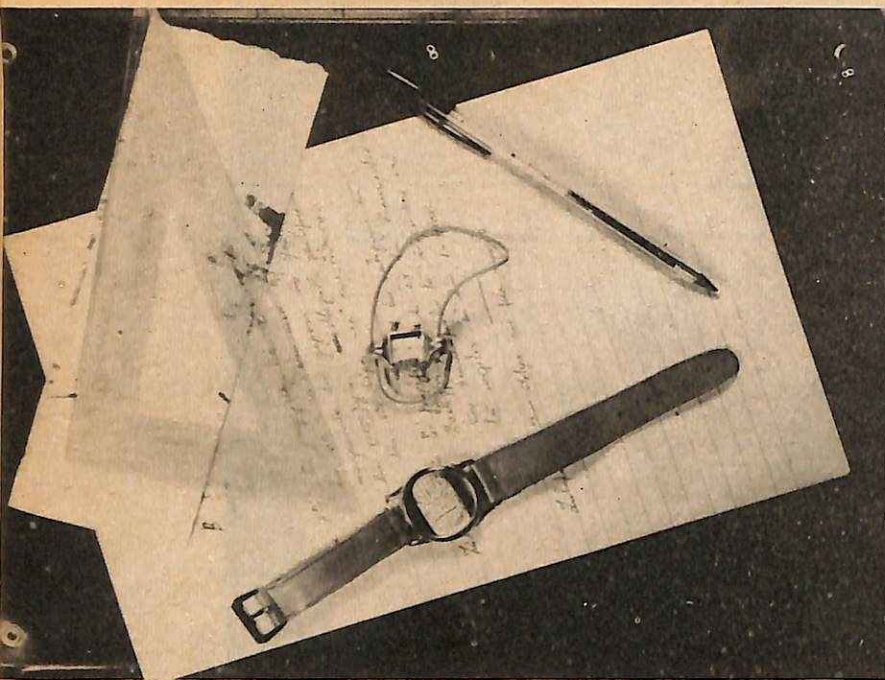
Η «πινέζα» είναι μία άπλή καρτέλλα —μπορεί καί ό πάτος ένός κουτιού τοιγάρων— που στερεώνεται στην κάτω επιφάνεια του άνω μέρους του θρανίου με μία πινέζα. Με προσοχή ό μαθητής την θνάζει έξω καί διαθάζει τις σημειώσεις της, ένδ μία άπλή κίνηση την επαναφέρει στην άφάνειά της.

Άλλα μέσα δολιεύσεως είναι ό κονδυλοφόρος —όταν έχη πλατείά ράχη—, ή «φουστάνελλα» —φύλο χαρτιού σε φόρμα φουσαρμόνικας— καί τό «έγκόλπιον».

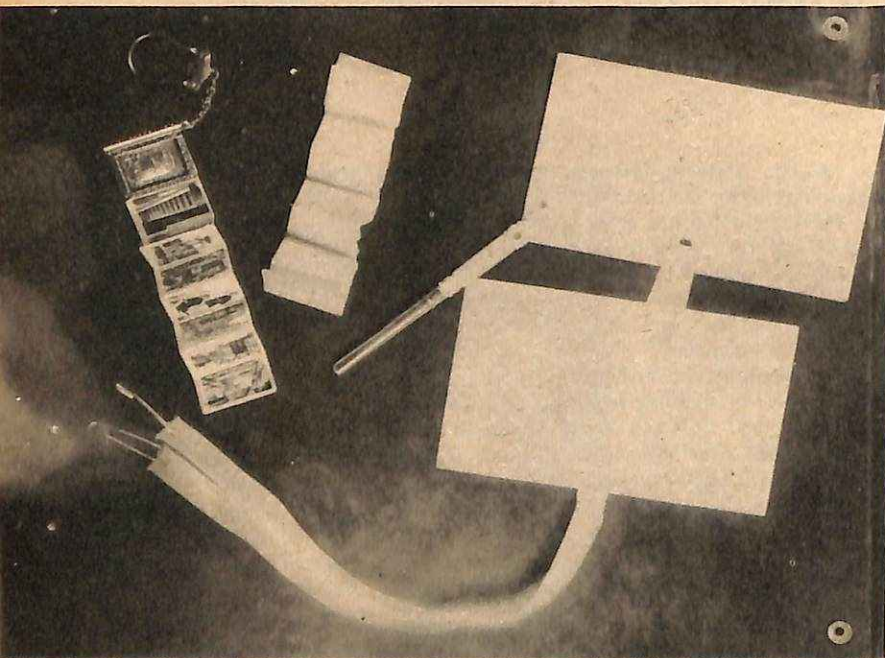
Έξ άλλου, έχουμε καί τους γνωστούς τρόπους άντιγραφής, δηλαδή τά φύλλα θιθλίου ή ολόκληρο τό θιβλίον, τά φύλλα τε-



ΤΑ ΔΕΑΤΙΑ του έρωτηματολογίου, μιάς από τις μεθόδους που χρησιμοποίησε στην έρευνά του ό κ. Γρ. Οικονομάκος.



ΜΕΡΙΚΑ από τα όργανα αντιγραφής, που μεταχειρίζονται οι μαθηταί στις εξετάσεις τους. Το «ρολόι» πωλείται σε «ειδικά» καταστήματα. Το άλλο είναι μαθητικής κατασκευής. Το νάυλον τρίγωνο, όταν βρίσκεται σε μαύρη επιφάνεια, αποκρύπτει εντέλως τις σημειώσεις τις οποίες φέρει.



ΤΟ «ΜΑΓΙΚΟ ΣΚΟΙΝΙ», ο κονδυλοφόρος με την πλατεία ράχη, το εύκολο και ή φουστανέλλα είναι μερικά από τα άλλα όργανα αντιγραφής. (Φωτ. ΕΛΚΗΝ)

Τ' αποτελέσματα της έρευνης

Α' Μέθοδος:
 Έξετάσθηκαν: 454 μαθηταί.
 Απήντησαν σωφώς οι 449.
 Από αυτούς: Απήντησαν καταφατικώς σε όλα τα ερωτήματα οι 122.
 Απήντησαν αρνητικώς σε όλα τα ερωτήματα οι 27.
 Στην πρώτη ερώτηση: «Αντέγραψα», απαντούν καταφατικώς οι 122.
 Στην δεύτερη ερώτηση: «Εξήγησα βοήθειαν», απαντούν καταφατικώς οι 329.
 Στην τρίτη ερώτηση: «Έλαβα βοήθειαν», απαντούν καταφατικώς οι 234.
 Στην τέταρτη ερώτηση: «Έδωσα βοήθειαν», απαντούν καταφατικώς οι 377.

ΟΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΤΑ ΜΥΣΤΙΚΑ ΤΟΥΣ

Οί καθηγηταί πρέπει - λέ

τραδίου, το στυπόχαρτο, τα μαθητικά εργαλεία, την επιφάνεια του θρανίου, τον τοίχο της τάξεως και τα μέλη του σώματος. Επίσης, υπάρχει ή προφορική συνεννόηση και ή αντιγραφή από την κόλλα του διπλανού. Αυτή ή τελευταία μπορεί να γίνεται εν γνώσει του κατόχου ή και εν αγνοία του.

Ένας πρωτότυπος τρόπος συνεργασίας είναι και των συνθηματικών κτύπων ή των συνθηματικών κινήσεων. Δυο μαθήτριες είχαν επινοήσει ένα «ατομικό» αλφαριθμητικό κινήσεων. Έτσι, ή θωπεία του πηγουνιού δεξιά σήμαινε «α», το κτύπημα της κάτω σιαγόνας «β», ο σχηματισμός δυο κρίκων διά των δακτύλων «γ» κλπ.

Η τέταρτη μέθοδος, την οποία ο κ. Οικονομάκος εφάρμοσε στην έρευνά του, ήταν ή συνεδρίαση εντός των τάξεων. Αυτή δημιουργεί μιὰ ατμόσφαιρα συναδελφώσεως των μαθητών με τον καθηγητή και μιὰ τάση για την αποκάλυψη της αλήθειας. Με την τέταρτη μέθοδο ελέγχεται και ή ακρίβεια των τριών προηγούμενων.

Τα αίτια που προκαλούν τη συμπεριφορά αυτή των μαθητών είναι ψυχολογικά και κοινωνικά. Τό σημαντικότερο από αυτά είναι ο φόθος. Ο καθηγητής της φιλοσοφίας στο πανεπιστήμιο Αθηνών, κ. Γεώργιος Σακελλαρίου, γράφει στο βιβλίο του «Τό ψεύδος κατά την εφηβικήν ηλικίαν» ότι ο φόθος είναι μιὰ θασική αιτία της αποκρύψεως της αλήθειας. Τό αυτό παρατηρεί και ο καθηγητής κ. Σπύρος Καλλιάφας στο βιβλίο του «Η πλάνη, τό ψεύδος και ή αλήθεια. Η άγωγή εις την φιλαλήθειαν».

ΑΠΟΣΤΑΣΗ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ ΚΑΙ ΜΑΘΗΤΩΝ

Εξ άλλου, πολλοί ξένοι ψυχίατροι και παιδαγωγοί ασχολήθηκαν με τό θέμα του ψεύδους στην νεαρά ηλικία. Ο κ. Οικονομάκος, κατά την ανακοίνωσή του, την 27ην Μαρτίου, ανέφερε τόν Γάλλο ψυχίατρο Jean M. Sutter, ο οποίος εδημοσίευσε την έργασία «Τό ψεύδος εις την παιδικήν ηλικίαν», για τις μορφές του ψεύδους των παιδιών, τα αίτια και τόν άγώνα καταπολεμήσεώς του.

Ο κ. Οικονομάκος διαιρεί τα ψυχολογικά αίτια, τα οποία όφειλονται στην προσωπικότητα κάθε μαθητού, σε τρεις ομάδες:

- α) Τα άλλοκεντρικά, όπως είναι ο οίκτος προς τόν συμμαθητή.
- β) Τα έγωκεντρικά, όπως ο φόθος ο οποίος προέρχεται από τό ένστικτο αυτόσυντηρήσεως.
- γ) Άλλα αίτια, όπως ή άλληλεγγύη, ή έξη, ο συγκρητισμός κλπ.

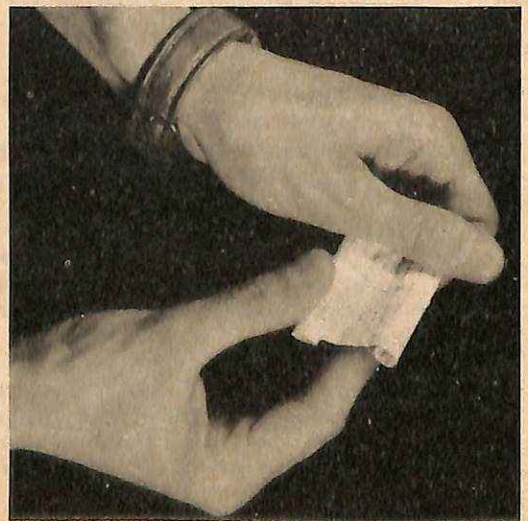
Ο συγκρητισμός, δηλαδή, ή σύγχυση ήθικών έννοιών και ίδεών άποτελεί πολλές φορές την άφετηρία πολλών κακών πράξεων.

Έξ άλλου, ένα από τα θασικά κοινωνικά αίτια είναι τό ύλιστικό πνεύμα της έποχής μας. Οι άνάγκες και οι δυσκολίες που αντιμετώπιζει κανείς κάθε μέρα τόν ώθούν σε κάθε μέσο που θα μπορούσε να τόν απαλλάξει από αυτές.

Ο κ. Οικονομάκος πιστεύει ότι ή αιτία που προκαλεί την άπάτη των μαθητών είναι ή μεγάλη άπόσταση που υπάρχει μεταξύ καθηγητών και μαθητών. Επίσης ο μαθητής πρέπει να καταλάβει ότι εξέταση δεν σημαίνει «κρεμάλα» και «πένθος», αλλά έλεγχος των όσων έμαθε.

Ένας άλλος τρόπος θεραπείας θα ήταν ίσως ή εφαρμογή του νέου συστήματος ήθικού εξοπλισμού της νεότητος, τό όποιο εφαρμόζει ο κ. Γ. Σακελλαρίου, καθηγητής της φιλοσοφίας στο πανεπιστήμιο Αθηνών και πρόεδρος της Ψυχολογικής

ΤΟ ΕΙΛΗΤΗΡΙΟ ή ρολό είναι ένα από τα πιο γνωστά μέσα εξαπατήσεως. Οι «λεδέντες» μαθηταί υπερηφανεύονται για την ικανότητά τους να τό χειρίζονται σχεδόν μπροστά στους καθηγητάς



γουν οί ψυχολόγοι - να συναδελφωθούν με τούς μαθητάς των

κής Έταιρίας. Τό σύστημα αυτό στηρίζεται στην αυτοκριτική του Πυθαγόρα, εφαρμόζεται δε σήμερα σε πολλές πόλεις της Αμερικής, Βραζιλίας, Ν. Κορέας και Ισπανίας.

Θά ήταν τάχα ποτέ δυνατόν να συμβή και στο έλληνικό σχολείο, τι συμβαίνει στα άμερικανικά κολλέγια, όπου ο καθηγητής δίνει τα θέματα και φεύγει σίγουρος ότι κανείς δεν θα θελήση να τόν εξαπατήσει;

ΜΑΘΗΤΙΚΑ ΚΑΙ ΦΟΙΤΗΤΙΚΑ ΕΦΕΥΡΗΜΑΤΑ

Πραγματικά —πιστεύουν πολλοί παιδαγωγοί— ο καλύτερος φρουρός των μαθητών είναι τό «φιλότιμό τους». Δίνοντας τόν λόγο της τιμής του ένας έφηβος αισθάνεται ότι έγινε άνδρας και με κάθε τρόπο, όσοι κι αν υπάρχουν πειρασμοί, προσπαθεί και καταφέρνει να μη παραβή την υπόσχεση που έδωσε, ότι θα είναι τίμιος έξεταζόμενος. (Άλλωστε, τό σύστημα της αυτοπειθαρχίας θεωρείται σήμερα κ' ή τελευταία λέξη της σωφρονιστικής, που ίδρύει «άνοικτες φυλακές», με μόνα δεσμά τό λόγο που έδωσαν οι κατ'άδικοι ότι δεν θα δραπέτεύσουν).

Άνεξάρτητα, όμως, από την σοβαρή πλευρά, τό θέμα έχει και την εύθυμή του όψη. Συχνά τα μαθητικά ή φοιτητικά εφευρήματα είναι άξια παντός επαίνου για την εύφυα που άποδεικνύουν, ακόμη και για την εφαρμογή τεχνικών γνώσεων όχι τυχαίων. Διηγούνται ότι στο Πολυτεχνείο παρουσιάσθηκε σε προφορικήν εξέταση ένας σπουδαστής με άκουστικό θερηκοίας στο αυτί, που στην πραγματικότητα ήταν μικροσκοπικός δέκτης. Παριστάνοντας τόν κουφό κ' επαναλαμβάνοντας δυνατά (κουφός γάρ...) κάθε ερώτηση που τού γινόταν, έδινε την εύκαιρία στον έξω της αιδούσης συνάδελφό του να τού υπαγορεύη (ήλεκτρονικώς) τις σωστές άπαντήσεις. Φαίνεται, όμως, ότι παραφώναζε, ώστε ο καθηγητής ύποπτεύθηκε την άπάτη και... συνεχάρη τόν άπατεώνα —άπορρίπτοντάς τον, θέθαια, μετ' επαίνων.

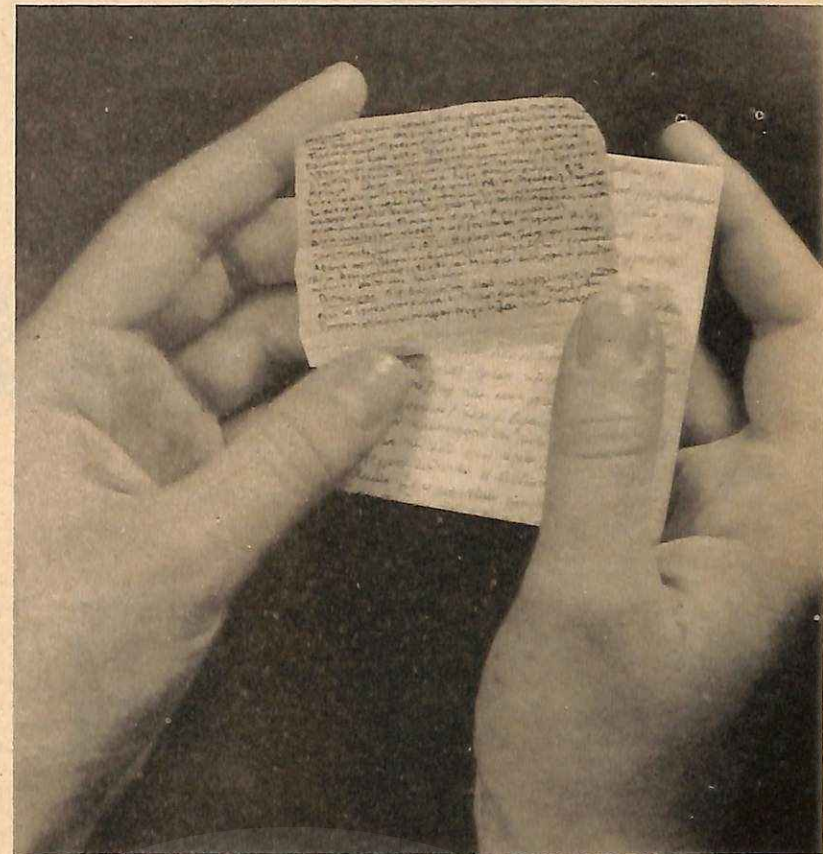
Άλλος τρόπος, λιγώτερο πρωτότυπος, είναι να κάθεται ο έξεταζόμενος, σε γραπτές εξετάσεις, επάνω στο άνοιχτό βιβλίο, ώστε, άνοίγοντας τα πόδια του να μπορή να τό διαβάξη και κλείνοντας τα να μη δείχνη τίποτε.

ΚΑΙ ΚΡΥΜΜΕΝΑ ΤΑΛΕΝΤΑ ΜΙΚΡΟΓΡΑΦΩΝ

Υπάρχουν «σκονάκια» που άποδεικνύουν κρυμμένα ταλέντα μικρογράφων (του λησμονημένου εκείνου στυλ των καλογήρων, που έπιχειρούσαν να γράφουν ένα δλόκληρο Ευαγγέλιο πάνω στο... χι τους). Κάποτε ένας μαθητής, που συνελήφθη να χρησιμοποϊή ένα τέτιο «σκονάκι», δικαιολογήθηκε ότι μόνο αντιγράφοντας μ' αυτόν τόν τρόπο τη διδακτική όλη την... μάθαινε! Και άπεδείχθη ότι είχε έν μέρος δικίο, γιατί ήταν κατά τα λοιπά λαμπρός μαθητής. Άλλος είχε γράψει, σ' ένα «σκονάκι» επίσης, τόσο συστηματικά τούς κανόνες της λατινικής γραμματικής, ώστε άπεδείκνυε ότι τούς είχε χωνέψει σάν άληθινός φιλόλογος και τούς είχε κατατάξει με έπιστημονική μεθοδολογία. Τέλος, όπως διηγούνται, ένας καθηγητής πανεπιστημίου, άπαιτητικός σε χρονολογίες και περιπτώσιολογικές άπαριθμήσεις, ανέκάλυψε ένα στυπόχαρτο με όλα αυτά τα άπομνημονευτικά στοιχεία. Κ' ήταν τόση ή έντύπωση που τού έκανε τό γεγονός, ώστε, από τότε, άπεφάσισε να μην ξαναρωτήσει ποτέ τέτια «ξερά πράγματα», περιοριζόμενος άποκλειστικά σε έρωτήσεις κρίσεως.

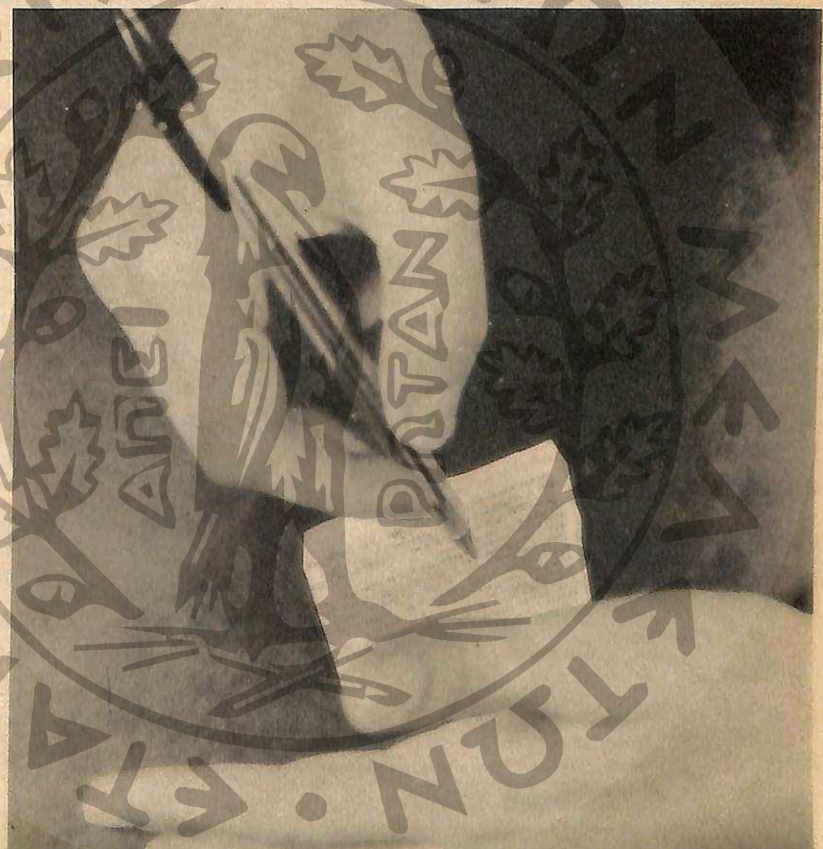
Δεν πρέπει, όμως, να νομισθί ότι οι Έλληνες μαθηταί έχουν τά πρωτεία στην εξαπάτηση των εξεταστών τους. Πέρυσι οι Ισπανικές έφημερίδες έδιναν πολύστυπλες περιγραφές παραμοιών μεθόδων φαλκιδεύσεως των εξετάσεων από την Ισπανική νεολαία. Διοργανώθηκε μάλιστα και σχετική έκθεση, κατά την οποία άπενεμήθησαν θραβεία και... εύφημοι μινεία στις πρωτοτυπώτερες έπινοήσεις.

Δεν σημαίνει, θέθαια, ότι τό φαινόμενο της «κλοπής» στις εξετάσεις είναι κάτι αναπόφευκτο ή κάτι έλαφρό. Γι' αυτό ή μελέτη —που πρώτη φορά έπιχειρήθηκε— θά οδηγήση σε συστηματικότερη αντιμετώπιση μιιάς άνωμαλίας που για έναν άκόμη λόγο δεν συμφέρει στους ίδιους τούς μαθητάς: Άδικεί τούς άξιους, άφού εύνοεί τούς άνάξιους συναδέλφους τους.



ΤΑ «ΣΚΟΝΑΚΙΑ» ή οι «κονιορτοί», όπως τ' άποκαλούν τελευταία στην «άργκό» τους οι μαθηταί, για να παραπλανήσουν τούς επίδελποντας.

ΤΟ «ΣΚΟΝΑΚΙ» κατά την άποκρυπτογράφησή του. Όλα τα όργανα αντιγραφής έχουν κτυπητά όνόματα, που εξαπτουν την μαθητική φαντασία.



ΑΘΑΝΑΤΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
ΚΑΙ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΟΙ ΔΙΑΦΗΜΙΣΤΑΙ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΥ

ΝΗΣ ΒΡΙΣΚΟΝΤΑΙ ΣΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ
ΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ ΜΑΣ

ΠΡΕΣΒΕΙΣ ΑΠΟ ΜΑΡΜΑΡΟ

Είναι δύσκολο για μας τους Έλληνες της πατρίδος να φαντασθούμε ότι στις Ήνωμένες Πολιτείες υπάρχουν δυο έντελως διαφορετικά είδη αποδήμων Έλλήνων. Εμείς έδω, όταν σκεπτόμαστε τους ξενητεμένους συμπατριώτες μας, που βρίσκονται στην Αμερική, έχουμε πάντα στο νου μας τους συμπαθείς αυτούς μετανάστες που έφυγαν από την πατρίδα για να αναζητήσουν μια καλύτερη τύχη. Η σκέψη μας, όμως, δεν στρέφεται ποτέ στους άλλους εκείνους, στους άψυχους Έλληνες, που ύστερα από περιπέτειες ολοκληρώνουν χιλιετηρίδων, ύστερα από πολλά ταξίδια σε διάφορες ευρωπαϊκές χώρες έφθασαν στην Αμερική και βρίσκονται σήμερα, μετά από τόσους νικηφόρους πολέγων αμερικανικών πόλεων και σίς πιο σημαντικές ιδιωτικές συλλογές. Δεν σκεπτόμαστε ποτέ τα δημιουργήματα αυτά του αρχαίου ελληνικού δαιμονίου που, ακόμη και σήμερα, μετά απ' ότ'όσους νικηφόρους πολέμους, μετά από τόσους αγώνες του νεώτερου ελληνικού έθνους, παραμένουν οι καλύτεροι πρεσβευτές της χώρας μας στο έξωτετικό.

Κι όμως οι συλλογές ελληνικών αρχαιοτήτων, που υπάρχουν στην Αμερική, είναι άρτιώτατες. Συμπληρώθηκαν με πολύ κόπο και με πολλή αγάπη από τους Αμερικανούς συλλέκτες. Γιατί οι Αμερικανοί γενικά αρχισαν να συλλέγουν πολύ αργότερα από τους Ευρωπαίους συναδέλφους τους. Κατά τα τέλη του 19ου αιώνα, όποτε αρχισαν να συμπληρώνονται οι συλλογές τους, είχε ήδη απαγορευθεί ή ελεύθερη εξαγωγή αρχαίων ελληνικών έργων από την Ελλάδα και την Ιταλία. Για να προμηθευθούν αρχαιότητες οι Αμερικανοί συλλέκτες χρειάστηκε να τις αγοράσουν από τους Άγγλους, Γάλ-

λους και Ιταλούς εύγενείς, των οποίων οι πρόγονοι είχαν συμπληρώσει τις συλλογές τους κατά τη διάρκεια του 18ου αιώνα, όταν για πρώτη φορά αρχισαν να ανακαλύπτονται έργα της ελληνικής αρχαιότητας, με τις ανασκαφές της Νοτίου Ιταλίας.

Έτσι, τα έργα αυτά, που για πρώτη φορά είχαν εισαχθεί στην Ιταλία από τους κατακτητές Ρωμαίους και από τους παλαιότερους Έλληνες αποίκους της Μεγάλης Ελλάδας, πέρασαν από πολλά χέρια, ταξίδεψαν επί χιλιάδες χρόνια, θρέθηκαν σε αγγλικούς πύργους, σε μέγαλα Γάλλων ευγενών, πριν διασχίσουν τον Ατλαντικό και τελικά θρεθούν στα μεγάλα αμερικανικά μουσεία, όπου φιλοξενοούνται σήμερα. Το Μετροπόλιταν Μουσείο της Νέας Υόρκης μας παρεχώρησε μερικές από τις φωτογραφίες των έργων που δημοσιεύουμε και μας επέτρεψε και μας διευκόλυνε να φωτογραφήσουμε και οι ίδιοι μερικά. Έκτος, όμως, από το μουσείο αυτό, είδαμε σημαντικότερα παραδείγματα της αρχαίας ελληνικής τέχνης σε πολλά μουσεία και σε αρκετές ιδιωτικές συλλογές διαφόρων πόλεων των Ήνωμένων Πολιτειών.

Στο Μουσείο Καλών Τεχνών της Βοστώνης, π.χ., είδαμε μεταξύ άλλων ελληνικών αρχαιοτήτων και το γνωστότατο μινωικό χρυσελεφάντινο αγαλματίδιο της θεάς των όψεων, που χρονολογείται από το 1600 π.Χ., καθώς και το επίσης πολύ γνωστό κλασικό ανάγλυφο του αγώνος μεταξύ Αφροδίτης και Δήμητρας, που ονομάζεται συνήθως «το ανάγλυφο της Βοστώνης». Στη Φιλαδέλφεια είδαμε την ιδιωτική συλλογή της κ. Σ. Σ. Ουάιτ, τρεις θαυμάσιες κυπριακές



ΜΑΡΜΑΡΙΝΟΣ Άττικός Κούρος του 600 π.Χ. Τέλειο δείγμα της αρχαϊκής γλυπτικής, που φέρει ακόμη καταφανή τα ίχνη της αίγυπτιακής παραδόσεως. Η έπεξεργασία των μυών στα πόδια, και το ελαφρό μειδίαμα, που μόλις διαφαίνεται, προαγγέλλουν την έλευση της προκλασικής περιόδου

ΑΓΑΛΜΑ της θεάς Αφροδίτης. Ένώ τα περισσότερα αντίγραφα των κλασικών ελληνικών αγαλμάτων, που σώζονται σήμερα, έχουν εκτελεσθεί από Ρωμαίους τεχνίτες, το αγαλμα αυτό, αν και αντίγραφο, έγινε το 300 π.Χ. από Έλληνα τεχνίτη. Υπολογίζεται ότι το πρωτότυπο έγινε εξήντα πέντε χρόνια νωρίτερα.



ΩΡΑΙΟΤΑΤΟ δείγμα της αρχαιοτέρας μορφής της ελληνικής τέχνης. Μαρμάρινο κυκλαδικό ειδώλιο μουσικού, της τετάρτης χιλιετηρίδος π.Χ. Μελετώντας την τέχνη της εποχής αυτής, αντιλαμβάνομεθα εύκολα από που αντλούν την έμπνευσή τους οι σύγχρονοι «ρίζοσπασται» καλλιτέχναι.



ΕΠΙΤΥΜΒΙΟΣ στήλη νεαρού αθλητού, όπως φαίνεται, αν κρίνουμε από το φιαλίδιο έλαιου που κρέμεται στον καρπό του. Η κεφαλή της αδελφής του αθλητού είναι γύψινο πρόπλασμα από το πρωτότυπο, που βρίσκεται στο Μουσείο του Βερολίνου. Άττική τέχνη, 540-530 π.Χ.



ΠΡΕΣΒΕΙΣ ΑΠΟ ΜΑΡΜΑΡΟ

κεφαλές της δεύτερης χιλιετηρίδος π.Χ. και έναν ωραιότατο αττικό σφραγιδόλιθο του 5ου αιώνα, με την υπογραφή «Δεξαμενός ἐποίησεν». Ὁ χώρος δὲν ἐπαρκεί γιὰ νὰ ἀπαριθμήσουμε τὰ τόσα καὶ τόσο ωραία ἔργα τῆς ἀρχαιότητος, πού εἶδαμε στίς Ἠνωμένες Πολιτεῖες. Αὐτό, ὅμως, πού πρέπει νὰ τονίσουμε εἶναι ὅτι παντοῦ ὅπου πῆγαμε αἰσθανθήκαμε μιὰ ἐθνική ὑπερηφάνεια, βλέποντας τὸ δέος τῶν Ἀμερικανῶν μπροστὰ στὰ ἔργα τῶν προπατόρων μας.

Τὰ μουσεῖα τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν δὲν θὰ ἦσαν ποτὲ τόσο ἄρτια, οὔτε θὰ περιείχαν τόσα θαυμαστά ἔργα τῆς παγκοσμίου τέχνης, ἂν δὲν ἐπικρατοῦσε στὴν Ἀμερική ἡ λαμπρὴ συνήθεια τοῦ νὰ κληροδοτοῦν ἀνεξαιρέτως σχεδὸν ὅλοι οἱ πλούσιοι τίς συλλογές τους στὰ μουσεῖα τῶν πόλεων ὅπου ἔζησαν. Σχεδὸν ὅλα τὰ ἐκθέματα τῶν ἀμερικανικῶν μουσείων ἔχουν περιέλθει σ' αὐτὰ ἀπὸ κληροδοτήματα ἰδιωτῶν καὶ ὅλα ἀνεξαιρέτως συντηροῦνται ἀπὸ ἰδιωτικές εἰσφορές. Ἡ συλλογὴ ἑλληνικῶν ἀρχαιοτήτων τοῦ Μετροπόλιταν Μουσείου τῆς Νέας Ὑόρκης ὀφείλεται κυρίως στὰ κληροδοτήματα Φλέτοερ, Ρότζερς καὶ Ντίκ, καθὼς καὶ στὸν κ. Οὐίλλιαμ Ράντολφ Χήρστ υἱό, ὁ ὁποῖος ἐπέτρεψε εἰς τὸ μουσεῖο νὰ διαλέξη τὰ καλύτερα ἀγγεῖα τῆς μεγάλης συλλογῆς τοῦ πατρός του καὶ νὰ τὰ ἀγοράσῃ σὲ ἀσήμαντὴ σχετικῶς τιμῇ.

ΚΡΑΤΗΡ μελανόμορφος, ἀθηναϊκῆς τέχνης τοῦ 550-540 π.Χ. Παριστάνει τὴν ἐπιστροφή τοῦ Ἡφαίστου στὸν Ὀλύμπο καὶ θεωρεῖται ὅτι τὸν ἐξωγράφισε ὁ ἀγγειογράφος Λύδος



ΧΑΛΚΙΝΟ ἄγαλμα κοιμωμένου Ἑρώτος. Ἑλληνιστικὴ τέχνη τοῦ 250-150 π.Χ. Ἄν καὶ ἡ τέχνη αὐτὴ θεωρεῖται ὑποδεστέρα τῆς κλασικῆς, τὸ λεπτότατο αὐτὸ ἄγαλμα ἀποδεικνύει πόσο οἱ ἑλληνιστικοὶ χρόνοι ἐπέδρασαν εἰς τὴν τέχνη τῆς ἰταλικῆς ἀναγεννήσεως.

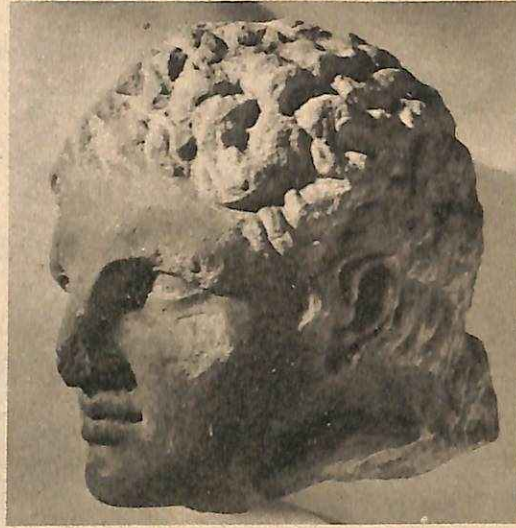
ΤΑ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ ΑΠΟ ΤΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΑ ΑΥΤΑ ΔΗΛΑΝΑ ΠΡΩΤΑ ΣΕ ΑΠΛΟΥΣ ΙΔΙΩΤΕΣ

Στὸ ἐπόμενο τεῦχος μας θὰ δημοσιεύσουμε φωτογραφίες τῶν πιὸ σημαντικῶν ἀπὸ τὰ 65 ἀγγεῖα τῆς συλλογῆς Χήρστ, πού, καθὼς ἀναφέραμε, ἀγοράσθηκαν πρὸ ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τὸ Μετροπόλιταν Μουσεῖο τῆς Νέας Ὑόρκης. Τὰ ἀγγεῖα αὐτά, πού εἶναι παραδείγματα τοῦ ὅτι ὑπάρχει καλύτερο στὸ εἶδος τους, ἀνήκουν χρονολογικὰ στὴν ἐποχὴ μεταξὺ τοῦ 6ου καὶ τοῦ 4ου π.Χ. αἰῶνος καὶ ἀντιπροσωπεύουν τὴν ἑλληνικὴ ἀγγειογραφία ἀπὸ τὴν ἀρχαϊκὴ μέχρι τοῦ τέλους τῆς κλασικῆς ἐποχῆς. Μ' αὐτά, ὅμως, θὰ ἀσχοληθοῦμε στὸ ἐπόμενο τεῦχος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΝΙΚΟΛΟΥΔΗΣ



ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ἐπιτύμβιας στήλης τῶν ἀρχῶν τοῦ 5ου αἰῶνος π.Χ. Χαρακτηριστικὴ εἶναι ἡ ἡρεμὴ θλίψη, πού διαχέεται στὸ πρόσωπό της.



ΚΕΦΑΛΗ ἐφήβου, ἔργο ἀγνώστου μαθητοῦ τοῦ Σκόπα. Εἶναι ἀπόσπασμα ἀπὸ θαυμάσιο βαθὺ ἀνάγλυφο τῆς καλύτερας κλασικῆς περιόδου.



ΚΕΦΑΛΗ γυναίκας, τοῦ τέλους τῆς ἀρχαϊκῆς περιόδου, ἀπὸ θαμμένη τερρακότα. Μᾶς θυμίζει τίς κεφαλές τῶν κορῶν τῆς Ἀκροπόλεως.

(Φωτ. Κ. Νικολοῦδη καὶ «Μετροπόλιταν» Μουσείου Νέας Ὑόρκης)



ΠΤΕΡΩΤΟΣ ΕΡΩΣ, δείγμα τῶν ωραιότερων ἐπιτευγμάτων τῶν ἐργαστηρίων τῆς Ταναγρας, τοῦ 4ου-3ου π.Χ. αἰῶνος. Ἐνὰ ἀπὸ τὰ πολλὰ ἐκ τῶν ταναγραίων εἰδωλίων, πού διαθέτει ἡ ἑλληνικὴ συλλογὴ τοῦ «Μετροπόλιταν»

ΚΕΦΑΛΗ ἀπὸ χάλκινο ἀγαλμάτιο Ἴππου, τῶν ἀρχῶν τῆς κλασικῆς περιόδου. Ἀπὸ τὴ συλλογὴ ἑλληνικῶν ἔργων τέχνης, τὴν ὁποία προσέφερε στὸ Μουσεῖο τῆς Νέας Ὑόρκης ὁ μεγαλύτερος συλλέκτης ἑλληνικῶν ἔργων, τοῦ αἰῶνος πού πέρασε, Σάμουελ Ρότζερς.

Η «ΚΟΜΙΣΣΑ ΤΟΥ ΝΤΑΛΚΗΘ», ΕΝΑΣ ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΡΟΣΗΛΩΜΕΝΟΣ ΑΥΣΤΗΡΑ ΣΤΗΝ ΠΑΡΑΔΟΣΗ ΚΕΡΔΙΖΕΙ ΣΤΗΝ ΑΓΓΛΙΑ ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΒΡΑΒΕΙΟ ΑΝΑΣΤΑΤΩΝΟΝΤΑΣ ΤΟΥΣ ΑΛΛΟΥΣ ΖΩΓΡΑΦΟΥΣ



Ο ΠΙΝΑΚΑΣ ΤΟΥ ΤΖΩΝ ΜΕΡΤΟΝ ΚΕΡΔΙΣΕ ΤΟ Α' ΒΡΑΒΕΙΟ

Επιστροφή στην Αναγέννηση

ΟΓΚΟΥΤΑΙ ΤΟ ΡΕΥΜΑ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΗΣ ΜΟΝΤΕΡΝΑΣ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ

(Φωτ. Camera Press)

Η ΚΑΛΛΟΝΗ ΤΟΥ ΜΟΝΤΕΛΟΥ ΤΟΥ ΠΙΝΑΚΟΣ ΕΙΝΑΙ ΑΝΑΜΦΙΣΒΗΤΗΤΗ



Δέν μπορεί να προσδιορισθῇ ἀκόμη με δεβαιότητα μέχρι ποιού σημείου τροχωρεῖ ἡ στρόφη πρὸς τὴν παράδοση, ποὺ ἀναμφισβήτητα παρουσιάζεται αὐτοῦς ἐπίσημους, τουλάχιστον, καλλιτεχνικοὺς κύκλους τῆς Ἀγγλίας. Μετὰ τὰ πορτραῖτα τῆς βασιλίσσης Ἑλισάβετ, τοῦ δουκὸς τοῦ Ἑδιμβούργου καὶ τῆς πριγκιπίσσης Μαργαρίτας, ποὺ παρουσίασε με τόσες τυμπανκρουσίες ὁ Φλωρεντίνος ζωγράφος Πιέτρο Ἀννιγκόνι, μετὰ τὴν ἐπίσημη καταδίκη τοῦ τελευταίου ἔργου τοῦ Πικασσά, ἀπὸ τὸν πρόεδρο τῆς Βασιλικῆς Ἀκαδημίας Καλῶν Τεχνῶν, ἓνας ἄλλος παραδοσιακὸς ζωγράφος —καὶ συγκεκριμένα μιμητὴς τῶν δασκάλων τῆς Ἀναγεννήσεως— ὁ Τζῶν Ράλφ Μέρτον, κερδίζει τὸ Α' βραβεῖο τῆς Ἀκαδημίας, γιὰ τὸν πίνακα «Ἡ κόμισσα τοῦ Ντάλκνθ».

Ἐίχε ἀρκετὰ χρόνια ἡ Βασιλικὴ Ἀκαδημία ν' ἀπονεύει Ἀ' βραβεῖο. Καὶ ὅταν ἐφέτος πῆρε αὐτὴ τὴν ἀπόφαση, διάλεξε γιὰ νὰ βραβεύσῃ ἓναν πίνακα ποὺ ἀσφαλῶς θὰ προκαλῇ ρίγη ἀγανακτήσεως στοὺς ριζοσπαστικοὺς καλλιτεχνικοὺς κύκλους ὅλης τῆς γῆς. Πρόκειται γιὰ τὸ πορτραῖτο τῆς κομίσσης τοῦ Ντάλκνθ ποὺ φιλοτέχνησε ὁ Τζῶν Ράλφ Μέρτον ἀκολουθώντας κατὰ γράμμα τὴν ματιέρα τῆς Ἀναγεννήσεως. Ἡ μορφή τῆς κομίσσης καταλαμβάνει με γεωμετρικὴ ἀκρίβεια τὸ κεντρικὸ τμήμα ἐνὸς πίνακος διαστάσεων 0.90X1.20 μέτρων. Μιὰ ἀψίδα στηριγμένη σὲ τέσσερις κολώνες στεγάζει τὸν πίνακα καὶ τὸν χωρίζει σὲ τρία τμήματα. Δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ τῆς κομίσσης ὑπάρχουν σὲ πρῶτο πλάνο περιποιημένα ἀνθη, ἐνῶ στὸ φόντο παριστάνεται ἓνα ἀνοιξιάντικο πρῶνὸ τῆς Σκωτίας. Στὸ βάθος ἀριστερὰ, μιὰ καμπὴ τοῦ ποταμοῦ Τζούνιτ καὶ στὰ δεξιὰ τὸ «Ἐλντον Χάλλ», ἡ κατοικία τῶν Ντάλκνθ, ἐκεῖ ὅπου θὰ ἀναρτηθῇ μονίμως ὁ πίνακας. Ἡ κόμισσα φορεῖ μιὰ θαυμασία τουαλέττα γκριζὰ καὶ κόκκινη, ἐνῶ τὰ μαλλιά τῆς εἶναι καστανὰ με χρυσαφένιες ἀποχρώσεις (χρησιμοποιήθηκε πραγματικὸ χρυσάφι γιὰ χρώμα). Ἐνα τριπλὸ περιδέραιο, οἰκογενειακὸ κειμήλιο τῶν Ντάλκνθ ἀπὸ αἰῶνων, στολίζει τὸν κύκνειο λαϊμό τῆς, καὶ στὰ χέρια τῆς κρατᾷ ἓνα βιβλίο, ποὺ φέρει στὸ ἐξώφυλλο τὸ ἔμβλημα τῆς οἰκογενείας με τὴν λέξη Απο (= ἀγαπᾷ). Πάνω



ΜΕ ΓΕΩΜΕΤΡΙΚΗ ΣΥΜΜΕΤΡΙΑ, Η ΩΡΑΙΑ ΚΑΤΑΤΟΜΗ ΤΗΣ ΚΟΜΙΣΣΑΣ ΤΟΥ ΝΤΑΛΚΗΘ ΚΑΤΑΛΑΜΒΑΝΕΙ ΤΟ ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΤΜΗΜΑ ΤΟΥ ΠΟΡΤΡΑΙΤΟΥ

Στόχος ο Πικασσό! 'Η τελευταία του τοιχογραφία χαρακτηρίζεται: « 800 τετραγωνικά πόδια... παραλογισμού » !

από το κεφάλι της κομίσσης βρίσκεται ένα από τα έραλδικά οικόσημα των Ντάλκνθ —ή καρδιά του βασιλιά Μπριούς, ή οποία «πετάει» στην πατρίδα από τους 'Αγίους Τόπους. Τέλος, από δύο κόγχες που βρίσκονται δεξιά και αριστερά της άψιδας προβάλλουν δύο αγάλματα της κομίσσης. Το αριστερό κρατάει ένα περιστέρι και το δεξιό μία γάτα του Σιάμ.

'Αναμφισβήτητα, το μοντέλο του πίνακος είναι ωραιότατο. 'Η κόμισσα πριν παντρευτή στα 1953 τον κόμι του Ντάλκνθ ήταν μαννεκέν σ' ένα μεγάλο λονδρέζικο οίκο μόδας. Τότε ονομαζόταν Τζέην Μάκ Νήλ. Το θέμα όμως είναι κατά πόσον και η καλλιτεχνική άποικόνισή του είναι επιτυχής. Και γι' αυτό εκφράζονται σοβαρές αντιρρήσεις από πολλούς έγκυρους κύκλους, που διαδίδουν σ' αυτή τη στροφή προς την 'Αναγέννηση μία στείριότητα και μία άπλη δεξιολογία, χωρίς ίχνη δημιουργικής πνοής. 'Αλλά, όπως τονίσαμε και στην αρχή, η «επάνοδος» είναι τώρα το σύνθημα που επικρατεί στους επίσημους καλλιτεχνικούς κύκλους. Χαρακτηριστικά μάλιστα της στροφής αυτής που αναφέραμε είναι όσα έδηλωσε τελευταία στο έτήσιο γεύμα της Βασιλικής 'Ακαδημίας του Λονδίνου ο πρόεδρος της σέρ Τσάρλς Χουήλερ, σχετικά με το τεράστιο φρέσκο του Πικασσό που ανηρτήθη στο κέντρο της ΟΥΝΕΣΚΟ στο Παρίσι.

«Πολλοί θα σάς πούν ότι πρόκειται για άριστούργημα τέχνης», ανέκοίνωσε στους συνδαιτυμένες ο πρόεδρος και γνωστός γλύπτης. «Τώρα που έχω στη διάθεσή μου τ' αυτιά σας, επιτρέψατέ μου να σάς ψιθυρίσω ότι είναι άνοησία. Πρόκειται για όκτακόσια τετραγωνικά πόδια παραλογισμού».

Ο ΚΟΜΙΣ ΤΟΥ ΝΤΑΛΚΝΘ, παρά το γεγονός ότι είναι γόνος μιάς των αρχαιότερων άριστοκρατικών οίκαγενειών, δεν έδίστασε ν' ακούσει τη φωνή της καρδιάς του και παντρεύτηκε το ωραίο μαννεκέν Τζέην Μάκ Νήλ.

Καί ό καθρέφτης σας



ακόμη θαυμάζει την στιλπνότητα και το ωραίο χτένισμα των μαλλιών σας χάρις στο

Suave

(ΣΟΥΑΒ)

προϊόν του 'Αμερικανικού οίκου

Helene Curtis

(ΕΛΕΝ ΚΕΡΤΙΣ)

3

σταγόνες άρκοϋν! Ξαναδίνουν στα μαλλιά σας την φυσική τους έλαστικότητα και λάμψη χωρίς να τ'αδώσουν. Το ωραίο σας χτένισμα διαρκεί περισσότερο.

- Δέν αποχρωματίζει τα μαλλιά
- Διατηρεί την περμενάντ σας
- Καταπολεμεί την ψαλίδα

Suave για τα μαλλιά σας



Πωλείται παντού. Τιμή Δρχ. 18

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡ. Σ. ΣΙΣΚΟΣ & ΣΙΑ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 90 - ΤΗΛ. 33-689

Χωρίς σκοτούρες
Χωρίς κινδύνους
Χωρίς άπασχόλησι

καθαρό εισόδημα

8%

Τόκος άφορολόγητος

ΣΤΑ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΑ



ΝΕΑ ΟΠΛΑ
ΝΕΟΙ ΦΟΒΟΙ
ΝΕΕΣ ΕΛΠΙΔΕΣ

ΕΠΙΒΑΗΤΙΚΟΣ, όρθώνεται κατακόρυφα ό «Δεκανεύς», ανάμεσα στα δένδρα του δάσους Κρούκχαμ. Το μεγαθήριο αυτό, που έχει ύψος 13,5 μέτρα και ζυγίζει πέντε τόννους, μπορεί ν' αντικαταστήσει πολλές μονάδες βαρέος πυροβολικού. 'Αλλωστε, το βεληνεκές του —πενήντα ως εκατό μίλια— είναι αρκετά μεγαλύτερο από των κλασικών πυροβόλων. 'Η εγκατάστασή του, όμως, στη βάση έκτοξεύσεως και ή εξακοντισή του είναι δυσκολώτατη και άπαιτεί τη συντονισμένη, με μαθηματική ακρίβεια, εργασία 500 άνδρών.

ΚΑΠΟΥ ΣΤΟ ΔΑΣΟΣ..

...ΕΛΛΟΧΕΥΕΙ Ο ΤΡΟΜΕΡΟΣ ΠΥΡΑΥΛΟΣ "ΔΕΚΑΝΕΥΣ"

Ελάχιστοι άνθρωποι ύποπτεύθηκαν όταν εξαπελύθηκαν οι πρώτοι γερμανικοί πυραυλοι V1, V2, κατά του Δονδίνου, ότι μέσα σε λίγα χρόνια το νέο αυτό όπλο θα ανέτρεπε εκ βάθρων τις τακτικές και στρατηγικές αντιλήψεις αιώνων. Σήμερα, δεκατέσσερα χρόνια μετά την πρώτη εμφάνισή των, οι πυραυλοι με τις αφάνταστες δυνατότητές των, αποτελούν τον άκρογωνιαίο λίθο της στρατιωτικής ισχύος



Η ΚΙΝΗΤΗ «ΠΛΑΤΦΟΡΜΑ» επιτρέπει να γίνεται επίθεωρηση και ρύθμιση οιοδήποτε τμήματος του πυραύλου, και αφού ο «Δεκαεὺς» εγκατασταθῇ κατακόρυφα στην βάση εκτόξευσης.

(Φωτ. Camera Press)



Ο «ΔΕΚΑΕΥΣ», λόγω των μεγάλων διαστάσεών του και του βάρους του, τοποθετείται στη βάση εκτόξευσης με ειδικό γερανό. Στὸν ἐξοπλισμό του 47ου και του 27ου συντάγματος κατευθυνόμενων βλημάτων υπάρχουν και όλα τὰ βοηθητικά μέσα, όχι μόνο γιὰ τὴν ἐκτόξευση τῶν πυραύλων, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν μεταφορά καὶ τὴν ἐγκατάστασή τους στὴ θέση βολῆς. Ἔτσι ἐξηγείται ὁ μεγάλος ἀριθμὸς τῶν ἀνδρῶν, πού κινητοποιοῦνται συγχρονισμένα σὲ κάθε «πυροδότηση».

ΑΠΟ ΜΑΚΡΥΑ ΤΟ ΦΟΒΕΡΟ ΟΠΛΟ ΜΟΙΑΖΕΙ ΜΕ ΔΕΝΔΡΟ. ΑΠΟ ΚΟΝΤΑ ΘΑΥΜΑΖΕΙ ΚΑΝΕΙΣ ΜΕ ΔΕΟΣ ΕΝΑ ΤΕΛΕΙΟ ΜΗΧΑΝΗΜΑ ΠΟΥ ΕΧΕΙ ΚΟΣΤΙΣΕΙ ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΚΑ ΠΟΣΑ...

Από μακριὰ θὰ τὸ ἐπαίρνε κανεὶς γιὰ δένδρο, λίγο ψηλότερο καὶ πιὸ ἴσιο ἀπὸ τ' ἄλλα δένδρα τοῦ δάσους. Ὅσο, ὁμως, πλησιάζεις —φυσικὰ ἀν εἶσαι ἐφωδιασμένος μετὰ τὴν εἰδικὴ ἀδεια πού ἐπιτρέπει τὴν προσέγγιση— τόσο διακρίνεις καλύτερα πὼς τὸ παράξενο ἀντικείμενο, πού ὀρθώνεται κατακόρυφο δεκατρίαμισὺ μέτρα, δὲν ἀνήκει στὸ φυτικὸ βασίλειο, οὔτε καν εἶναι κατασκευασμένο ἀπὸ ξύλο.

Μ' αὐτὲς τὶς γραμμὲς ἀρχισε τὴν περιγραφή του ἑνας ἀπὸ τοὺς δημοσιογράφους πού ἐκλήθησαν τελευταῖα στὸ δάσος τοῦ Κρούκχαμ, κοντὰ στὸ Ἄλντερστοτ τῆς Ἀγγλίας, γιὰ νὰ παρευρεθοῦν σὲ μιὰ ἐπίσημη στιγμὴ: Στὰ ἐγκαίνια τοῦ «Δεκαεὺς», τοῦ ἀμερικανικοῦ πυραύλου μικροῦ βεληνεκὲς, μετὰ τὸν ὁποῖο ἐφωδιάσθηκε τὸ 47ο σύνταγμα κατευθυνόμενων βλημάτων, τοῦ βρετανικοῦ βασιλικοῦ πυροβολικοῦ.

Πρακτικὴ ἐκπαίδευση

Τὸ 47ο σύνταγμα, ὅπως εἶχε ἀναγγεῖλει παλαιότερα τὸ ὑπουργεῖο Στρατιωτικῶν, ὁργανώθηκε τὸν Φεβρουάριο τοῦ 1957 καὶ ἀρχισε ἀμέσως τὴν ἐκπαίδευσή του στὸ Ἄλντερστοτ. Ἀλλὰ μέχρι πρὸ ὀλίγου καιροῦ ἡ ἐκπαίδευση ἦταν μόνον θεωρητικὴ. Στὸ μεταξύ, πέρασι τὸ Σεπτέμβριο, ὁργανώθηκε ἄλλο ἓνα σύνταγμα κατευθυνόμενων βλημάτων, τὸ 27ο. Μόλις στὶς ἀρχὲς Μαρτίου οἱ Ἀμερικανοὶ παρέδωσαν τὸ κυριώτερο ὄπλο πού δικαιολογοῦσε τὴν ὑπαρξὴ τῶν μονάδων αὐτῶν, τοὺς πυραύλους. Οἱ 500 ἄνδρες τοῦ κάθε συντάγματος θὰ ἐκπαιδεύωνται τώρα στὴν πράξη, καὶ μάλιστα θὰ ἐξαπολύσουν δοκιμαστικὰ «Δεκαεὺς», χωρὶς, φυσικὰ, ἀτομικὴ γόμωση. Οἱ πύραυλοι αὐτοῦ τοῦ τύπου κατασκευάσθηκαν ἀπὸ τὸ «Τζέτ Προπάλσιον Λαμπωράτορ», τῆς Πασαντένα, στὴν Καλιφόρνια. Ἐχουν ἀκτῖνα δράσεως πενήντα μιλίων καί, σὲ μιὰ βελτιωμένη παραλλαγή τους, 100 μιλίων. Οἱ δύο ἀγγλικὲς μονάδες, μόλις συμπληρώσουν τὴν ἐκπαίδευσή τους, θὰ ἐνώθουν μετὰ τὴ βρετανικὴ στρατιά τοῦ Ρήνου. Ἀλλωστὲ, ἡ ἐκπαίδευση στὰ κατευθυνόμενα βλήματα προβλέπεται ὅτι θὰ ἐπεκταθῇ καὶ πολλοὶ Ἀγγλοὶ στρατιωτικοὶ θὰ ταξιδεύσουν στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες, γιὰ νὰ τελειοποιηθοῦν στὸ κέντρο ἐκπαίδευσέως τοῦ Χουάιτ Σάντ, στὸ Νέο Μεξικό.

Ὁ «Μικρὸς Τζῶν»

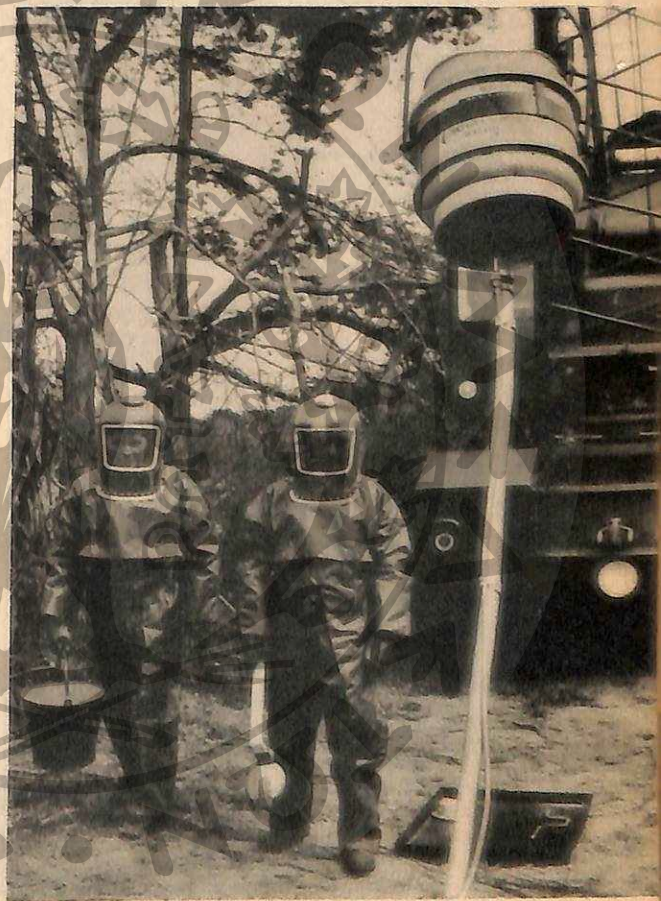
Γενικά, ἡ ἐξαπόλυση ἑνὸς πυραύλου δὲν εἶναι καὶ τόσο εὐκόλο πρᾶγμα, ὅσο ἐκ πρώτης ὀψεως φαίνεται. Ἀρκεῖ νὰ σημειωθῇ ὅτι ὁ πύραυλος «Δεκαεὺς», μετὰ τὸν ὁποῖο ἐφωδιάσθηκε ὁ ἀγγλικὸς στρατός, ζυγίζει πέντε τόνους καὶ γιὰ τὴν ἐξαπόλυσή του πρέπει νὰ κινητοποιηθῇ ὁλόκληρη ἡ δύναμη τοῦ συντάγματος καὶ κάθε ἓνας ἀπὸ τοὺς 500 εἰδικὰ ἐκπαιδευμένους ἄνδρες του πρέπει νὰ ἐκτελέσῃ ὀρισμένη συγκεκριμένη ἐργασία. Καὶ ὁ «Δεκαεὺς» δὲν ἀποτελεῖ παρὰ «τακτικὸ» ὄπλο, δηλαδὴ ἓνα βελτιωμένο τύπο τοῦ γνωστοῦ στοὺς χθεσινοὺς στρατοὺς βαρέος πυροβολικοῦ. Μετὰ τὴν διαφορά ὅτι ἔχει μεγαλύτερο βεληνεκὲς 50 — 100 καὶ πολὺ μεγαλύτερη καταστρεπτικὴ δύναμη, γιὰτὶ ὁ κῶνος του, δηλαδὴ τὸ βλήμα, μπορεῖ νὰ εἶναι ἐφωδιασμένο μετὰ ἀτομικὴ γόμωση, χιλιάδες φορές δυνατώτερη ἀπὸ τὴν ἐκρηκτικὴ δύναμη τῆς πυρίτιδος.

Κινητοποίηση 500 ἀνδρῶν

Γιὰ τὸ στρατὸ ξηρὰς ὑπάρχουν, ἐκτὸς ἀπὸ τὸν «Δεκαεὺς» καὶ τὸν ἀντίστοιχό του ρωσικὸ Τ-7Α, πολλοὶ ἄλλοι τύποι πυραύλων. Ὁ «Μικρὸς Τζῶν» καὶ ὁ «Τίμιος Τζῶν», μικρότεροι ἀ-

πὸ τὸν «Δεκαεὺς», ἀνήκουν ἀπὸ καιρὸ στὸ ἀμερικανικὸ ὄπλοστάσιο. Ὁ «Λοχίας» καὶ ὁ «Ρεν-τόσουν» εἶναι μεγαλύτεροι. Ἀντίστοιχοι ρωσικοὶ εἶναι ὁ «Πεδινὸς πύραυλος» μετὰ ἀκτῖνα 100 μιλίων, ὁ Τ-1 (Μ-101) μετὰ ἀκτῖνα ἐνεργείας 400 μιλίων καὶ ὁ «Κομήτης» μετὰ ἀκτῖνα ἐνεργείας 650 μιλίων. Στὸν ἀγῶνα τῆς ἀποστάσεως ἐρχοῦνται μετὰ οἱ ἀμερικανικοὶ «Τσοῦπιτερ» καὶ «Τιτάν» μετὰ ἀντίστοιχο βεληνεκὲς 1.650 καὶ 5.000 μιλίων καὶ οἱ ρωσικοὶ Τ-2 (Μ-103) μετὰ 1.500 μίλια καὶ Τ-3 (Μ-104) μετὰ 5.000 μίλια, καὶ ἐκεῖ πᾶς σταματᾷ ἡ ἀρμοδιότης τοῦ στρατοῦ. Ἀρχίζουν πᾶς τὰ διηπειρωτικὰ καὶ οἱ δορυφόροι, οἱ πύραυλοι, δηλαδὴ, μετὰ ἀπεριόριστη οὐσιαστικὰς ἀκτῖνα ἐνεργείας, πού χαρακτηρίζονται καὶ ἀπόλυτα ὄπλα γιὰ τὰ ὁποῖα δὲν ἔχει βρεθῇ ἀκόμη μέχρι σήμερα τὸ ἀντίδοτο, ὁ τρόπος δηλαδὴ ἐξουδετερώσεώς τους. Εἶναι τὰ ὄπλα πού ἐξασφαλίζουν τὴν ἀπόλυτὴν καταστροφὴ, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ ἀμυνα. Τὸ μόνο μέσον ἀμύνῃς ἐναντίον αὐτῶν τῶν ἀπόλυτων ὄπλων εἶναι οἱ ἀστρονομικὲς δαπάνες κατασκευῆς, συντηρήσεως καὶ χρησιμοποίησέως τους, πού, ἀν τηρηθοῦν οἱ ἀναλογίες, παρέχουν μιὰν ἐλπίδα στὴν ἀνθρωπότητα ὅτι καὶ οἱ «Δεκαεὺς» δὲν πρόκειται καὶ αὐτοὶ νὰ ξεπεράσουν τὸ στάδιο τῶν δοκιμῶν καὶ τῆς ἐγκυμνάσεως. Ἐλπίδα, βέβαια, ὅχι καὶ τόσο θετική, ἀφοῦ ὁ ἄνθρωπος εἶναι γνωστὸ ἀπὸ τὴν ἱστορίαν ὅτι πάντα δὲν λογαριάζει τὶς δυσθεώρητες προκείμενες νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν καταστροφὴ του.

ΕΝΑ ΔΟΧΕΙΟ μετὰ νιτρικὸ ὀξύ, πού ἀποτελεῖ ἓνα ἀπὸ τὰ συστατικὰ τοῦ προωθητικοῦ γεμίσματος τοῦ πυραύλου, μεταφέρεται μετὰ πολλὰς προφυλάξεις ἀπὸ ἄνδρες μετὰ εἰδικὲς στολές, γιὰτὶ εἶναι ἐπικίνδυνον κάθε ἐπαφή του μετὰ τὸ δέρμα.





Τὸ ἐπόμενο θῦμα

Μυθιστόρημα τοῦ ΤΖΩΝ ΝΤΙΚΣΟΝ ΚΑΡΡ

8

ΠΕΡΙΛΗΨΗ:

Ὁ Ντικ Μάρχαμ κ' ἡ Λέσλυ Γράντ ἀναγγέλλουν, κατὰ τὴν διάρκεια ἑνὸς φιλικῶς γυναικείου - πάρτυ στὸ Σίξ "Εἰσιτ", πὺς πρόκειται νὰ παντρευτοῦν. Ὁ ταγματάρχης Πράϊς, πού τοῦ ἔχουν ἀναθέσει τὴν ἀσφάλεια τῆς σκοποβολῆς, ἀποκαλύπτει στὸν Ντικ ὅτι ὁ χειρομάντης, πού δοκιμάζεται σὲ μιά σκηνή μὲ ἀσπρες καὶ κόκκινες οἰγες, εἶναι ὁ σέρ Χάρβεϊ Τζίλμαν, διάσημος ἐγκληματολόγος τοῦ ὁμοσπονδίου "Εσωτερικῶν". Ἀπὸ εἰναι γνωστὸ μόνο σὲ λίγους, μεταξὺ τῶν ὁποίων ὁ λόγος κ' ἡ λαϊκὴ "Εἰς, ἰδιοκτητὴ τοῦ κτήματος ὅπου γινόταν τὸ γυναικείο - πάρτυ, κ' ὁ γιαντὸς τοῦ Σίξ "Εἰσιτ" δρ. Μίνλσοουρδ. Σὲ λίγο ὁ σέρ Χάρβεϊ τραυματίζεται ἀπὸ τὸ ὅπλο πού κρατᾷ στὰ χεῖρά του ἡ Λέσλυ Γράντ, ἡ ὁποία φωνάζει ὅτι τὸ ὅπλο ἐκπαινεμένο κατὰ λάθος. Ἀργότερα ὁ Μάρχαμ συναντᾷ καὶ πάλι τὸν σέρ Χάρβεϊ, πού τοῦ ἀποκαλύπτει ὅτι ἡ μνηστὴ τοῦ Λέσλυ ἐδηλητήριασε τοῦς δύο τῆς ἀντρος κ' ἕνα μνηστὴρα τῆς. Καὶ τὰ τοιαῦτα θύματα εἶχαν πεθάνει ἀπὸ μιά ἐνωση ὁμοφυλοφιλίας καὶ δρόμικαν κλειδωμένα στὰ δωμάτιά τους, κατὰ τρόπο πού νὰ δημιουργήσῃ τὴν ἐντύπωση αὐτοκτονίας. Ὁ σέρ Χάρβεϊ τοῦ προτείνει νὰ πᾶν τὴν ἐπομένη στὸ γυνεὶα πού ἔχουν συμφωνήσει μὲ τὴν Λέσλυ καί, ἐνὸς ὁ ἴδιος θὰ τοὺς παρακολουθεῖ ἀθέατος, νὰ προσπαθῇ νὰ μάθῃ τί περιέχει τὸ μυστικὸ χρηματοκιβώτιο τοῦ τοῖχου. Τὸ ἴδιο πρωτὶ, κατὰ τὸ ἡμερησίωμα, ὁ Ντικ παίρνει ἕνα τηλεφώνημα πού τὸν καλεῖ ψευδοστὰ στὴν ἐπαυλὴ ὅπου δοκιμάζεται ὁ σέρ Χάρβεϊ. Πηγαίνει ἐκεῖ καὶ βλέπει τὸ σάλλον φωτισμένο. Ἐνας ἐλαφρὸς ἤχος σὰν μετάλλου τὸν κάνει νὰ στρέψῃ τὰ μάτια του πρὸς τ' ἄκροστέρι. Βλέπει στὸν μαυροδρόμο ἕνα τουφεκί πού ἐκπυροβολεῖ καὶ κάνει μιά τρύπα στὸ τῆγμα τοῦ σαλονιοῦ. Μαζὺ μὲ τὴν Σύνθη Ντρίου— μιά νέα πού εἶχε ἐγκαταλειφθεῖ ἔξω τῆς Λέσλυ καὶ πού δοκιμάζεται τυχαία ἐκεῖ— ὁ Ντικ ἀνακαλύπτει πὺς ὁ σέρ Χάρβεϊ εἶναι νεκρὸς μέσα στὸ κλειδωμένο σάλλον— ὅχι ὅμως ἀπ' τὴ σφαῖρα τοῦ τουφεκιοῦ, ἀλλ' ἀπὸ μιά ἐνωση ὁμοφυλοφιλίας, πού φαίνεται νὰ ἔκανε ὁ ἴδιος. Τὸ πρωτὶ τῆς ἐπομένης, ἡ Λέσλυ Γράντ σηκώνεται στὸ δωμάτιό της, θγάζει μιά εἰκόνα ἀπ' τὸν τοῖχο κ' ἐτοιμάζεται ν' ἀνοίξῃ τὸ μυστικὸ τοῦ χρηματοκιβωτίου. Προφταίνει νὰ τὸ ξανακρίνει πρὶν μὴ μέσα ἡ οὐκονόμος, ἡ κ. Ράκλεϋ, πού, ἀπ' τὰ φορέματα πού βλέπει στὴν καρέκλα, καταλαβαίνει πὺς ἡ Λέσλυ θγῆκε ἔξω τῆς νύκτας. Ἡ Λέσλυ ἀρνείται ὅτι θγῆκε, μὰ ἡ προσοχὴ τῆς στρέφεται πρὸς τὸ δρόμο, ὅπου τρεῖς ἄνθρωποι χειρονομοῦν...

Ἡ κ. Ράκλεϋ ἔσφαιρῆκε. "Ἄν δὲν ἀπάντησε, ὅμως, αὐτὸ συνέβη ἐπειδὴ παρατήρησε κατὰ ἄκρῃ πὺς ἀξιοπρόσεχτο: Κοιτοῦσε τώρα ἔξω ἀπ' τὸ παράθυρο μὲ τὴν περιέργειά, ὥστε ἡ Λέσλυ πετάχτηκε ἀπ' τὸ κρεβάτι παραμερίζοντας τὸ δί- σον μὲ τὸ τοῖς κ' ἔτρεξε κοντὰ της. "Ἐξω ἀπ' τὴν πόρτα τοῦ κήπου, ὁ ταγματάρχης Πράϊς στεκόταν στὸν ἥλιο καὶ μύλούσε μὲ τὸν κ. Οὐίλλιαμς "Ἐρנסον, τὸν τραπέζι. Ἡ γεροδεμένη σιουέττα τοῦ ταγματάρχου ἐρχόταν σὲ ἀντίθεση μὲ τὸ λεπτὸ, σιγὴν σῶμα τοῦ τραπέζι. Ὁ "Ἐρנסον εἶχε θγᾶλει τὸ καπέλλο του, ἀπὴνώντας νὰ φανθοῦν τὰ κατὰμαυρα, καλο-

χτενισμένα μαλλιά του, πού γυάλιζαν στὸν ἥλιο. "Ἄν κ' ἦταν πού μακριὰ γιὰ ν' ἀκούγεται τίπο- τα, ἦταν φανερό πὺς κατὰ δὲν πῆγαινε καλὰ ἀνά- μεσα στοὺς δύο. Εἶχαν πάρει ἐκπετικὸ ὄφρος καὶ τὸ χρώμα τοῦ ταγματάρχου ἦταν πὺς ἔντονο ἀπὸ συνήθως. Ἀλλὰ δὲν ἦταν αὐτὸ πού τραβοῦσε τὴν προσοχὴ τῶν δύο γυναικῶν.

Στὸν κεντρικὸ δρόμο, ἀπ' τὴ νότια κατεύθυνση, ἐρχόταν ὁ τοπικὸς ἀστυνόμος, μὲ τὸ ποδηλάτο του. Ὁ Μπέρλ Μίλλερ ἔτρεχε μὲ μιά ταχύτητα πού σπανίως εἶχε χρησιμοποιήσει ὥστε στὴ ζωὴ του. Ὁ ταγματάρχης κ' ὁ "Ἐρנסον γύρισαν κ' οἱ δύο κὰ κοιτάξουν. Ὅταν ὁ ταγματάρχης Πράϊς τὸν φώναζε, ἐκεῖνος σταμάτησε ἀπτόματα. Τότε ἄρχισε μιά μικρὴ παντομίμα. Ὁ ἀστυ- νόμος μύλούσε πολλὴ γρήγορα. Αὐτὰ πού ἔλεγε φαινόταν νὰ κάνουν μεγάλη ἐντύπωση στοὺς ἀ- κροατῆς. Ὁ Κάποιος στιγμὴ, ὁ ταγματάρχης Πράϊς γύρισε καὶ κοίταξε τὸ σπῆτι τῆς Λέσλυ. Ἡ συνομιλία διακόπηκε κ' ὁ ταγματάρχης Πράϊς, σὰ νᾶπαινε κάποια ἀπόφαση, ἀνοίξε τὴν ξάπορτα καὶ προχώρησε πρὸς τὸ σπῆτι, ἀπ' τὸ μονοπάτι.

—Γυρίστε στὸ κρεβάτι σας, δεσποινίς! φώ- ναξε ἡ κ. Ράκλεϋ. Εἰστε μὲ τὸ νυχτικὸ σας καὶ θὰ σᾶς διή... Ὁ σᾶς ἐτοιμάτω τὸ μπάνιο σας... —Ἀφῆσε τὸ μπάνιο μου τώρα, εἰτε ἡ Λέσλυ μὲ φωνὴ πού δὲν ἦταν ὁλοσφαιρὸν σταθερὴ. Πῆ- γαινε κάτω νὰ ρῆς τί συμβαίνει... Πῆσε τοῦ τα- γματάρχου Πράϊς πὺς θὰ κατέβῃ σὲ μισὸ λεπτό. Στὴν πραγματικότητα, χρεώστηκε δέκα λεπτά γιὰ νὰ ντυθῇ καὶ νὰ τρέξῃ κάτω, φορώντας ἕνα φανερό πού δὲν ἦταν κανένα ἀπ' τὰ δύο ἐπιμαχα χρεωνοδοραμένα. Ἡ κ. Ράκλεϋ δὲν ἦταν ἐκεῖ, φαίνεται πὺς ὁ ταγματάρχης τὴν εἶχε διαβῆ με τίποτα ἀπτόματα λόγια. Βοῆκε τὸν ταγματάρχη Πράϊς καθισμένο κάτω στὸ χῶλλο, κρατώντας τὸ καπέλλο του στὰ χεῖρά του. Ξερόδῳε δταν τὴν εἶδε.

—Ἀγαπητὴ μου δεσποινίς, ἄρχ'σε ὁ ταγμα- τάρχης. Μίλησε πρὸς ὅλγῃ μὲ τὸν Μπέρλ Μίλλερ. —Ναί, σᾶς εἶδα. Δοιπνῶ; —Φοβοῦμαι, ἀγαπητὴ μου δεσποινίς, πὺς ἔχω μᾶλλον σοβαρὰ νέα: Ὁ σέρ Χάρβεϊ Τζίλμαν πέθανε. —Ἐνα μεγάλο ἐκκερμὲς χτυποῦσε δυνατὰ στὸ χῶλλο.

—Δὲν πῶνα ἐπῆλθες! φώναξε ἡ Λέσλυ. Δὲν τὸν πυροβόλησε ἐπῆλθες χτῆς... Ἦταν δυστύ- χημα! "Οραῖς, μὰ πὺς ἦταν δυστυχία! —Σσοτ! Ἀγαπητὴ μου δεσποινίς... Σᾶς πα- ρακαλῶ... —Διπλοῦμαι! Ἀλλὰ... —Δὲν πρᾶνται γιὰ τὸν πυροβολισμό, ἐξακο- λούησε ὁ ταγματάρχης Πράϊς, κουνώντας τὸ κε- φᾶλι του ξωπρᾶ. Φαίνεται πὺς ὁ καμμένος ὁ γέ- ρος θηλητηρᾷ χτῆς τὸ δρόμο. Μὰ... μήπως θὰ μπορούσαμε νὰ πῶμε πούθενά νὰ μιλῶσαμε; Χωρὶς νὰ πῇ λέξη, ἡ Λέσλυ βεῖδε μιά πόρτα, πού τοὺς ὠδήγησε σ' ἕνα μεγάλο ὁροσερὸ σάλο- νι, μὲ τοίχους βαμμένους πρᾶσινο κ' ἕνα πῆμα χτισμένο μὲ χοντρὲς πέτρες. Ἡ Λέσλυ, πού φαι- νόταν πούλὸν κατάλληλη γιὰ νὰ μιλήσῃ, ἄφησε τὸν ταγματάρχη Πράϊς νὰ τὴν ὠδηγήσῃ σὲ μιά πολυθρόνα. Ὁ ἴδιος κάθῃσε ἀπέναντί της κ' ἔ- σκωψε πρὸς τὸ μέρος της, χαμηλώνοντας ἐπι- στευτικὰ τὴ φωνή του. —Δὲν πρᾶνται νὰ τοιμάξετε, τὴ διαβεβαίωσε μὲ παρηγορητικὸ ὄφρος. Ἀλλὰ σὰ νομικὸς σας σύμβουλος— κ' ἔλαβω πὺς θὰ ἐξακολουθεῖ νὰ

μὲ θεωρεῖτε ὡς τὸν νομικὸ σας σύμβουλο...

—Φυσικὰ! —Εἰστε καλὴ κοπέλα! ("Ἐσκωψε καὶ τῆς χᾶιδεψε τὸν ὄμω). Σὰ νομικὸς σας σύμβουλος, νομίζω πὺς ὑπάρχουν ἑνα-δύο μικρὰ σημεῖα... ὅχι τίποτα σπουδαῖα, ἀλλὰ πού θάπρεπε νὰ τὰ ξεκα- θαρίσουμε!

—Δηλητηριώστηκε, εἴπατε; ἐπανελάβε ἡ Λέσλυ καὶ τὰ μάτια της δάκρυσαν. Δὲν καταλαβαίνω! Γιατὶ νὰ τὸ κάνει αὐτό, ὁ καμμένος;

—Χμ, παραδέχτηκε ὁ ταγματάρχης, κ' αὐτὸ εἶναι ἕνα ἀπ' τὰ πράγματα πού θέλουν διευκρίνι- ση... Τὸ πῶμα του θρόνηκε νωρὶς σήμερα τὸ πρωτὶ ἀπ' τὸν Ντικ Μάρχαμ.

Ἡ Λέσλυ ἀνασπῆθηκε:

—Ἀπ' τὸν Ντικ;

—Ναί. "Ἐτσι λέει ὁ Μίλλερ. Φαίνεται πὺς κάποιος τηλεφώνησε στὸν Ντικ...

—Ποῖος;

—Δὲν ξέρει οὔτε ὁ ἴδιος. Ἦταν, λέει, μιά ψευδοστὴ φωνή... Ἀπ' ὅτι μπόρεσα νὰ μάθω ἀπ' τὸν Μίλλερ, αὐτὴ ἡ φωνὴ ἄφησε νὰ ἐννοηθῇ πὺς κατὰ πολλὴ ἀσχημο μπορεῖ νὰ συνέβαινε, ἂν δὲν πῆγαινε ὡμῶς στὴν σαλιὰ ξαυλὴ τοῦ Πάτ.

—Κ' εἰπατε;

—Πῆγε διαστικὰ πρὸς τὰ ἐκεῖ, ἐξακολούησε ὁ ταγματάρχης. Μόλις εἶδε ἀπὸ μακριὰ τὴν ἑπαυ- λή, παρατήρησε ὅτι κάποιος ἀναγε τὸ φῶς στὸ σα- λόνι.

—Ὁ ταγματάρχης Πράϊς σταμάτησε γιὰ μιά στι- γμὴ. Τὰ σταχτὰ φρύδια του ἦταν συνοφρυωμένα κ' ἡ ἀνασπῆ του ἔβγαλε σφαιρικὴ ἀπ' τὰ ρου- θῶνά του.

—Σχεδὸν ὁμῶς εἶπει' ἀπ' αὐτό, κάποιος ἔ- σπησε ἕνα τουφεκί πάνω στὸν χαμηλὸ μαυροτόμο τοῦ κήπου καὶ πυροβόλησε τὸ παράθυρο τοῦ σα- λονιοῦ. "Ὁχι, σταθῆτε, δὲν εἶναι αὐτὸ πού πιστεύ- ετε! Ὁ Ντικ ἔτρεξε διαστικὰ πρὸς τὸ σπῆτι, μαζὺ μὲ τὴν Σύνθη Ντρίου...

—Μὲ τὴν Σύνθη Ντρίου; Τὴ γύρευε ἐκεῖ μα- ζὺ του;

—Εἶχε βγῇ γιὰ ἕνα πρωινὸ περίπαιτο, ἡ κατὶ τέτιο. "Ἀς εἶναι! "Ἐτρεξαν μαζὺ πρὸς τὴν ἑπαυ- λή, κ' ἐκεῖ ἀνακάλυψαν πὺς ἡ σφαῖρα δὲν εἶχε χτυπήσει τὸν σέρ Χάρβεϊ. Ὁ γέρος ἦταν καθι- σμένος σὲ μιά πολυθρόνα, μπροστὰ στὸ γραφεῖο του. Φαίνεται πὺς εἶχε κλειδωθῇ ἐκεῖ μέσα κ' εἶχε κάνει μιά ὑποδόρεο ἐνωση ὁμοφυλοφιλίας.

—Παράξενη σκηνοθεσία, πρόσθεσε ὁ ταγματάρ- χης, κουνώντας τὸ κεφάλι του μὲ δυσπιστία. Πα- ράξενη σκηνοθεσία! Γιατὶ, βλέπετε, κάποιος τὸν πυροβόλησε σχεδὸν τὴν ἴδια στιγμὴ πού ἔκανε τὴν ἐνωση τοῦ δηλητηρίου στὸ μπράτσο του! —Ἐγινε μεγάλη σιωπὴ.

Ἡ Λέσλυ δὲν σχολίασε ὅτι τῆς εἶπε ὁ ταγμα- τάρχης. Πῆγε νὰ πῇ κατὶ, ἀλλὰ περὶ ὥριστικὴ νὰ κάνει μιά χειρονομία γεμάτη νευρικότητα κ' ἄ- πελπισία.

—Ὅσο γιὰ τὸν ταγματάρχη Πράϊς, ἦταν φανε- ρὸ πὺς ἐνοιθε πολλὸ στενοχώρια. Ξερόδῳε λιγά- κι, κοίταξε τὸ δᾶς μὲ τὰ κόκκινα τραντάφυλλα στὸ μεσοστὶ τραπέζι, τὰ τριαντάφυλλα αὐτὰ πού ἔ- διναν κάποιο χρώμα σ' αὐτὸ τὸ σκοτεινὸ δωμάτιο, τὸ ἐπιπλωμένο μὲ γούστο, μὲ τὸ μεγάλο πᾶνο καὶ τὰ παλιὰ ἀσημᾶτα του. Κοίταξε γύρω μὲ ἀμχα- νία, κ' ἔπειτα ἀποπρᾶσε νὰ μιλήσῃ:

—Ἀκούστε, ἀγαπητὴ μου... Δὲν θέλω νὰ μὲ παρεξηγήσετεκ μὰ...

—Μὰ τί;

—Εἶχα ὁλοσφῆτε σκοπὸ νὰ μιλήσω μαζὺ σας σήμερα... Εἶχατε τὴν καλωσύνη νὰ μοῦ ἐμπιστευ-

θῆτε τίς οικονομικὲς σας ὑποθέσεις ἀπ' τὴν ἡμέρα πού ἤρθατε ἐδῶ. "Εσεῖς δὲν καταλαβαίνετε ἀπ' αὐτὰ τὰ πράγματα. Εἶναι πούλὸν φυσικὸ... Ἀλλὰ τώρα πρόκειται νὰ παντρευθῆτε.

Ἡ Λέσλυ φαινόταν τώρα νὰ τᾶχη ἄσπια πὺς χαμένα.

—Μὰ τί θέλετε νὰ πῆτε; Δὲν καταλαβαίνω...

—Ὁ ἄντρος σας θὰ θέλῃ, ἀσφαλῶς, νὰ ἔχῃ μιά ἰδέα γιὰ τὰ οικονομικὰ σας ζητήματα, ἔτσι δὲν εἶναι; Ὅθὰ πρᾶνται ἀσχετὰ μὲ τοῦ ἐξηγήσω...

—Γιὰ ὅνομα τοῦ Θεοῦ, ὅχι! ἔκανε ἡ Λέσλυ. Ὁ Ντικ εἶναι σχεδὸν ἐξ ἰσοῦ ἀνίδεος ὅσο κ' ἐγὼ στὰ οικονομικὰ ζητήματα. Ὁ Δικηγόρος του τὰ χειρίζεται δι' αὐτὰ. Δὲν ξέρει οὔτε ὁ ἴδιος πόσα κοήματα κερδίζει...

—Πάντως, ἔκανε ὁ ταγματάρχης, ἐξακολου- θώντας ν' ἀποφεύγῃ νὰ θῆξῃ τὴν οὐσία, θάθελα νὰ τὰ δῆτε αὐτὰ τὰ πράγματα ὅπως θὰ τὰβλέπετε ἕνας τρίτος, ἕνας ἀντικειμενικὸς παρατηρητῆς. Λόγου χάρι... ἔχετε συγγενεῖς;

Ἡ Λέσλυ ἀνασπῆθηκε πάλι.

—Γιατὶ τὸ ρωτᾷτε αὐτό; ἔκανε.

—Ξέρω τόσα λίγα πράγματα γιὰ σᾶς... Κ' ἐ- πεὶθὶ θάθελα νὰ σᾶς βοηθῶ μ' ὅποιον τρόπο μπορῶ...

—Σᾶς παρακαλῶ, ταγματάρχη Πράϊς! Ἀ- φῆστε τίς περιστροφές! Γιατὶ δὲν μοῦ ἐξηγεῖτε τί θέλετε νὰ πῆτε;

—Ἐ λοιπόν, ἔκανε ὁ ταγματάρχης, χτυπώντας τὰ γόνατά του μὲ τὰ χεῖρά του, θάθελα νὰ μοῦ πῆτε τί ἀν-φῶς σᾶς εἶτε ὁ χειρομάντης; χτῆς τ' ἀπὸγευμα!

Τώρα τὸ δωμάτιο ἦταν τόσο ἥσυχο, πού μπο- ροῦσε κανεῖς ν' ἀκούσῃ καθαρὰ τὸ τικ-τάκ τοῦ ἐκκερμῶς ἔξω στὸ χῶλλο.

—Κοιτάξτε ἐδῶ, ἔκανε πάλι ὁ ταγματάρχης. Μὴν ἰσχυροσθῆτε πὺς σᾶς εἶτε ὅσα λένε συνήθως οἱ χειρομάντηδες... Βλέπετε, ἀγαπητὴ μου, ἡ- μουν ἔκ'εῖ, καὶ σᾶς εἶδα.

Ἐθῶλο νὰ τὰ δῆτε αὐτὰ τὰ πράγματα ὅπως θὰ τὰβλέπετε ἕνας ἐξωτερικὸς παρατηρητῆς— ἡ γυ- ναῖκα μου, λόγου χάρι, ἡ ὁμοσπῆτικὴ ἄλλος. Ὁ χειρομάντης, λέει κατὰ πὺς ἀνοστατώνει πο- λὺ... Ὁ Ντικ Μάρχαμ τρέχει νὰ ἰδῇ τί ἦταν... "Ἐνα τοιμάξῃ ἐκπυροβολεῖ—τυχαῖα, βέβαια—

κ' ὁ γέρος τραυματίζεται, εὐτυχῶς ἐλαφρά...

—Ἐλαφρά; φώναξε ἡ Λέσλυ.

—Χμ... ναί, ἔκανε ὁ ταγματάρχης μὲ ἀμχα- νία.

Πάλι τὰ μάτια τῆς Λέσλυ κοίταξαν γύρω μ' ἐκεῖνο τὸ λαθραῖο τρόπο. Φαινόταν νὰ συλλογιζε- ται τὴν κατάστασι μὲ τὴν ἴδια ταχύτητα πού χρησιμοποιεῖ ἕνας χαρτοκλέφτης. Τὰ χεῖλῃ τῆς ἦταν μυσώματα καὶ τὸ πρόσωπό της εἶχε μιά ἀ- φηρημένη, συλλογιμένη ἔκφραση.

—Ὁ Ντικ τᾶξερε αὐτό; φώναξε. Ὁ Ντικ τᾶ- ξερε αὐτό; Καὶ δὲν μοῦ τὸ εἶτε;

Ὁ ταγματάρχης κούνησε τὸ κεφάλι του:

—Ὁ, ὅχι. Δὲν τᾶξερε.

—Εἰστε βέβαιος γι' αὐτό;

—Ὁ Μίνλσοουρδ κ' ἐγὼ, καθὼς θὰ θυμᾶ- στε, μεταφέρουμε τὸν σέρ Χάρβεϊ στὸ σπίτι του. Ὁ γέρος μᾶς ὠρῖσε νὰ τηρήσωμε μυστικότητα γιὰ τὸ γεγονός ὅτι εἶχε τραυματισθῇ ἐλαφρά. Εἶ- πε πὺς αὐτὸ θάταν πρὸς τὸ συμφέρον τῆς δικαιο- σύνης. Καὶ μὴν ξεχνᾶτε πὺς ἦταν ἐγκληματολό- γος τοῦ ὁμοσπονδίου "Εσωτερικῶν... Τὶ μπορούσα ἰσπᾶν νὰ κάνω, ἀγαπητὴ μου κοπέλα; Δὲν ξέρω τί μπορεῖ νὰ εἶπαι τοῦ Ντικ Μάρχαμ ἀργότερα, ἀλλὰ ἀσφαλῶς δὲν ἤξερε πὺς ὁ σέρ Χάρβεϊ ἦ- ταν καλὰ τὴ στιγμὴ πού ἐγὼ ἔφυγα...

Κοιτάξτε ὅμως τὴ συμβαίνει κατὰ τὴν: Ὁ γέ- ρος ἔχει ἕνα μεγάλο μυστικὸ, πού φαίνεται ἀπορᾶ ἔσας. Κάποιος λοιπὸν παίρνει ἕνα τουφεκί, τὸ ἴδιο ἐκεῖνο τουφεκί καὶ πυροβολεῖ τὸ παράθυρό του. Τὴν ἴδια στιγμὴ, φαίνεται πὺς δηλητηρᾷστικη... Πὺς τὰ δοῖσκατε σᾶς δι' αὐτὰ;

Ἡ Λέσλυ πέρασε τὴ γλῶσσα της πάνω στὰ στεγνὰ τῆς χεῖλῃ.

—Εἴπατε σφαιρῶνται, ἔκανε. Ἐπᾶρχει καμμιὰ ἀμφοβία;

—Κατὰ τὴ γνώμη μου, καμμιὰ! (Ὁ ταγμα- τάρχης γέλασε λιγάκι κ' ἔφρωσε τὰ φρύδια του, πάνω ἀπὸ τὰ εἰλικρινῆ γαλάνα τῶν ματίων). Πὺς θὰ μπορούσε κανεῖς νὰ μπῇ σ' ἕνα κλειδωμένο δωμάτιο καὶ νὰ ξαναβγῇ, ἔ; (Χαμηλώνοντας τὴ φωνή του, πρόσθεσε:). "Ἄν ὅμως ἔχετε νὰ μοῦ πῆτε ὅ,τιδήποτε, δὲ νομίζετε πὺς θάταν προτι- μότερο νὰ μοῦ τὰ πῆτε τώρα;

Τὰ δάκτυλα τῆς Λέσλυ γαντζώθηκαν στὰ χε-

για τῆς πολυθρόνας, σὰ νᾶθελε νὰ σπρωθῇ γιὰ νὰ τοῦ ἀπαντήσῃ:

—Δὲν ἔχω τίποτα νὰ σᾶς πῶ. Παρακαλῶ, πιστέψτε με!

—Ὅποτε καὶ τί σᾶς εἶτε ὁ χειρομάντης;

—Ταγματάρχη Πράϊς, δὲν εἶχα δὴ ποτὲ ἄλ- λοτε σ' ἄλλῃ τῇ ζωῇ μου αὐτὸ τὸν ἄνθρωπο!

—Αὐτὸ εἶναι τὸ μόνο πού ἔχετε νὰ μοῦ πῆτε;

—Αὐτὸ εἶναι τὸ μόνο πού μπορῶ νὰ σᾶς πῶ!

—Χμ... ψυθῖρισε ὁ ταγματάρχης.

Παίρνοντας μιά βαθεῖα ἀναπνοή, κοίταξε γύ- ρω του. Πῆρε τὸ καπέλλο του, πού ἔχε ἀναιμω- σμένο διπλᾶ του, καὶ φάνηκε νὰ σκέπτεται. Κα- θὼς σηκώνονταν, ἔκανε κάποια παρατήρηση γιὰ τὸν καρό. Μέσα σὲ μιά τεταμένη καὶ δυσάρεστη σιωπῇ, ἡ Λέσλυ τὸν ἀκολούθησε ἔξω στὸ χῶλλο.

—Θάμαι στὸ γραφεῖο μου, εἶπε ὁ ταγματάρχης Πράϊς, ἂν μὲ χρεώσῃτε.

Ὅταν ἔφυγε, ἡ Λέσλυ στάθηκε γιὰ λίγο στὴ μέση τοῦ χῶλλο, μὲ τὰ μπράτσα της διπλωμένα στὸ στήθος της καὶ τὰ δάκτυλά τῶν χειρῶν της σφιγμένα πάνω στοὺς ὄμους της. Τὸ πρόσωπό της εἰδεινε ἀμχαρία, πού ἔφτανε ὡς τὴν ἀγωνία. —"Ὁχι! ἔκανε δυνατὰ. "Ὁχι, ὅχι, ὅχι!

Εἶχε τὴν ἐντύπωση πὺς τὸ τικ-τάκ τοῦ μεγάλου ἐκκερμῶς σκάλλεζε τὸ μυαλό της. Κοίταξε τὴν ὄ- ρα: Ἦταν ἑνῆκα παρὰ λίγα λεπτά. Μιά μυρωδιὰ ἀπὸ τριαντὶ μπαλῆρον, εὐχάριστη ὅπως πάντα, ἐρχόταν ἀπ' τὴν πόρτα τῆς κοίτης. Ἡ νύκτα Ράκλεϋ, προσημνῇ ἐρωτήσεις, θὰ δοσκόταν ἐ- κεί κοντὰ...

Ἡ Λέσλυ ἔτρεξε γρήγορα ἀπάνω. Πῆγε κατ' εἰθεῖαν στὴν κρεβατοκάμαρά της, ἔβλεψε τὴν πόρ- τα πίσω της, γύρισε τὸ κλειδί στὴν κλειδαριὰ κ' ἀκούμπησε τὸ ξαναμμένο πρόσωπό της στὸ ξύλο τῆς πόρτας, ὥσπου—διανοητικὴν πρᾶς εἶχε μυσ- δι κατὰ πὺς δὲν ἦταν κανονικὸ—στράφηκε ἀπὸτο- μα πρὸς τὰ πίσω.

Ἡ ἀκουσθῆλα δὲν ἦταν πᾶς χρεωσμένη μπο- ρο- στὰ στὸ χρηματοκιβώτιο τοῦ τοῖχου. Τὸ κέντρο ἦταν οργμένο στὸ πάτωμα, μὲ τὴν εἰκόνα ἀνα- ποδογυρισμένη.

Μπροστὰ ἀπ' τὸ χρηματοκιβώτιο, μὲ τὰ δα-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 54

maquivnit

για γρήγορο ἐλαφρὸ maquillage
Ἡ νέα πεπιεσμένη ἀρωματικὴ πούδρα
πού δίδει στὸ πρόσωπο φυσικὸ τόνο

ΟΙΚΟΣ
LANCÔME
ΟΔΟΣ ΒΟΥΛΗΣ 21 - ΤΗΛ. 31.028

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΟΔΟΣ ΜΕΓ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ 32

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΙΟΝ ΠΟΥ
ΕΝΑΥΓΗΘΗΝ ΑΠΟ ΕΛΛΗΝΑΣ ΚΑΙ
ΕΚΕΙ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΔΙΑΚΟΜΟΝ
ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΠΛΗΡΩΜΑ ΚΑΙ
ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΨΥΧΗΝ

"Ολυμπία"

Διὰ
ΚΑΝΑΔΑ - ΑΜΕΡΙΚΗΝ

Το μεγαλύτερον, νεώτερον,
ταχύτερον ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ
ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΙΟΝ
23000 τόνων καυτηρησμός 1953
ταχύτης 21 μιλίων

GREEK LINE

ΓΕΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
17-19

Μιά μητέρα - ιμπρεσσάριος οδηγεί από τὸ χέρι τὴν κόρη της στοὺς οὐρανοὺς τῆς 7ης τέχνης

Ἡ κόρη μου ἀνώτερη τῆς Λῶρεν!

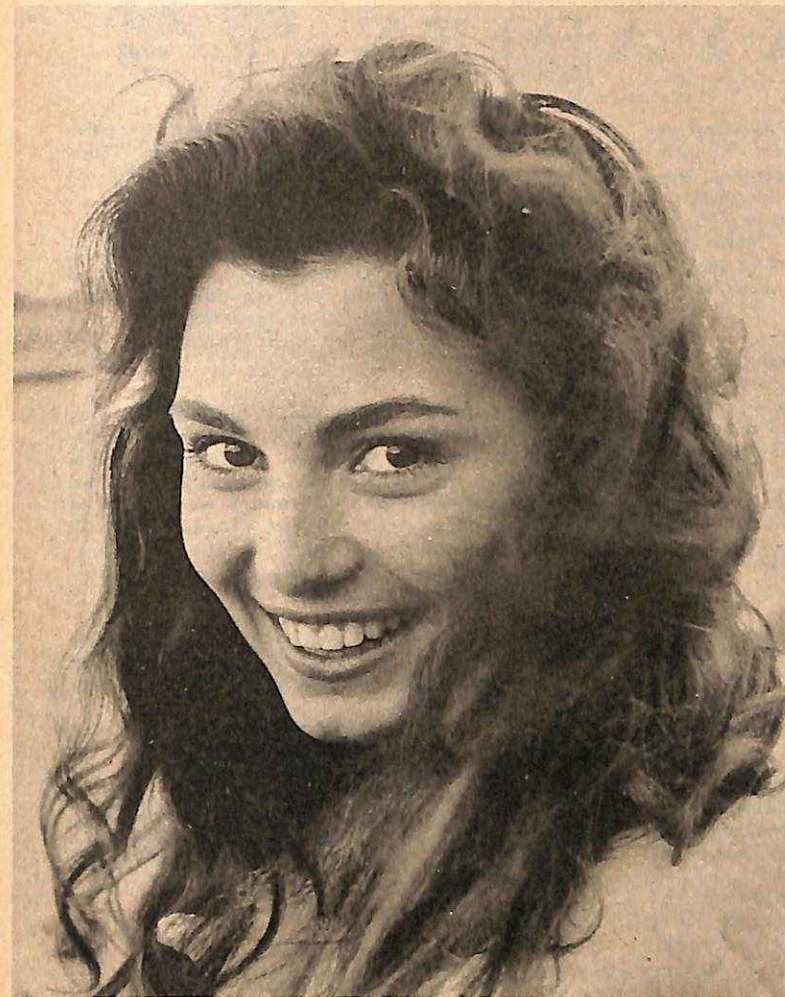
ΡΟΣΣΑΝΑ ΣΙΑΦΦΙΝΟ, ἡ νέα ἐλπίδα τῆς «Τσινετσιτά»

Ολοένα καὶ πὶο συχνὰ οἱ ομάδες τῶν στάρλετ μεταβάλλονται σὲ μάστιγες τῶν στούντιο. Καὶ ἡ κατάσταση παίρνει ἀπειλητικὲς διαστάσεις γιὰ τὸ κακὸ ἔχει γίνει μῶδα. Ὡστόσο, τὸ παράδειγμα ποὺ θ' ἀναφέρουμε παρακάτω ἀποτελεῖ ἴσως τὴ μοναδικὴ ἐξαίρεση. Ἄν ἡ Ροσσάνα Σιαφφίνο ἀποτελοῦσε μέχρι σήμερα τὸ ὄπλο μὲ τὸ ὁποῖο ἡ μητέρα της βομβάρδιζε τοὺς παραγωγούς καὶ τοὺς σκηνοθέτες, τὸ ὄπλο αὐτὸ ἀπεδείχθη βαρὺ πυροβολικὸ. Ταυτόχρονα, ἡ «κόρη» μητέρα ἀπεδείχθη μοναδικὸς ιμπρεσσάριος, μὲ διαίσθηση καὶ ἐφευρετικὸτητα καὶ ἐπιμονὴ ἀκατάβλητη. Καὶ στὸ τέλος... Καλύτερα ὅμως διαβάστε τὴν ἴδια τὴν ἱστορία τῆς.

Ἡ κυρία Γιασμίν εἶχε μιά κόρη. Μὲ ὁμορφὸ πρόσωπο, μὲ ὑπέρωχο σῶμα, ἐξυπνότητα. Ὁ ἀντρας τῆς ἤθελε ἡ κόρη τους νὰ γίνη τοπογράφος. Ἡ κυρία Γιασμίν ὅμως, γυναίκα αὐταρχικὴ, πεισματάρη καὶ ἀπτόγη, εἶχε ἄλλες φιλοδοξίες γιὰ τὴν κόρη τῆς. Ἦθελε νὰ τὴν κάνη «στάρ» πρῶτου με-

γέθους, ὅπως ἡ Τζίνα καὶ ἡ Σοφία. «Ἡ κόρη μου ἔχει τὴ σφόδρα, θεαίω-νε τοὺς πάντας ἡ κυρία Γιασμίν. Τὴν ἔντυνε, τὴν κτένιζε, τὴν παρουσίαζε. Ἡ Ροσσάνα γρήγορα ἄρχισε ν' ἀποκτᾷ δόξα, ν' ἀποκτᾷ τίτλους «Μίς τοῦτο», «Μίς ἐκεῖνος». Ἀλλὰ γιὰ νὰ ἐπιτύχῃ — ἡ κυρία Γιασμίν τὸ κατάλαβε γρήγορα — ἔπρεπε ἀπαραίτητα νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν ἐπαρχιακὴ πόλη τους καὶ νὰ ἐγκατασταθῇ στὴ Ρώμη. Ὁ σύζυγος — ὑπομονητικὸς καὶ ὑποτακτικὸς σύζυγος — ἔμεινε στὴν ἐπαρχία μόνος, θλιμμένος, ἀπογοητευμένος. Τὸ πρῶτο συμβόλαιο ἔπεσε στὴ φιλόδοξη νεαρή ἡ μάλλον στὴ μητέρα τῆς ἀπὸ τὸν οὐρανὸ, χωρὶς τὴν παραμικρὴ προσπάθεια. Προσεφέρθησαν νὰ κάνουν τὴ Ροσσάνα τὴ νέα στάρλετ τῆς μόδας. Ἡ κυρία Γιασμίν ἀρνήθηκε κατηγορηματικὰ. «Θέλω ἕνα μεγάλο ρόλο ἢ τίποτα», διεκήρυξε ἀποφασιστικὰ. Σὲ λίγο παρουσιάστηκε ὁ γνωστὸς κωμικὸς Τοτό, μὲ μίαν προ-φορὰ γιὰ τὸν πρῶτο ρόλο σὲ μίαν κωμῶδια του. Ἡ κυρία Γιασμίν ἀνέλαβε τὶς οικονομικὲς διαπραγματεύσεις. «Μόνο τριακόσιες χιλιάδες λιρέττες; Μὰ

Ἡ ΡΟΣΣΑΝΑ ΕΙΧΕ ΟΛΑ ΤΑ ΠΡΟΣΩΝΤΑ ΓΙΑ ΜΙΑ ΛΑΜΠΡΗ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΣΤΑΔΙΟΔΡΟΜΙΑ. ΤΙ ΘΑ ΓΙΝΟΤΑΝ ΟΜΩΣ ΧΩΡΙΣ ΤΗ ΜΗΤΕΡΑ ΤΗΣ;



ΤΟ ΩΡΑΙΟΤΑΤΟ πρόσωπο τῆς Ροσσάνας ἀπεδείχθη ὅτι εἶναι προ-κείμενο καὶ γιὰ νὰ ἐκφράξῃ ἔντονα καὶ πηγαία δραματικὲς καταστάσεις.

(Φωτ. Photo News - Press Lutetia)

γιὰ κοιτάξτε καλὰ τὴν κόρη μου;» Ὁ Τοτό ἐνέδωσε στὶς ἀπαιτήσεις τῆς. Λίγο ἀργότερα ἕνας φωτογράφος τοῦ ἀμερικανικοῦ περιοδικοῦ «Λάιφ», κά-νοντας τὸ γύρο τοῦ κόσμου γιὰ νὰ συλλέξῃ τὶς ὀραϊότερες γυναῖκες (οἱ ΕΙΚΟΝΕΣ εἶχαν γράψῃ ἐπανελημμένους παλαιότερα γι' αὐτὴ τὴν περιό-δη φωτογραφικὴ σειρὰ τῶν καλλονῶν) πρόσεξε τὴ Ροσσάνα. Τὴν παρουσί-ασε σὲ τρεῖς δλόκληρες σελίδες τοῦ περιοδικοῦ μὲ τὴν κολοσσιαία κυκλο-φορία σὰν χαρακτηριστικὸ αἰσθησιακὸ τύπο Ἰταλίδας. Ἡ φωτογραφία τῆς Ροσσάνας δημοσιεύθηκε σ' ὅλα τὰ ἐξώφυλλα τῶν Ἰταλικῶν περιοδικῶν.

Οἱ μετοχές τῆς νεαρῆς ἡθοιοῦ ἀνέβηκαν στὸ κινηματογραφικὸ χρη-ματιστήριο. Ἡ κυρία Γιασμίν ἔγινε πὶο ἀπαιτητικὴ, πὶο ἀνυπόμονη. «Δώστε στὴν κόρη μου πραγματικούς ρόλους, φτάνουν πιά αὐτὲς οἱ ἐμφανίσεις σὲ κωμῶδιες δευτέρας τάξεως».

ΕΝΑ ΣΤΡΕΜΜΑ ΟΥΡΑΝΟΥ

Πότε ἕνας παραγωγὸς σκέφθηκε νὰ λανσάρῃ τὴ Ροσσάνα μὲ τὸ σύνθη-μα «Ἡ νέα Σοφία Λῶρεν» (ἀκόμη μιά στὴν ἀτέλειωτη σειρὰ). Τὴν ἔντυσε μὲ κούρελια καὶ τὴν παρουσίασε στὴν ταινία «Ἐνα στρέμμα οὐρανοῦ».

«Καλύτερα, φυσικά, ἀπὸ τὰ προηγούμενα, ἀλλὰ ἡ κόρη μου δὲν εἶναι Βενετία ἐρχάτς. Ἡ κόρη μου δὲν ἔχει ἀνάγκη ν' ἀντιγράψῃ καμμιὰ, ἔδη-λωσε ἡ κυρία Γιασμίν. «Περисσεύουν τὸν τελευταῖο καιρὸ οἱ Σοφίες Λῶρεν στὴν Ἰταλία».

Ποτὲ οἱ εἰδήμονες τῆς «Τσινετσιτά» δὲν εἶχαν δὴ ἕνα τόσο πηγαῖο ταλέντο, ἐκρηκτικὸ, ἀνεπιτήδευτο. Παρακολούθησαν, λοιπόν, τὶς ταινίες τῆς πολυταλαιμένης κόρης καὶ κατέληξαν σὸ συμπέρασμα ὅτι πραγματικὰ ἡ Ροσσάνα διέθετε τὰ προσόντα γιὰ νὰ δοκιμασθῇ σὲ δραματικούς ρόλους. «Ἄν μπορῇ!» ἀνέκραξε ἡ κυρία Γιασμίν. «Δώστε τῆς τὴν εὐκαιρία νὰ γυ-ρίσῃ μίαν δοκιμαστικὴ ταινία. Οἱ δραματικοὶ ρόλοι εἶναι ἡ εἰδικότης τῆς!». Γυρίστηκε ἡ δοκιμαστικὴ ταινία καὶ ἀπεδείχθη ὅτι ἡ προμερὴ κυρία Γιασμίν εἶχε δίκιο. Ἀποτέλεσμα, ἕνα συμβόλαιο γιὰ τὸ γύρισμα τῆς ταινίας «Δυ-σπιστία» μὲ τὸν Χοσὲ Χουαρέζ. Ὁ κινηματογράφος κέρδισε μίαν νέα ἐστῆ-ἀξιώσεων.

FAB

Ξανανιώνει
ὅτι πλένει

ΠΛΕΝΕΙ ΤΑ ΡΟΥΧΑ ΚΑΘΑΡΩΤΕΡΑ ΛΕΥΚΟΤΕΡΑ
ΕΥΚΟΛΩΤΕΡΑ... ΑΚΟΜΑ ΚΑΙ ΣΕ ΚΡΥΟ ΝΕΡΟ!



FAB Δέν φθείρει τὰ ρούχα

χάρis στὴν σύνδεσιν τοῦ κάνει τὰ ρούχα σας νὰ ξαναζωντανεύουν, τὰ ἀσπρόρουχα σας νὰ μὴ γαριάζουν, τὰ ἱμῖνις νὰ ξαναλάμπουν, τὰ μά-λινα νὰ μαλακώνουν. Κι' αὐτὸ χωρὶς καμμιὰ φθορά.

FAB Χέρια γιὰ χειροφίλημα

δὲν ἐρεθίζει τὰ χέρια καὶ οἱ νοικοκυ-ρές τὸ προτιμοῦν γιὰτι μποροῦν νὰ πλένουν καὶ νὰ ἔχουν χέρια πάντα μαλακά, πάντα γιὰ χειροφίλημα.

Μοαχαβολοῦν

στὸν ἀρωματισμένο ἀφρὸ τοῦ FAB τὰ ρούχα σας ξαναβρίσκουν σὲ λί-γα λεπτὰ ὅλη τους τὴν λάμψη καὶ φρεσκάδα.

FAB ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

στὸν κόπο σας στὸν χρόνο σας στὰ ρούχα σας, ἐπίσης οικονομικὸ στὸ πλῆσιμο πιατικῶν καὶ σκευῶν κουζίνας.

**FAB ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΤΥΧΑΙΟ ΠΡΟΪΟΝ
ΕΙΝΑΙ ΠΡΟΪΟΝ ΤΗΣ
COLGATE-PALMOLIVE**

“ΟΛΥΜΠΙΑ”, ΕΤΑΙΡΙΑ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΚΑΙ ΔΙΑΝΟΜΩΝ ΚΟΡΑΝ Ι - ΤΗΛ. 34.720 - 25.708
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ: ΚΕΡΑΜΕΩΝ 23, (ΟΠΙΣΘΕΝ ΘΕΑΤΡΟΥ ΠΕΡΡΟΚΕ).
ΤΗΛ. 532-774, ΠΡΑΤΗΡΙΟΝ: ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 32, ΤΗΛ. 527-896

Έδω κι' Εκεί

■ ■ ΕΝΑ γαλλικό εργοστάσιο έβρεσε σε κυκλοφορία δίσκους γραμμοφώνου από πλαστική ύλη δάρους 4 γραμμαρίων και διάρκειας 9 λεπτών με το διαφημιστικό σύνθημα: «Αγοράστε 37 ώρες μουσικής μ' ένα κιλό».

■ ■ ΜΟΛΟΝΟΤΙ οι νόμοι της πολιτείας Μίσιγκαν προβλέπουν την ανανέωση των δημοτικών συμβούλων κάθε χρόνο, το μικρό χωριό Χαριέττα (200 κάτοικοι) έχει να δη εκλογές τρία χρόνια τώρα. Στο έγγραφο της κεντρικής διοικήσεως, που τους ζητούσε λόγο για την παράδοση αυτή του νόμου, οι κάτοικοι του Χαριέττα απάντησαν: «Οι εκλογές στοιχίζουν 200 δολάρια και ο προϋπολογισμός μας είναι μόνο 198 δολάρια. Έξάλλου, όπως κι αν έχω το πράγμα, τα ίδια πάντα κουτόρνθια εκλέγονται».

■ ■ ΑΓΓΕΛΙΑ στο γερμανικό περιοδικό «Φρανκφούρτερ Ρούντσαου»: «Αν τρώγουν χωρίς παιδιά ζητεί υπηρέτρια. Διαθέτει άριστα πιστοποιητικά χορηγηθέντα από προηγούμενες υπηρέτριες».

■ ■ ΟΙ ΤΕΧΝΙΚΕΣ υπηρεσίες του αμερικανικού στρατού ελπίζουν να κατασκευάσουν όπλα χημικά και βιολογικά θαυμαστά. Τα όπλα αυτά δεν θα σκοτώνουν ούτε θ' άκρωτηριάζουν τον έχθρο, αλλά θα τον θέτουν εκτός μάχης, είτε τυφλώνοντάς τον στιγμιαία, ή, απλούστατα, καθιστώντας τον άπαθ. «Η επιδίωξη μας», ανακοίνωσε ο στρατηγός Κρήζυ σε μία μουσική σύσκεψη, «είναι να κατασκευάσουμε ένα προϊόν ψυχοχημικών, που θα προκαλή αντίδρασεις παράλογες στον έδεχόμενο έχθρο. Ένα προϊόν, λόγου χάριν, που θα παρώτρυνε πρόσωπα λογικά να θέλουν να πετάξουν μέσα στο δωμάτιο». «Α, διασκεδαστικός που θα ήταν ο πόλεμος!»

■ ■ ΕΝΑ κατάστημα ειδών για σκύλους στη Νέα Υόρκη άρχισε να πουλά «κόκκαλα συνθετικά», τα οποία έχουν τη γεύση του κρέατος και δεν παρουσιάζουν καμιά αλλοίωση σ' όλο το διάστημα του μέσου όρου ζωής ενός σκύλου.

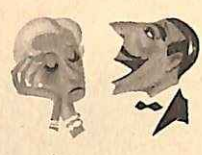
■ ■ Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ενός μαγειρηρίου του Λος Άντζελες αποφάσισε να δορίξη στους νέους μπαμπάδες ένα δίσκο γραμμοφώνου με τις πρώτες κραυγές του μωρού τους.

■ ■ Ο ΓΑΛΥΠΤΗΣ Τομμάσι απέφασε να βγάλει στο σφυρί τα τεράστια αγάλματα που του είχε παραγγείλει ο Περών για το μουσείο της Εύας. Πιάνουν το χώρο σ' όλο το εργαστήριό του και κανείς δεν τα θέλει.

ΜΕΓΑΛΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ έσημείωσε η έφτετεινή συμμετοχή της Έλλάδος στην Έκθεση Οικότεχνίας, που έγινε προσφάτως στην Φλωρεντία. Τη συμμετοχή της χώρας μας ώργάνωσε η Βασιλική Πρόνοια και τα εκθέματα,



ΦΛΥΑΡΙΕΣ



Υ Χεροί και τραγούδι... Άνθίζουν τον Ιούνιο όλα τα ρεσιτάλ. Μπαλλέτο, ρυθμική γυμναστική, έκφραστικοί χοροί, σχολές γερμανικές, γαλλικές, αμερικανικές, όλες έχουν τις ιερείες τους που εργάζονται, γυμνάζονται, διδάσκουν όλο τον χειμώνα και ανθίζουν αυτή την εποχή. Μεταξύ αυτών φανερώθηκε, για πρώτη χρονιά, ενδιαφέροντα δασκάλα και χορεύτρια, η δεσποινίς Μαράντη...

Υ Ύστερόγραφο από τις Κάννες... Μερικές λεπτομέρειες που άφησαν εντύπωση: Το μελετημένο μακιγιάζ, που για πρώτη φορά ώμορφαινε τις Ρωσίδες καλλιτέχνιδες και εκτός από την όθον... Τα μαύρα γυαλιά, που φορούσε ο Κριστόφ της Μπαρμπαρα Λάσγκε, γιατί τον ένωχλούσε ο ήλιος. (Κριστόφ: ένα ωραιότατο σκυλί μπόξερ)... Η Σύλβια Κασκινά, ωραιολάτρη, Ιταλίδα στάρ, που έτρωγε κάθε βράδυ μόνη της, σ' ένα τραπέζι φορτωμένο με λαουλούδια, καμπαρνιτή και κερί... Το ντύσιμο, απλό και απέριτο, τύπου Έντιθ Πιάφ, της δικής μας Έλλης Λαμπέτη...

Υ Τί πρόσδος!.. Μία μεγάλη αμερικανική φίρμα παρουσίασε στο έμπορία γυναικεία ρεβόλβερ, μερικά χρωματιστά και άλλα άσπρμένα ή χρυσά...

Υ Στατιστική... (στα διαζύγια)... Μία σοβαρή και ευσυνείδητη μελέτη, έπάνω σε 25.000 διαζύγια, απέφερε τα εξής συμπεράσματα: 'Ο πρώτος λόγος διαζυγίου είναι ο εγωϊσμός του ενός εκ των δύο συζύγων, ο δεύτερος η οικονομική στενοχωρία, και τρίτος, μόνον, η άπιστία. Αυτά άναφέρει ένα ενδιαφέρον διβλίο «Προβλήματα γάμου», του Γ. Γουίλλις, αποτέλεσμα έρευνών έτών, 250 ειδικών επί του θέματος... Τώρα, «Εγώισμος» είναι λίγο άδριστα και περιέχει όλες τις ένοχλήσεις, από το πείραγμα περίπου...έως το έγκλημα...

Υ Άστέρες και πολιτικοί... Συνεχίζεται η ανάκριση του νέου «στρατηγού» Ραφαέλ Τρουγίλου, υιού του προέδρου της Δομινικανής Δημοκρατίας, και συνεχίζεται και το κομπολόι των επιτυχιών του. Μετά την Ζαζά Γκαμπόρ και την

Κίμ Νάβακ, άπεκαλύφθη ότι ο Ραφαέλ είχε συνδέσει την τύχη του με τη γλυκεία μελαχροινή Τζόαν Κόλλινς, στην οποία είχε χαρίσει ένα φαρδύ και πολύτιμο βραχιόλι από διαμάντια «μπαγκέτ»...

Υ ΙΚέφι... Στην πόλη Μπάντ-Άξ του Μίσιγκαν συνέλαβαν ένα νεαρό, ο οποίος, ντυμένος με μπλε φόρμα, μπλε κάπα, μπλε μπότες και μπλε περικεφαλαία, κατατρόμαξε αυτοκινητιστάς σε ένα έρημο δρόμο, λέγοντας ότι είναι επισκέπτης από τον Άρη...

Υ Έπιτυχία... Φίλος και γνώριμος, ο νεώτατος ζωγράφος Άνδρέας Νομικός είχε στην Άμερικη μία άστρατιά επιτυχία. Σκηνογράφος, άνεβάζει όπερες στην Νέα Υόρκη, στην Νέα Όρλεάνη και τώρα παρεκλήθη από το Ισραήλ να ζωγραφίσει κοστούμια και σκηνική για την «Τόσκα», που θα διευθύνει ο Μητρόπουλος. Και το Ισραήλ μπορεί να είναι μικρή χώρα, αλλά, όπως γνωρίζουμε, δρίσκεται σε άνώτατο καλλιτεχνικό επίπεδο...

Υ Έξέλιξη... Οι Ρωμαίοι θα είχαν άπολαύσει τα άρματα τα οποία έφτιαξαν οι Άμερικανοί, για το νέο γύρισμα του Μπέν Χούρ... Έχουν θαυμάσια υδραυλικά φρένα...

Υ Μόδες και μαγιό... Πότε γδύνει και πότε ντύνει η καλοκαιρινή μόδα της θάλασσας. Έφέτος συνδυάζει τα δύο. Φοριούνται τα «μπικίνι», αλλά φοριούνται και τα πουκάμισα και τα παλτουδάκια και οι κοντές «τσούνικ», που προστατεύουν τις λιγότερο λιγνές. Το έμπριμε με βούλες λεοπαρδάλεως, που παρουσιάζθηκε από πρόπερσι, έφέτος κερδίζει ακόμη έδοφος...

Υ Μικρό άνέκδοτο... (Δικαστηρίου). Η άγριεμένη κυρία έχει μηνύσει αυτόν που την ώνόμασε «γκαμήλα» και ο κύριος δικάζεται σε πρόστιμο. Φεύγοντας, ρωτά ο κύριος τον δικαστή: «Με συγχωρήτε, κ. δικαστά, αν άνωμάσω μία γκαμήλα... κυρία είναι και αυτό προσβολή». «Όχι βέβαια». Τότε γυρίζοντας ο κύριος προς την μηνύτρια υποκλίνεται και λέει: «Σας χαιρετώ..., «κυρία»!!!...

444

άξίας 4.500 δολλαρίων, είχαν κατασκευασθεί από τας κατοίκους των χωριών της Β. Έλλάδος. Στα έγκαίνια της Έκθέσεως, ο Έλλην πρεσβευτής στη Ρώμη, κ. Συνδίκας, και εκπρόσωποι της Βασ. Πρόνοιας υπέδεχθησαν



● ΤΟ ΛΙΟΝΤΑΡΙ τριγυρίζει στη ζούγκλα συναντάει μία τίγρη και τη ρωτάει:

—Ποιός είναι βασιλιάς της ζούγκλας;

—Έσύ, άσφαλώς, άπαντάει η τίγρις. Λίγο παραπέρα, το λιοντάρι συναντάει έναν έλέφαντα και του κάνει την ίδια έρώτηση. Τότε ο έλέφας άρπάζει το λιοντάρι μέσ' στην προδοσκίδα του, το στριφογυρίζει λίγα λεπτά και το πετάει πάνω σ' ένα δέντρο.

Το λιοντάρι σηκώνεται άγριεμένο και βρυχάται:

—Άν δέν ξέρεις την άπάντηση, δέν είναι λόγος να φέρεσαι έτσι.

● —ΜΠΑΜΠΑ, τα λιοντάρια πηγαίνουν στον παράδεισο;

—Μά όχι, παιδί μου.

—Και η βεία Μαρία θα πάει στον παράδεισο;

—Άσφαλώς.

—Κι αν ένα λιοντάρι φάει τη βεία Μαρία, τότε τί θα γίνει;

● Ο ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ μίας άσφαλιστικής εταιρίας κάνει άνακρίσεις για να έξακριβώσει τα αίτια μίας πυρκαϊάς.

—Τι ακριβώς συνέβη;

—Νά σας εξήγησω άμέσως, άπαντά ο θυρωρός της πολυκατοικίας. 'Ο νέος ένοικιαστής του πρώτου πατώματος κατέβηκε τρέχοντας να με ρωτήσει αν αισθάνωμαι μωροδιά γκαζιού. Του είπα ναι, κ' εκείνος άναψε ένα τσιγάρο...

—Ένα τσιγάρο!... Μά ήταν το τελευταίο πράγμα που θα έπρεπε να κάνει!

—Άκριδώς, ήταν το τελευταίο πράγμα που έκανε...

● —ΑΝ ΜΕ ρωτήσει κανείς τί σου δρίσκει, Περικλή, τί πρέπει να του άπαντήσω; ρωτάει τον μάλλον σαχλό άρραβωνιαστικό της η νύστιμη ξανθούλα.

● ΜΙΑ νεαρή κυρία καθισμένη με χάρη στο βολάν του αυτοκινήτου της, άλλά άδηγώντας άπρόσεκτα, στρίβει σ' ένα δρόμο μοναδικής κατεύθυνσεως και με πολλή μεγάλη κίνηση. Το κακό είναι ότι η κυρία δρίσκεται στην άπαγερμένη κατεύθυνση. Μέσα σ' ένα λεπτό η κυρία δρίσκεται σταματάει. Οι όδηγοι των άλλων άμαξιών βλαστημούν και βρίζουν και μέσα στη γενική φασαρία εμφανίζεται τέλος ένας άστυφύλακας, ενώ η κυρία δέν ξέρει πώς να δη από την άληθινή άδικαιοσύνητη κατάσταση. Άλλά, όταν δρίσκουν εν άδίκω, το καλύτερο είναι ν' άρχιζεις πρώτα την έπίθεση.

Τη στιγμή που ο άστυφύλακας πλησιάζει, η κυρία σκύβει άπ' το παράθυρο του άμαξιού της και τον κεραυνοβολεί μ' ένα φουρισμένο βλέμμα:

—Κ' έσύ! Πού ήσουν λοιπόν τόσην ώρα;

● Ο ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (5 χρονών)

στη μαμά του:

—Τώρα κατάλαβα γιατί οι γείτονες δέν έχουν παιδιά... Σ' όλο το σπίτι δέν υπάρχει ούτε ένα παιγνίδι.

τον πρόεδρο της Ιταλικής Δημοκρατίας, κ. Γκρόνκι. Οι πωλήσεις που έπραγατοποιήθηκαν είναι σημαντικές.

ΤΙ ΛΕΝΕ:

Οι κυβερνήσεις είναι πολύ πιο ήλιθες από τους άνθρώπους που κυβερνούν.

Ντουάιτ Άϊζενχάουερ

Ό πολιτισμός είναι ένα θερμικό που διαλύεται πολύ εύκολα μέσα στο οινόπνευμα.

Μέρναρ Σώ

Η ιδανική σύζυγος είναι εκείνη που ξέρει πότε ο άντρας της έπιθυμεί να ύπαιχρεωθεί ή κάνει κάτι εναντίον της θελήσεώς του.

Σύννευ Χάρρις

Το πιο κουραστικό πράγμα στον κόσμο είναι η άνελικρινεία. Γι' αυτό το λόγο η κοινωνική ζωή, που μάς επιβάλλει να φορούμε ένα προσώπειο, είναι τόσο εξαντλητική.

Άνν Μόρρου Λίντμπεργκ

Τα παιδιά στην εποχή μας είναι διαφρετικά άπ' ό,τι ήταν άλλοτε. Δέν ξέρουν τί θέλουν, άλλά είναι άποφασισμένα να μην έπιτρέψουν σε κανένα να τα έμπαδισι να το άποκτήσουν.

Λάιονελ Χάμπτον

Συγχωρώ τους φίλους μου που με κακολογούν' όχι όμως εκείνους που μου μεταφέρουν τις συκοφαντίες των άλλων.

Άνώνυμο

Είναι παράξενο πόσο έκνευρίζονται οι άνθρωποι όταν άκούνε ύπερβολικά έγκώμια για άλλους και πόσο πρόθυμα άκούνε το δικό τους έγκώμιο. Και όμως, το πρώτο δέν τους βλάπτει, ενώ το δεύτερο μπορεί να τους κατατρέψει.

Τζαίμς Ράσσελ Λόουελ

● ΥΣΤΕΡ' από μία σύγκρουση, ο άστυφύλαξ της τροχιάς στον ένα άπ τους όδηγούς:

—Ό κύριος ίσχυρίζεται ότι θανάτωσε το άριστερό σας χέρι και στρίψετε δεξιά.

Και ο όδηγός, χαμογελώντας:

—Έχει άπόλυτα δίκιο, είμαι ξεροχέρης.

● ΣΤΟΝ ύποψηφο μίας θέσεως σε μία μεγάλη άμερικανική έπιχείρηση, ο προσώπάρχης κάλει την έρώτηση:

—Είσαστε παντρεμένος;

—Όχι, είμαι άνύπαντρος.

—Τότε, λυπομαι, αλλά δειμάς κάνετε. Θέλουμε ύπαλλήλους έξασκημένους στην ύπακοή!

● ΔΥΟ άποτυχημένοι θεατρίνοι συναντώνται. Συγχαίρουνται έαυτούς και άλλήλους και άλλήλοισανίζονται και μιλούν για τους θεατρικούς θριάμβους τους.

—Εγώ, λεί ο ένας, είχα τέττα επιτυχία στην τελευταία μου περιοδεία στην έπαρχία, που για να δώ άπ το θέατρο χρειάστηκε να κινητοποιηθεί η χωροφυλακή. Τα τριαντάφυλλα που μου έστειλαν ήταν τόννοι δόκκληροι!

—Αυτό δέν είναι τίποτε, παρατηρεί ο άλλος. Έγώ στη Νέα Υόρκη είχα τέττο θρίαμβο, που έλαθα έναν ούρανοξύστη!

—Ύπερβάλλεις, φίλε μου!... Έναν ούρανοξύστη;

—Ναι, ένα —ένα τούδλο!

● ΣΤΟ μάθημα της Ιστορίας της τέχνης ο δάσκαλος δείχνει μία έγχρωμη φωτογραφία του «Μυστικού Δειπνου» του Λεονάρδο ντα Βίντσι και, δείχνοντας τον φωτοστέφανο των Άποστόλων, ρωτάει:

—Πώς λέγεται αυτό;

Άπάντηση ενός μαθητού:

—Διάσκεψις επί άνωτάτου



Τα καλλυντικά διατηρούν την όμορφιά και τη δροσιά σας. Και ΟΛΑ ΤΑ ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΑ θα τα βρείτε στα Φαρμακεία Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ. Είναι μάλλον άπίθανο να ύπάρχουν άλλου, αν δέν τα βρήτε στο ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΥ.

Και μία δόμνησις: Για την άνετώτερη και ταχύτερη έξυπνέρεσί σας προτιμάτε τις ώρες 9—11 π.μ. και 5—6 μ.μ.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ
Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΩΝΙΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ - ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ
Ι. Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΑΝΑΡΗ 20 - ΚΟΛΩΝΑΚΙ



και φυσικά... κομψότες Μαρινοπούλου



Η Ζωή μας

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ...

- Ζητούνται: Τριάντα 'Αθηναίες με μυαλό!
- Να λησμονήσουν, πρόσκαιρα, την ανευθυνότητα και την έλλειψη εθνικού προσανατολισμού που χαρακτηρίζει πλέον τη ζωή μας. Να θυμηθούν ποιες είναι, ποιες τις γέννησαν, τί αιώνας όμορφιάς, αλλά κ' εύθυνης πλανώνται πάνω από τούτη τη γή.
- Και να σηκώσουν κεφάλι απέναντι σ' όλη την υπόλοιπη οικουμένη...
- Δεν υποκύπτουμε, να πούν. 'Εμείς οι 'Αθηναίες του 1958 δεν παραδεχόμαστε τις επιταγές οιασδήποτε μόδας, παρά μόνον κατ' ό ποσοστό ταιριάζει κ' υφάινεται με τη δική μας παράδοση και τη δική μας αισθητική κληρονομιά.
- Ζητούνται: Τριάντα κοπέλες, νέες, πρόσχαρες, κεφάτες. Να μαγεύουν σ' ένα σπίτι, ένα πρωί, να δώσουν κάτω ύψασμα και σχέδια, χρώματα και πατρόν, μέτρα και ψαλίδια, κ' ύστερα από λίγες μέρες να δγούν να πούν στον κόσμο όλον: 'Η 'Ελλάδα ποτέ δεν έμαθε να δέχεται άσυζητητή!
- 'Η 'Ελλάδα άφομοιώνει — και βελτιώνει!
- 'Η 'Ελλάδα δημιουργεί!
- Ζητούνται: Δέκα φωτογράφοι, από τους τόσους που έχουμε, τους καλούς, τους περίφημους, που δουλεύει και είναι να εκφράζουν με το φακό τους τις μουσικές επιταγές αυτής της άγιας χώρας. Να δγούν στους δρόμους ένα πλάνο, να συλλάβουν με το φακό τους την άθηνική παραλλαγή της μόδας του 1958 και να την στείλουν ως τα πέρας του κόσμου. Α' ύ'τ'ό, να πούν, είναι που κατάφερε να φτιάξει η 'Ελλάδα από την ασχμία σας. 'Από το βάρβαρο — το 'Ωραίο...».
- Ζητούνται, —μ' πάει πολύ να απαιτήσουμε. Κάτι δημόσιες υπηρεσίες είχαμε υπ' όψη μας, αρμόδιες για την προβολή της χώρας στο εξωτερικό. 'Απ' αυτές θα περίμενε κανείς να διοχετεύσουν, μέσω των Γραφείων Τύπου, τις φωτογραφίες σε ξένες εφημερίδες και περιοδικά, για ν' ανασάνει κι ο υπόλοιπος κοσμάκης.
- Σ' όλα τα πλάτη της γής υπάρχουν σήμερα γυναίκες που αγωνιούν: Να μείνουν πίσω, καθυστερημένες, ή να μπαμπούλωθούν κι αυτές το ακαλαίσθητο σασκούλι των παρισινών νεωτερισμών; Θάβλεπαν τις φωτογραφίες και θ' άνοιγε η καρδιά τους. «'Η 'Ελλάδα, θα λέγανε, δίνει και πάλι σε μεγάλη έκταση το κυριότερο εξαγωγίμο προϊόν της: το Μέτρο...».
- Μά κι αυτά να μη γίνουν, ζητούνται, πάντα, τριάντα 'Αθηναίες με μυαλό. Να βρουν, να θεσπίσουν, να εφαρμόσουν το Μέτρο μεταξύ 'Αμπελοκήπων και Φωκίωνος Νέγρη.
- Γιατί το Μέτρο, κυρίες μου, υπάρχει. Λίγο να ξεκαρβύνουμε προσώ- ρας από τον άξονα της σαγηνευτικής μ'α ξενοδούλου οδού 'Ερμού και να κοιτάξουμε κανένα μάρμαρο, κανένα άγγείο, καμμία εικόνα, απ' τις τόσες που μ'ας άφήσανε κληρονομιά οι παππούδες μας, θα δρούμε σάκκος μπόλικους, μ'α σάκκος άρμονικούς άρμονικούς ύς.
- Σάκκος είναι κ' ή άρχαία χλαμύδα, σάκκος κι ό χιτών. Μά πότε έχει ζώνη, πότε κάνει φουφούλα εκεί άκριβώς πάνω από τα γόνατα, ιδίως στην παραλλαγή της γυναικείας «τουνίκας» που βλέπουμε σε με- ρικά ρωμαϊκά επιτύμβια, πότε άγκαλιάζει το κορμί ολόσας, ποδήρης, μ'α και πάλι σπάει τη γραμμή ένα «αντραπάρισμα», όπως θα έλεγε κ' ή κυρία 'Ελλη Πολίτη.
- Και το Βυζάντιο; 'Από σάκκος άλλο τίποτα. Ειρήνη, Θεοδώρα, Θεοφανώ, —και οι κυρίες της Αύλης τους— τί «φιγουρίνι» άτίμητο, τί ιδέες πρωτότυπες, τί άρμονικοί συνδυασμοί χρωμάτων, τί σεμνή και καλαίσθητη γραμμή!
- Κ' ή 'Επανάσταση; Κ' οι Σουλιώτισσες; Κ' ή Μπουμπουλίνα; Κ' ή Μαντώ Μαυρογένους; Σάκκος φορούσαν, μ'α τί σάκκους...
- Ζητούνται 'Ελληνίδες.
- Πάσα προσφορά δεκτή!

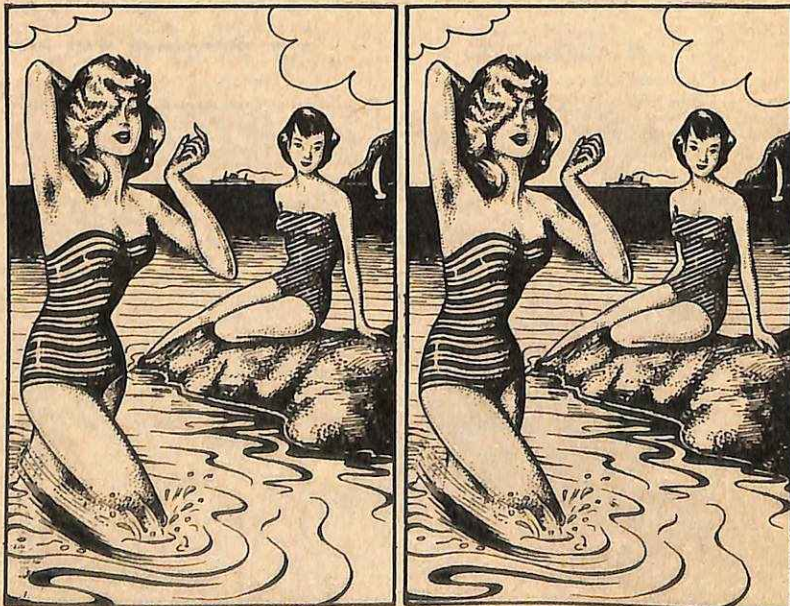
Index

ΤΙ ΛΕΝΕ Τ'ΑΣΤΡΑ

Για την εβδομάδα από 2 έως 8 'Ιουνίου 1958

- ΚΡΙΟΣ.**—Για όσους γεννήθηκαν από 21 Μαρτίου - 20 'Απριλίου: Ξεκινήσατε με ώριμένα σχέδια που δεν πρέπει να τα αναχαιτίσουν τα προσωρινά εμπόδια της ζωής. Να είσθε περισσότερο σίγουροι για όλα. Εύνοϊκή ημέρα: Τετάρτη, άριθ. 5.
- ΤΑΥΡΟΣ.**—Για όσους γεννήθηκαν από 21 'Απριλίου - 21 Μαΐου: Μην εγκαταλείπετε τις επιχειρήσεις σε επικίνδυνο δαμό. Όλα τα πράγματα στη ζωή έχουν την ώρα τους. Προσέξτε, θα σας αϊφνιδιά- σουν. Εύνοϊκή ημέρα: Κυριακή, άριθ. 7.
- ΔΙΔΥΜΟΙ.**—Για όσους γεννήθηκαν από 21 Μαΐου - 21 'Ιουνίου: Είχατε ξεχάσει ώριμένες λεπτομέρειες που στην πραγματικότητα άποτελούν τη βάση του συνόλου. Συντονίσατε τις προσπάθειές σας. Εύνοϊκή ημέρα: Πέμπτη, άριθ. 3.
- ΚΑΡΚΙΝΟΣ.**—Για όσους γεννήθηκαν από 22 'Ιουν. - 22 'Ιουλίου: Μια καινούργια ζωή παίρνει σύντομα σάρκα και όστά, άρκει να δια- τηρήσετε καλές σχέσεις με την οικογένειά σας. Εύνοϊκή ημέρα: Πα- ρασκευή, άριθ. 1.
- ΛΕΩΝ.**—Για όσους γεννήθηκαν από 23 'Ιουλίου - 22 Αύγουστου: Προετοιμαστήτε για κάθε περίπτωση. Μόνο έτσι θα μπορέσετε να ξεφύγετε από ώριμένες ανθρώπινες άδυναμίες. Εύνοϊκή ημέρα: Τρί- τη, άριθ. 5.
- ΠΑΡΘΕΝΟΣ.**—Για όσους γεννήθηκαν από 23 Αύγ. - 22 Σ)ρίου: Πολλές φορές μ'α άλλαγή, μπορεί να φέρη καταστροφή. Φροντίστε να συντονίσετε την εργασία σας στον επαγγελματικό τουλάχιστον τομέα. Εύνοϊκή ημέρα: Παρασκευή, άριθ. 4.
- ΖΥΓΟΣ.**—Για όσους γεννήθηκαν από 23 Σεπτ. - 22 'Οκτωβρίου: Μή δίνετε πολλή έμπιστοσύνη σε ανθρώπους που δεν έχετε το πα- ρελθόν τους και δεν έτυχε ποτέ να έχετε Ιδιαίτερες έπαφές. 'Η έπο- χή μας είναι ύπουλη. Εύνοϊκή ημέρα: Πέμπτη, άριθ. 7.
- ΣΚΟΡΠΙΟΣ.**—Για όσους γεννήθηκαν από 23 'Οκτ. - 22 Ν)ρίου: Μπορείτε ν' άρχίσετε κάθε τί καινούργιο που προετοιμάζετε από και- ρό. Θα σας εύνοήσουν όλες οι καταστάσεις μέχρι βαθμού που θα σας καταπλήξουν. Εύνοϊκή ημέρα: Κυριακή, άριθ. 4.
- ΤΟΞΟΤΗΣ.**—Για όσους γεννήθηκαν από 23 Νοεμ. - 21 Δ)μβρίου: Μην πιστεύετε τις συμβουλές ώριμένων ανθρώπων, που έχουν αντί- θ.τα επαγγελματικά όφελη. Μπορεί να έχουν δίκαιο, αλλά δεν είναι ποτέ σίγουρο. Εύνοϊκή ημέρα: Δευτέρα, άριθ. 2.
- ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ.**—Για όσους γεννήθηκαν από 22 Δεκ. - 19 'Ιαν.: Οι άνθρωποι που έχουν μουσικά δεν μπορεί ποτέ να είναι άπόλυτα ειλικρινείς. Καλύτερα να πιστεύετε μόνάχα τον εαυτό σας. Εύνοϊκή ημέρα: Σάββατο, άριθ. 9.
- ΥΔΡΟΧΟΟΣ.**—Για όσους γεννήθηκαν από 20 'Ιαν. - 18 Φ)ρίου: Θα άπογοητευθήτε από διάφορα γεγονότα όπου τον πρωτεύοντα ρό- λο έχουν άγαπημένα σας πρόσωπα. Συνεχίστε τον άγώνα. Εύνοϊκή ημέρα: Τετάρτη, άριθ. 7.
- ΙΧΘΥΕΣ.**—Για όσους γεννήθηκαν από 19 Φεβρ. - 20 Μαρτίου: Θα σας βοηθή ή εύκαιρία σύντομα να κάνετε ένα ταξίδι που θα σας ξεκουράσει σωματικά και πνευματικά. Προσπαθήστε να μείνετε μόνος. Εύνοϊκή ημέρα: Κυριακή, άριθ. 2.

ΠΟΙΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ;



Το δεύτερο σκίτσο διαφέρει από το πρώτο σε 8 σημεία. Μπορείτε να τα βρήτε;

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

1. Σ' αυτά τα πλοία ά- νηκε και ή τραγική «Αωδ:κάνηρος»... εις την γλώσσαν των ναυ- τικών μας.
 2. Το γραφτό... — 'Ε- ξακασία πέντε.
 3. Διπλασιασόμενον φέρ- νει εύθυμία σε μον- τέρνο ρυθμό — Γνω- στή, ξενική δ:α την έ- ορτήν λέξις (αϊτ.).
 4. Σε τότια άνήκουν — Κριτής τού 'Ισραήλ δ άσχος τού Σαμψών.
 5. Σ' αυτό δεν διαφέρουν αι ήθοιοι Κέλλυ και Φαίη... — Γεωργόν έργαλείν (δμ.).
 6. Δ:κατρία, αντίστρό- φως — 'Ανδρ:κόν όνο- μα.
 7. Οκτίρω, συμπονά τι- νά (άντιστρ.). — Είς των 7 σοφών της 'Ελ- λάδος — Ένδεικτικός τού τρόπου.
 8. Είναι πλυσία όταν ό έχθρος ήττάται όλοσχερώς (άντιστρ.). — Δ:χαλτών ύποστήριγμα των σταφυλόφων κλάδων των άμπέ- λων (δμ.).
 9. 'Εξαιρετικά όμιλητικός (κυριολ.).
 10. Μία των Κυκλάδων — Τό 26 ό- ριζοντίως, αλλά αντίστρόφως — Χρον:κόν διάστημα (γεν.).
 11. Μισοχή εύσετέρου — Υίος τού Τ:θουού και της 'Ηούς, φουεβείς υπό τού 'Αχ:λλείως, αντίστρόφως (αϊτ.).
 12. Δύσκολη σε καθ: έπάγγελμα (γε- νική) — 'Ασφράγ στα, αλλά και άσημαντα... στην Ένωια.
- ΚΑΘΕΤΩΣ:
1. Σάν μυαλό, ύπνοει τόν θετικόν νού.
 2. Περίφημος Γάλλος πολιτικός και καρδ:νάλος (1585-1642) — Τό- σα από τα θαύματα τού κόσμου σάξ:νται άκόμη.
 3. 'Ισάξος τού Στραντιδάριους — Δύο νότες... ένα ιστορικό χωριό

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1	Κ	Α	Τ	Α	Ρ	Ο	Μ	Ι	Κ	Α	
2											
3											
4											
5											
6											
7											
8											
9											
10											
11											
12											

μας.

4. Λέγεται σε έιδο ασμύς — Γί- νονται: πολλά την πρώτη τού τε- τάρτου μηνός — 'Επιφώνημα.
5. Γαλλίς ήθοιός τού σινεμά, ή Μισλίν... — Γυνα:κείον όνομα.
6. Προηγούνται τού άνακτος — 'Ε- πίφανής άρχαίος φιλόσοφος, ό Νεοπλατωνικός επιλεγόμενος.
7. Ψάρια που άγαπούν και τó γλυ- κό νερό.
8. Ένας Γάλλος μυθ:στοριογρά- φος (1848-1918) — Κουσούρι (κυριολ.).
9. 'Επίθετον τού Βάκχου, ως θεού της καρπογόνου ύγρασίας —'Η- σαν οι Εύαγγελιστάι...
10. Συνεκδοχικώς δεν παραβαίνω (δμ.). — Πρεκλητική, αυθάδης.
11. 'Ο μη συγκρατούμενος, άνυπότα- κτος.
12. 'Η δοτική άπόλυτου άριθμητικού — Αϊτ. πληθ. προσωπ. άντωνυ- μίας. —Τό θγάξει ή δεύτερα χορ- δή τού βιολιού.

ΖΙΓΚ ΖΑΓΚ

Ό σκοπός τού ενδιαφέροντος και διασκεδαστικού αυτού άτομικού, αλλά και όμαδικού παιχνιδιού, είναι να έ- πιτύχη κανείς όσο το δυνατόν μεγαλύ- τερη βαθμολογία στο σχηματισμό λέ- ξων.

Άρχίστε λοιπόν από οποιοδήποτε γραμμή θέλετε και προχωρήστε ά- πό το τετράγωνο αυτό σε οποιοδήποτε γειτονικό πάντοτε, τετράγωνο όριζον- τίως, καθέτως ή διαγωνίως, προσπα- θώντας να διαβάσετε την μεγαλύτερη λέξι που μπορείτε να βρήτε. Σημειώσετε τώρα τη λέξι, που βρήκατε και σθήστε στα τετράγωνα τα γραμμάτια που μεταχειρισθήκατε. Ψάξτε τώρα για μ'ιαν άλλη λέξι και συνεχίστε ως ότου δεν μπορείται να βρήτε άλλες.

Π	Λ	Ε	Κ	Α	Σ
Η	Τ	Α	Ι	Τ	Π
Μ	Ρ	Η	Ν	Γ	Ρ
Ο	Μ	Τ	Α	Μ	Ο
Σ	Ι	Α	Ι	Ν	Ε
Δ	Σ	Κ	Ο	Σ	Α

- ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ
- Για κάθε λέξι των δύο γραμμάτων μετρήσετε 1 βαθμό.
- Για κάθε λέξι των 3 γραμμάτων μετρήσετε 3 βαθμούς.
- Για κάθε λέξι των 4 γραμμάτων μετρήσετε 5 βαθμούς.
- Για κάθε λέξι των 5 γραμμάτων μετρήσετε 7 βαθμούς.
- Για κάθε λέξι των 6 γραμμάτων μετρήσετε 9 βαθμούς.
- Για κάθε λέξι των 7 γραμμάτων μετρήσετε 11 βαθμούς.
- Για κάθε λέξι των 8 γραμμάτων μετρήσετε 13 βαθμούς.
- Για κάθε λέξι των 9 γραμμάτων μετρήσετε 15 βαθμούς.

Για κάθε λέξι των 10 γραμμάτων μετρήσετε 17 βαθμούς.

Και ούτω καθ' εξής, προσθέτον- τας δύο πάντοτε βαθμούς για κάθε πρόσθετο γράμμα.

Προσθέστε τώρα το σύνολο των βαθμών που μπορέσατε να πετύχετε. Βαθμοί από 1-29 βαθμολογούν- ται με «ΜΕΤΡΙΑ».

Βαθμοί από 30-35 βαθμολογούν- ται με «ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΑ».

Βαθμοί από 36-40 βαθμολογούν- ται με «ΚΑΛΑ».

Βαθμοί από 41-45 βαθμολογούν- ται με «ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ».

Βαθμοί από 46 και ένω βαθμολο- γούνται με «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ».

ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΣΤΗ ΣΕΛ 54

Ένα λεπτό και εύχάριστο ΑΡΩΜΑ...



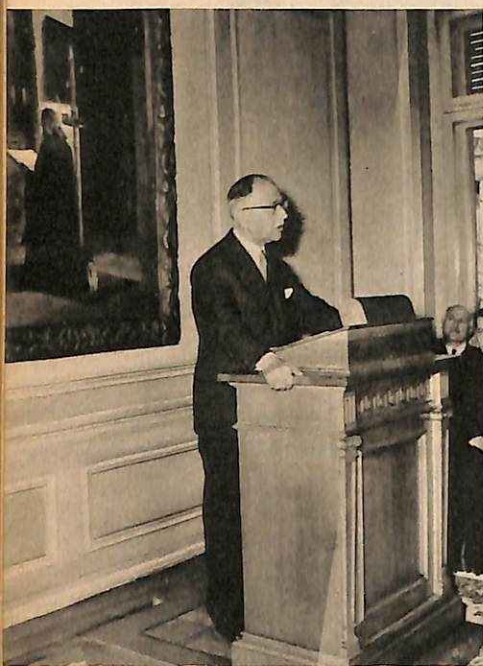
ΠΡΟΪΟΝ "ΒΙΟΧΡΩΜ,"



Τό κρασί **ΒΕΟ** είναι προϊόν ΒΟΤΡΥΣ, δρχ. 4.50 ή φιάλη

ΠΕΝΤΕ ΔΙΣΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΣΤΟΥΣ ΑΓΡΟΤΕΣ!

ΜΟΝΟ Σ' ΕΝΑ ΕΤΟΣ ΔΙΝΟΤΑΙ 27 ΤΗΣ ΓΟΝΙΜΗΣ ΔΡΑΣΕΩΣ ΤΗΣ Α.Τ.Ε.



Ο ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ της Αγροτικής Τραπεζής και πρύτανης της Ανωτάτης Γεωπονικής Σχολής, κ. Ν. Χριστοδούλου, στο δῆμα, κατά τη διάρκεια της ειδικής τελετής, με την ευκαιρία του απολογισμού της δράσεως της Αγροτικής Τραπεζής κατά το 1957.

Τὸν περασμένο μήνα ἔγινε στὸ κεντρικὸ κατὰσθημα τῆς ΑΤΕ, στὴν Ἀθήνα, μιὰ εἰδικὴ τελετὴ μετὰ τὴν εὐκαιρίαν τοῦ ἀπολογισμοῦ τῆς δράσεως τῆς Τραπεζῆς κατὰ τὸ 1957. Ὁ Βασίλειος Παῦλος, διοικητὴς Τραπεζῶν, πρυτάνεις, ἀκαδημαϊκοὶ, πρόεδροι τῶν Κεντρικῶν Συνεταιριστικῶν καὶ ἄλλων Γεωργικῶν Ὁργανώσεων, τὸ Ἐποπτικὸ καὶ τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιον καὶ τὰ ἀνώτερα στελέχη τῆς ΑΤΕ, παρῆλθον μὲν ἐνδιαφέρον, κατὰ τὴ διάρκειαν τῆς τελετῆς, τὴν ὁμιλία τοῦ καθηγητοῦ κ. Ν. Χριστοδούλου, διοικητοῦ τῆς Αγροτικῆς Τραπεζῆς καὶ πρυτάνειος τῆς Ἀνωτάτης Γεωπονικῆς Σχολῆς.

Καὶ εἶναι, πράγματι, ἐνδιαφέρουσα ἡ ὅλη δράση τοῦ Ἰδρύματος.

Ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δανεῖζει τὰ κεφάλαια, ποὺ διαθέτει ἀπὸ διάφορες πηγές, στοὺς προοδευτικὸς παραγωγούς καὶ στοὺς συνεταιρισμοὺς τῶν, ὥστε νὰ μποροῦν νὰ βελτιώσουν τὴ γεωργικὴ τους ἐκμετάλλευση. Δὲν τοκίζει γιὰ νὰ εἰσπράξῃ τόκους, ἐκεῖνο, ὅμως, ποὺ ζητεῖ ἀπὸ τοὺς ἀγρότες εἶναι νὰ τῆς ἐπιστρέφουν κανονικὰ τὰ χρήματα, γιὰ νὰ τὰ δανείζῃ καὶ σ' ἄλλους, ποὺ ἔχουν ἀνάγκη, γιὰ ἄλλες καλλιέργειες.

Κατὰ τὰ 29 χρόνια τῆς δράσεώς της, ἡ ΑΤΕ δὲν περιορίσθηκε μόνον στὸ νὰ χορηγῇ δάνεια, ἀλλὰ ἀνέπτυξε ἕνα σπουδαῖο δημιουργικὸ ἔργο, οικονομικὸ καὶ κοινωνικὸ. Ἐρχεται σὲ συνεχεῖ ἐπαφὴ καὶ συνεργάζεται μετὰ τὴν κρατικῆς ὑπηρεσίας καὶ τοὺς ἀγρότες, κατὰ τὸν τρόπο, ὥστε μετὰ τὴν οικονομικῆς, τεχνικῆς καὶ συνεταιριστικῆς ὑπηρεσίας της νὰ συμβάλλῃ στὴν ἐξύρεση καλύτερων λύσεων ἐπὶ τὰ πολυσύνθετα προβλήματα ποὺ ἀπασχολοῦν τὴν ὑπαίθρου.

(Ἀνακοίνωσις)

Ὁ ἥρωας τῆς ὑπαίθρου, ὁ Ἕλληνας ἀγρότης, μπορεῖ νὰ ὑπερβαίνει γιὰ τὴν πρόδο τῆς γεωργίας μας, ἰδιαίτερα κατὰ τὰ μεταπολεμικὰ χρόνια. Χάρη στὴς ἀκούραστες προσπάθειές του, αὐξήθηκαν σημαντικὰ οἱ καλλιεργούμενες ἐκτάσεις, ἡ παραγωγή αὐξήθηκε ἐπίσης κατὰ στρέμμα, δένδρο καὶ ζῶο. Γι' αὐτὸν τὸ σκοπὸ χρησιμοποιήθηκαν τὰ τελειότερα μηχανικὰ μέσα, καλοὶ σπόροι, λιπάσματα, φάρμακα κλπ. Ὅλες οἱ προσπάθειες, οἱ μὲν οἱ τοῦ ἀγρότου γιὰ τὴ βελτίωση τῆς παραγωγῆς ἀξίζουν μιὰ μεγάλη τιμὴ. Πρέπει, ὅμως, ν' ἀναγνωρισθῇ καὶ τὸ ἀξιο ἔργο ἐκείνων ποὺ παύτρυναν τὸν ἀγρότη στὴν προσπάθειά του, καὶ ἰδιαίτερα τῶν Ὑπηρεσιῶν τῆς ΑΤΕ, ποὺ τὸν ἐβοήθησαν μετὰ τὰς ἀλλήλων καθοδηγήσεις, μετὰ πιστώσεις, μετὰ τεχνικὰ μέσα, μετὰ ὁργανώσεις...

Ὁ κ. Χριστοδούλου, ἐμπειρὸς στὰ γεωργικὰ ζητήματα καὶ γνωστὸς ἀπὸ τὴ λαμπρὴ σταδιοδρομία του στὸ ὑπουργεῖο Γεωργίας καὶ στὴν Ἀνωτά-

τὴ Γεωπονικὴ Σχολή, ἀνέφερε στὴν ὁμιλία του, κατὰ τὸν ἀπολογισμὸ τῆς ΑΤΕ, ὅτι κατὰ τὸ 1957 διετέθησαν πρὸς τοὺς ἀγρότες καὶ τὴς Ὁργανώσεις τους 4 δισεκατομμύρια 932 ἑκατομμύρια δραχμὲς ὡς δάνεια. Στὸ τέλος τοῦ 1957 ἡ γεωργία εἶχε ἀπασχολημένα κεφάλαια 5 δισεκατομμυρίων 800 ἑκατομμυρίων δραχμῶν, ἐπὶ συνολικῆς τραπεζικῆς χρηματοδοτήσεως τῆς οἰκονομίας ἐκ δραχμῶν 19 δισεκατομμυρίων 800 ἑκατομμυρίων.

Ὁ διοικητὴς τῆς ΑΤΕ ἐτόνισε ἰδιαίτερα ὅτι ἐπιβάλλεται νὰ ἐνταθῇ ἡ προσπάθεια γιὰ ν' αὐξηθῇ ἡ ἀπόδοση κατὰ μονάδα τῆς παραγωγῆς, ἡ ποιοτικὴ τῆς βελτίωσιν καὶ ἡ ἀνάπτυξη τῶν καλλιεργειῶν καὶ τῶν γεωργικῶν ἀπασχολήσεων, ποὺ μποροῦν ν' ἀπορροφῶν παραγωγικὰ ὅσο τὸ δυνατόν περισσότερο ἐργατικὸ δυναμικὸ τῆς ὑπαίθρου.

Σημαντικὴ προσπάθεια γιὰ τὴν τόνωση τῶν ἐξαγωγῶν τῶν γεωργικῶν μας προϊόντων καὶ τὴ μείωση τῶν εἰσαγωγῶν ἄλλων γεωργικῶν προϊόντων, ποὺ μποροῦν νὰ παραχθοῦν μετὰ λογικὸ κόστος στὴν Ἑλλάδα. Νὰ μιὰ ἀπὸ τὴς ἐπιδιώξεις τῆς διοικήσεως τῆς ΑΤΕ.

Ἀξίζει ἐπίσης ν' ἀναφέρῃ κανεὶς ὅτι ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα ἐξυπηρετεῖ κάθε χρόνο μετὰ δάνεια περὶ τὴς 780 χιλιάδων ἀγροτικῶν οἰκονομιῶν, καθὼς καὶ συνεταιριστικῶν ὁργανώσεων κλπ.

Ἐς ἄλλου, σπουδαία εἶναι ἡ δράση τῆς ΑΤΕ στὸν τομέα τῶν γεωργικῶν ἐφοδίων, ἡ προμήθεια τῶν ὁποίων γίνεται σὲ μεγάλῃ ποσότητι μετὰ μεθο-

δικῶν διαγωνισμῶν, ὥστε νὰ ἐξασφαλίζονται οἱ μικρὲς τιμὲς καὶ ὁ τεχνικὸς ἔλεγχος. Τὸ σύστημα τῆς διανομῆς ὑπὸ τῆς ΑΤΕ φαρμάκων, λιπασμάτων, σπόρων κλπ. μετὰ ἐνιαῖες τιμὲς γιὰ ὁλόκληρη τὴ χώρα εἶναι ἐξαιρετικὰ εὐεργητικὸ, ἰδιαίτερα γιὰ τοὺς ἀγρότες τῶν ὀρεινῶν καὶ ἀπομακρυσμένων διαμερισμάτων. Γι' αὐτὸν τὸ σκοπὸ λειτουργοῦν σήμερα 564 Κέντρα Διαθέσεως σ' ὁλόκληρη τὴν χώρα, ὥστε, σὲ συνεργασία μετὰ τὴν συνεταιριστικῶν ὁργανώσεων, νὰ ἐξασφαλίζουν τὰ ἐφόδια σ' ὅλους τοὺς ἀγρότες, χωρὶς οἱ τελευταῖοι νὰ ὑποβάλλονται σὲ πρόσθετα ἐξόδα καὶ ἀπασχόληση.

Ἡ ἀσφάλισιν

Ἀπὸ τὴς βασικῆς ἀρχῆς, στὴς ὁποῖες στηρίζεται ἡ ἀρίστα ὁργανωμένη λειτουργία τῆς ΑΤΕ, εἶναι ὅτι, δὲν ἀρκεῖ μόνον νὰ ὑπάρχουν τ' ἀπαραίτητα χρηματικὰ κεφάλαια καὶ λοιπὰ μέσα γιὰ τὴν αὐξηση τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς, ἀλλὰ πρέπει συγχρόνως νὰ ὑπάρχῃ καὶ ἕνα σύστημα ποὺ θὰ ἐξασφαλίσῃ αὐτὴν τὴν παραγωγή ἀπὸ τοὺς διαφόρους κινδύνους οἱ ὁποῖοι τὴν ἀπειλοῦν, ὅπως, λ.χ., καιρικῆς μεταβολῆς, θεομηνίας κλπ.

Ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα ἔχει δημιουργήσει ἐιδικὸ κλάδον γεωργικῶν ἀσφαλίσεων, ποὺ λειτουργεῖ ἀπὸ τὸ 1932. Ἡ Ὑπηρεσία αὕτη, ποὺ τόσα πολλὰ προσέφερε μέχρι σήμερα στὸν ἀγροτικὸ κόσμον, εἶχε σὴν πρόγραμμα νὰ ἐπιτύχῃ τὴ βαθμιαία ὁργάνωση τῶν ἀσφαλίσεων πάνω σὲ ὑγιεῖς βάσεις, δι-

λαδὴ νὰ προπαγανδίσῃ τὴν ἀσφάλισιν στοὺς γεωργικοὺς πληθυσμούς, καὶ τὴν προστασία τους ἀπὸ κάθε ἐκμετάλλευση, νὰ καταπολεμήσῃ τὴν ὑπερασφάλισιν, νὰ ἐξασφαλίσῃ μετὰ προοδευτικὸ ρυθμὸ τὴ μείωση τοῦ τιμολογίου τῶν ἀσφαλιστῶν καὶ, τέλος, νὰ ἐπιστρέψῃ ἕνα μέρος ἀπὸ τὰ περισσεύματα τῆς στοὺς ἀσφαλιζομένους, κατασκευάζοντας διάφορα ἔργα κοινῆς ὠφελείας στὴς ἀγροτικὰς περιφέρειες.

Ἀπὸ τὸ 1954, ἔχει συγχωνευθῇ στὸν ἀσφαλιστικὸν τομέα τῆς ΑΤΕ καὶ τὸ Ταμεῖον Γεωργικῶν Ἀσφαλειῶν. Ἔτσι, ὑπάρχουν σήμερα σὲ λειτουργίαν κλάδοι ἀσφαλίσεως ἐναντίον τῆς χαλάρης, τῆς θνησιμότητος καὶ ἀχρηστεύσεως τῶν μεγάλων ζώων, πυρός, μεταφορῶν, αὐτοκινήτων ἀτυχημάτων πλοίων καὶ ἀτυχημάτων ἐργασίας ἐκείνων ποὺ ἀσχολοῦνται σὲ γεωργικὰς ἐγκαταστάσεις καὶ μηχανισμούς. Πολὺ σύντομα θὰ ἀρχίσῃ νὰ λειτουργῇ καὶ ὁ κλάδος παγετοῦ. Πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι καμμιὰ ἑλληνικὴ ἀσφαλιστικὴ ἐπιχείρησις δὲν διαθέτει σήμερα κλάδους χαλάρης, κτηνασφαλίσεων καὶ παγετοῦ.

Ἡ ΑΤΕ, δὲν χωρεῖ ἀμφιβολία, ἔχει ἐπιτύχει πολλὰ κατὰ τὴ διάρκειαν τῶν 29 ἐτῶν τῆς λειτουργίας της. Οἱ ἀγρότες τὴν περιβάλλουν μετὰ τὴν ἐμπιστοσύνην τους, γιὰ τὴν γνωρίζουν πῶς ἐξασφαλίζουν ἔτσι ὅλα τὰ ἥθικα, τεχνικὰ καὶ οικονομικὰ ἐκεῖνα μέσα, ποὺ τοὺς βοηθοῦν νὰ βελτιώσουν τὴν παραγωγή τους, νὰ βοηθήσουν τὸν ἑαυτοῦς καὶ τὴν οἰκονομία τῆς χώρας τους.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ



Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΠΑΥΛΟΣ ΠΑΡΗΚΟΛΟΥΘΗΣΕ ΤΗΝ ΤΕΛΕΤΗ ΤΗΣ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ

ΤΟ «ΚΕΝΤΟΣ» τῶν σχίνων, γιὰ τὴν ἐξαγωγή τῆς μαστίχας. Οἱ ἀγρότες μας βρίσκουν πάντοτε πρόθυμον καὶ πολὺτιμον συμπαράστασιν τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν, ὅχι μόνον σὲ οικονομικὴ, ἀλλὰ καὶ σὲ τεχνικὴ βοήθεια.



ΣΗΜΑΝΤΙΚΩΤΑΤΗ πρόδο ἔχει ἐπιτελέσει, στὰ μεταπολεμικὰ χρόνια, ἡ γεωργία μας, καὶ μεγάλο μέρος τῆς ἀνάδου τῆς παραγωγῆς ὀφείλεται στὴν ἐλεγχισμένη δράση τῆς Αγροτικῆς Τραπεζῆς. Χάρη στὴς ἀρδευτικῆς βελτιώσεις καὶ στὴν ὑποβοήθησιν τῆς διαθέσεως τῶν προϊόντων, ἐκλεκτὰ εἶδη — ὅπως οἱ φράουλες — ποὺ προπολεμικὰ ἐσπάνιζαν, σήμερα ἔχουν γίνῃ ὅχι μόνον εὐρείας λαϊκῆς καταναλώσεως, ἀλλὰ καὶ ἀποτελοῦν πηγὴν εἰσροῆς συναλλάγματος, λόγω τῆς μεγάλῃς ἐξαγωγῆς των.



Ρip Kίρμπυ

Ο Μπράουν "Ανταίρ, γνωστός τύπος του υπόκοσμου, σκαρφάζει σ' ένα εμπορικό τραίνο, όπου δημιουργεί έπεισόδιο για μιιά έφημερίδα, με άλλους λαθρεπιβάτες. Ο Μπράουν δέν κρύβει τή χαρά του όταν διαβάξη στην έφημερίδα ότι πέθανε ό πολυεκατομμυριούχος "Ανταίρ. Τήν ίδια ώρα που ό Μπράουν διάβαζε τήν είδηση αυτή, σ' ένα άλλο μέρος, ό διαχειριστής τής περιουσίας του "Ανταίρ συνομιλεί με τόν Ρip Kίρμπυ για μιιά ενδιαφέρουσα υπόθεση.



«ΔΕΝ ΕΙΜΑΙ ΚΑΤΑΛΛΗΛΗ ΕΓΩ ΓΙΑ ΓΑΜΟ», ΕΙΧΕ ΔΗΛΩΣΕΙ Η ΜΑΪ.
(Φωτ. Camera Press)

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ ΚΑΙ ΖΩΗ

Και όμως ή Μάϊ ξανάγινε νύφη

ΜΕ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΜΑΛΙΣΤΑ ΤΑΧΥΤΗΤΑ

Δέν πρόκειται νά ξαναπαντρευτώ ποτέ. Αυτά είχε δηλώσει επανειλημμένα ή ωραιότατη Μάϊ Ζέττερλινγκ, με ύφος τόσο κατηγορηματικό, ώστε οι φίλοι της την είχαν πιστέψει. Γι' αυτό στους κινηματογραφικούς κύκλους του Λονδίνου, όπου ως γνωστόν ή γοητευτική Σουηδή ήθοποιός κατέχει εξέχουσα θέση, ξέσπασε σαν δόμβα ή άναγγελία των άρραδώνων της και ό γάμος της που έπηκολούθησε με κυριολεκτικά κινηματογραφική ταχύτητα —έγινε μόλις δύο μέρες άργότερα...

Καθώς κρεμόταν στο μπράτσο του νεαρού συζύγου της, ή Μάϊ δήλωσε χαμογελώντας: «Ο Ντέιβιντ με έπεισε πώς οι αντίληψεις μου για το γάμο ήσαν λανθασμένες». Ο Ντέιβιντ, που απέδειξε ότι διαθέτει τόσο εύγλωττα επιχειρήματα, είναι ό νέος Άγγλος συγγραφέας Ντέιβιντ Χιούς, με τόν όποιο ή Μάϊ γνωρίζεται από αρκετό διάστημα. Άλλά κανείς δέν είχε αντίληψη ότι οι σχέσεις τους θα έπαιρναν αιφνιδίως τόσο εύχισμένη τροπή. Άντίθετα, υπήρχαν πολλοί που φαντάζονταν ότι ή Μάϊ ενδιαφερόταν για τόν Τάυρον Πάουερ. Είχαν πρωταγωνιστήσει μαζί σε μιιά ταινία και άργότερα τούς είχαν συναντήσει σε πολλά τέτ-α-τέτ. Ο Τάυ, μάλιστα, είχε ταξιδέψει ειδικά ως τó Έδιμβούργο, για νά παρακολουθήσει μιιά θεατρική παράσταση τής Ζέττερλινγκ, ενώ ή γοητευτική «στάρ» είχε διασχίσει τόν Άτλαντικό και έφθασε στο Μεξικό, όπου εκείνη τήν έποχή ό Τάυρον Πάουερ γύριζε τή γνωστή ταινία από τó έργο του Χεμινγκουάι «Ο ήλιος ανατέλλει ξανά». Πολλά ειπώθηκαν τότε, αλλά ή Μάϊ τά διέψευσε όλα «Δέν είμαι κατάλληλη εγώ για γάμο», είχε πη άπερίφραστα. Καί, πραγματικά, από τó 1953, που χώρισε με τόν πρώτο άντρα της, τόν χορευτή μπαλέτου και παίκτη χόκεϊ επί τού πάγου Ίσακ Λέμκωφ, δέν υπήρχε καμμιιά ένδειξη ότι θ' ανάστησε πάλι τήν έπιτυχία στον ύμναιο.

Κομψότατη και περισσότερο από κάθε άλλη φορά ώραία, παρουσιάστηκε στον ληξίαρχο τής Όξφόρδης ή μελλοννύμφη. Τήν συνόδευαν τά δυο παιδιά της, από τόν πρώτο γάμο, ή Έθελ, ένδεκα έτών, και ό Λούις, έννέα. Κανείς δέν πίστεψε πώς μιιά τόσο νεαρή γυναίκα μπορεί νά έχη τόσο μεγάλη κόρη, σωστή δεσποινίδα. Γιατί ή Μάϊ δέν δείχνει διάλου τά πρανταδύ της χρόνια. Ο κατά τέσσερα χρόνια νεώτερός της Ντέιβιντ Χιούς δημοσίευσε τελευταία τó πρώτο βιβλίο του, τó όποιο τόν έκανε άμέσως γνωστό στους λογοτεχνικούς κύκλους τής Άγγλίας.

ΟΙ ΔΙΑΒΑΤΕΣ ΑΝΤΙΚΡΥΣΙΑΝ ΕΝΑ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟ ΖΕΥΓΑΡΑΚΙ ΝΑ ΔΙΑΣΧΙΖΗ ΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΤΗΣ ΟΞΦΟΡΔΗΣ



Τὸ Παρίσι ἔφθασε στὴν Ἀθήνα. Μιά ἀπὸ τὶς πιὸ γνωστὲς Γαλλίδες τραγουδίστριες, ἡ Ζακλὶν Φρανσουά, ἦλθε γιὰ λίγο μὲ τὰ παλιὰ καὶ καινούργια τραγούδια της — θλιμμένες μελωδίες, ιστοριοῦλες παρμένες ἀπὸ τὴ ζωὴ, ἀληθινές, μὲ πόνο συχνά κι' εὐαισθησία...



Ἡ πρέσβειρα τῆς Γαλλίας, κ. Πιέρ ντε Σαρμπονιέ, συγχαίρει τὴν Ζακλὶν. Δίπλα τους ὁ διευθυντὴς τοῦ κέντρου κ. Εὐαγγελίδης.



ΚΑΙ ΤΩΡΑ ΛΙΓΟΣ ΧΟΡΟΣ, ΜΕΤΑ ΤΟ ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΟ ΝΥΚΤΕΡΙΝΟ ΠΑΡΙΣΙ

ΕΝΑ ΑΣΤΕΡΙ ΣΤ' ΑΣΤΕΡΙΑ

(Φωτ. Ἡνωμένων Φωτορεπόρτερς)

Η ΖΑΚΛΙΝ ΦΡΑΝΣΟΥΑ ΠΛΗΜΜΥΡΙΣΕ ΤΗΝ ΓΛΥΦΑΔΑ ΜΕ ΤΗΝ ΝΟΣΤΑΛΓΙΑ ΤΟΥ ΣΗΚΟΥΑΝΑ

Η ΖΑΚΛΙΝ ΦΡΑΝΣΟΥΑ ΣΤΗΝ ΠΡΩΤΗ ΤΗΣ ΕΜΦΑΝΙΣΗ ΣΤΟ ΝΥΚΤΕΡΙΝΟ ΚΕΝΤΡΟ ΤΗΣ ΓΛΥΦΑΔΑΣ



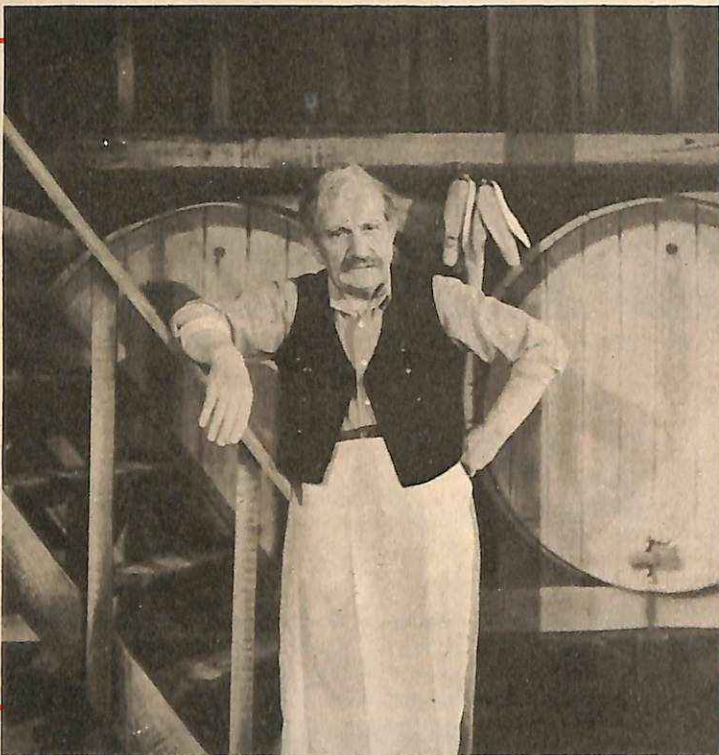
Οἱ ὄχθες τοῦ Σηκουάνα, τὰ δρομάκια τῆς Μουμάρτης, ἡ Ὁπερά, ἡ πλάς Πιγκάλ, τὰ παρισινὰ βουλεβάρτα καὶ πάρκα μεταμορφώθηκαν σὲ μιὰ ζεστή, γλυκεῖα γυναικεῖα φωνή, ποὺ μετέφερε τοὺς Ἀθηναίους στὸ εὐθυμο νυκτερινὸ Παρίσι. Μιά γνωστὴ Γαλλίδα τραγουδίστρια, ἡ Ζακλὶν Φρανσουά, ποὺ θεωρεῖται ἡ διάδοχος τῆς Ἐντὶθ Πιάφ καὶ τῆς Πατασσού, στὴν καρδιά τῶν Παριζιάνων, ξεκίνησε πρὶν κάμποσα χρόνια γιὰ νὰ κατακτήσῃ, μετὰ τὴν πόλὴ τοῦ Φωτός, τὴν Ἀμερική, τὸν Καναδὰ καὶ τὴν Εὐρώπῃ. Μερικὰ τραγούδια της, ὅπως ἡ «Μελαγχολία» καὶ τόσες ἄλλες ἐπιτυχίες, τῆς ἔδωσαν τὸ πρῶτο διεθνὲς βραβεῖο δίσκων καὶ τὴν ἑκαμῶν γνωστὴ σ' ἓνα εὐρὺ, παγκόσμιο κοινὸ — τοὺς «δισκοφίλους». Ἡ Ζακλὶν Φρανσουά διηγεῖται πάντοτε μὲ τὰ τραγούδια της μιὰ μικρὴ ἐρωτικὴ ἱστορία, πλαισιωμένη ἀπὸ τὴν ἀμόσφαιρα τοῦ Παρισινοῦ καὶ τῆ μεσογειακῆς ἰδιοσυγκρασίας τῶν συμπατριωτῶν της. Ὁ παλμός τῆς φωνῆς της, ἡ ζωντανία τῆς περιγραφῆς καὶ ὁ ἀκράτητος πόνος ποὺ ξεχύνεται καμμιὰ φορὰ ἀπὸ μιὰ μελωδία, τὴν κάνουν νὰ ζῇ τὸ ἀπλὸ τραγουδάκι της, ποὺ ἀγαπιέται ἀμέσως ἀπ' ὅσους τὸ ἀκούσουν. Ἐνθουσιαστήκαν, λοιπόν, οἱ Ἀθηναῖοι ὅταν γνώρισαν ἀπὸ κοντὰ τὴ μικρόσωμη αὐτὴ Γαλλίδα καλλιτέχνιδα, ποὺ ἡ γεμάτη προσωπικότητα φωνῆς της πλημμύρισε τὴν αἶθουσα τῶν «Ἀστεριῶν» τῆς Γλυφάδας, γιὰ νὰ τοὺς μεταφέρῃ στὸ γοητευτικὸ Παρίσι... Πιένια δὲν τὰ θράδευα... Μοναδικὴ κοσμοσυρροὴ στὴν πρεμιέρα.

Ἡ σύζυγος τοῦ προέδρου τῆς κυβερνήσεως, κ. Ἀμαλία Καραμανλῆ, ἡ πρέσβειρα τῆς Γαλλίας, κ. Γκυ ντε Σαρμπονιέ, μέλη τοῦ διπλωματικοῦ σώματος καὶ τῆς κοινωνίας μας πλαισίωσαν τὴν πρώτη αὐτὴ ἐμφάνιση τῆς Ζακλὶν Φρανσουά στ' «Ἀστέρια», ποὺ ἀπετέλεσε ἓνα ἀπὸ τὰ πιὸ ἐνδιαφέροντα γεγονότα τῆς ἀθηναϊκῆς ζωῆς.

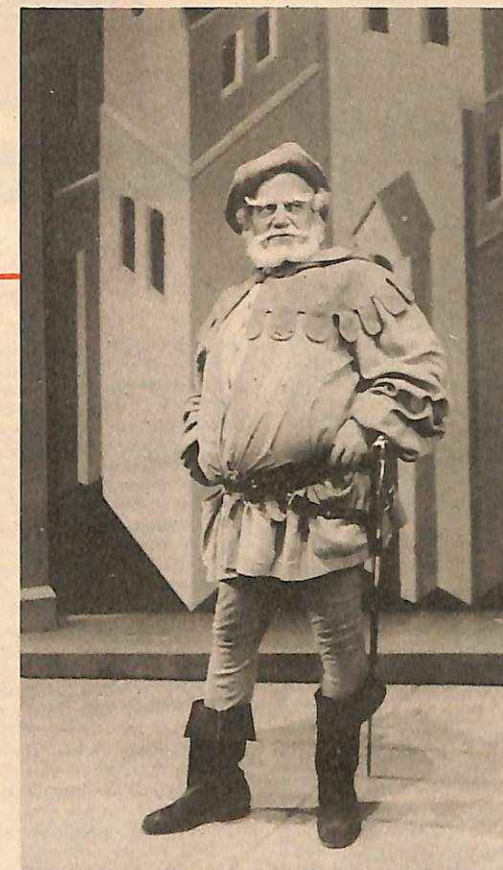
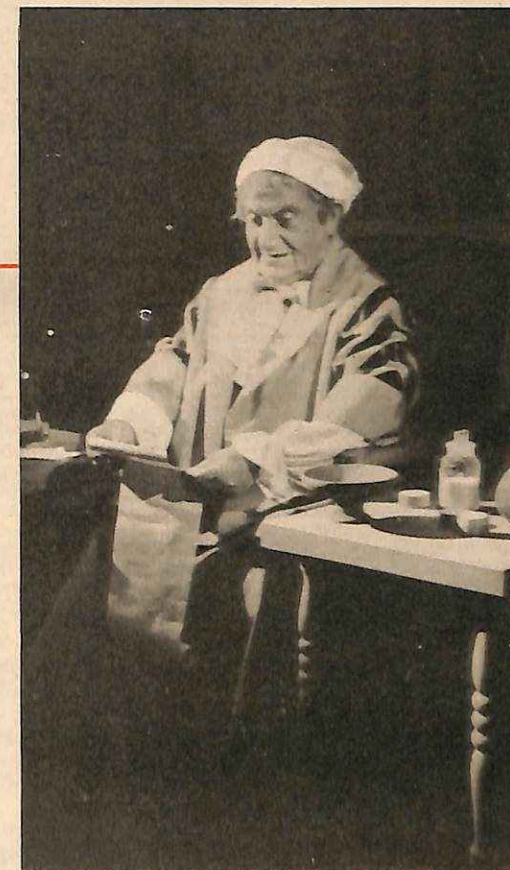
Τὰ «Ἀστέρια» εἶναι γεμάτα τὴ βραδυνὰ τῆς πρώτης ἐμφανίσεως τῆς Ζακλὶν Φρανσουά. Ἀνάμεσα στοὺς ἰσούς κοσμικοὺς Ἀθηναίους διακρίνεται καὶ ὁ πρωταγωνιστὴς τοῦ θεάτρου πρόζας Δημήτρης Χόρν, ἡ κ. Ν. Στινιόσγλου, ὁ κ. Ν. Χαρίλαος, ἡ δις Ι. Μελά κ. ἄ.



Ο ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΝΕΖΕΡ ΜΑΣ ΔΙΗΓΕΙΤΑΙ ΤΑ ΠΙΟ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΕΠΕΙΣΟΔΙΑ ΤΗΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗΣ 50ΕΤΗΡΙΔΟΣ ΤΟΥ



Ο ΧΡΙΣΤ. ΝΕΖΕΡ ΣΤΟ «ΜΠΑΜΠΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΕΤΑΙ» ΤΟΥ ΣΠ. ΜΕΛΑ

ΙΔΕΩΔΗΣ έρμηνευτής και της άττικής κωμωδίας, ο Χριστόφορος Νέ-
ζερ, στο ρόλο του Βλέπυρου, στη «Λυσιστράτη» του Άριστοφάνη.ΜΙΑ ΑΠΟ τις εϋτυχέστερες δημιουργίες του Νέ-
ζερ υπήρξε ο «Άρχοντοχωριάτης» του Μολιέρου.Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ τόν συνεχάρη αυτόπροσώπως για
τόν Φάλοσαφ του στις «Κυράτσες του Ουίνδσoar»ΑΛΛΗ ΘΡΙΑΜΒΕΥΤΙΚΗ εμφάνιση ήταν ο ρόλος
του στόν «Κατὰ φαντασίαν άσθενή» του Μολιέρου

Μισός αιώνας ζωής στο έλληνικό θέατρο

“Όταν τό πηγαίο χιούμορ συμπληρώνη τις σκηνικές περιπέτειες

Αϋτές τις ημέρες, ή έκδόηλωση που μου έκαμε την ιδιαίτερη τιμή να οργανώση ο διευθυντής του Γαλλικού Ίνστιτούτου κ. Μερλιέ, μ' έφερε θέλοντας και μη εις τό προσκήνιον της άμέσου επικαιρότητας και με υποχρεώνει κατ' ανάγκην εις περιαιτολογία, στίς διάφορες συνεντεύξεις που έδωσα και στίς ραδιοφωνικές ήμιλιές που μου έζητήθησαν. Δέν θέλω να ισχυρισθώ ότι είναι δυσάρεστον ν' ανακαλή κανείς άραίες στιγμές καλλιτεχνικών αγώνων, όταν έχη 69 χρόνια στή ζωή και συμπλήρωνη μισό αιώνα θητείας στό θέατρο. Άλλά δέν τό κρύβω ότι υπάρχουν και στιγμές που, όταν θυμίζη ο ίδιος δημιουργικές επιτεύξεις, εϋτυχισμένες πραγματοποιήσεις και επιτυχημένες σκηνικές εμφανίσεις, αισθάνεται ένα είδος «τράκ», που δέν άπέχει πολύ από τό ίδιο εκείνο που έδοκίμασα πρίν 50 σχεδόν χρόνια, όταν έκαμα τό ντεμπούτο μου στό θέατρο, συμμετέχοντας σέ μία παράσταση με την Εϋαγγελία Παρασκευοπούλου, στήν Κηφισιά. Όμως ή ούσιαστική εισόδός μου στήν καλλιτεχνική καριέρα έγινε λίγο καιρό άργότερα, όταν προσελήφθη εις τόν θίασο της μεγάλης Κυβέλης. Από εκεί άρχισα τη θεατρική μου ζωή, μία ζωή κατά την όποία έγνωρίσα και έδοκίμασα όλα τά θεατρικά είδη, από τό δράμα («Άγριόπαρτι», «Τιμή» κ.ά.) ως την επιθεώρηση. —Όπου τις μεγαλύτερες συγκινήσεις και ικανοποιήσεις μου προσέφερε πάντα ο Μολιέρους— βά άφηγηθώ σήμερα, για τους αναγνώστες τών ΕΙΚΟΝΩΝ, 2-3 ανέκδοτα.

ΔΕΚΑΡΕΣ ΕΠΑΝΩ ΣΤΗ ΣΚΗΝΗ

Πρώτα-πρώτα θ' αναφέρω ότι θα μου μείνη αλησμόνητο ένα δράδυ, όταν έπαιζα στό «Άθηναιο», πρίν από 35 χρόνια, τόν «Φιλάργυρο», με τόν θίασο που είχαμε μαζί με τόν άδελφάστο Βεάκη. Έκείνο τό δράδυ ένας θεατής είχε τόσο έπηρεασθή από την παράσταση, τόσο συγκλονιστή από τόν παθιασμένο για τό χρήμα ήρωα του Μολιέρου και είχε προφανώς τόσο αιχμαλωτισθή από την απόδο-

σή του (ή μοιραία περιαιτολογία για την όποία σάς μίλησα στήν άρχή...), ώστε σέ μία στιγμή σηκώθηκε επάνω και μου πέταξε στή σκηνή άναγκατισμένος μία φούχτα δεκάρες, για να ικανοποιηθί τό πάθος της φιλαργυρίας του ήρωος που έζωντάνευα. Τίς διητήρησα και τις έχω αυτές τις δεκάρες σάν την πιο πολύτιμη άνάμνηση, σάν την πιο άραία ήθική πληρωμή καλλιτεχνικών κόπων...

ΔΙΑΞΕΦΙΣΜΟΙ ΜΕ ΤΟΝ ΒΕΑΚΗ

Και άφού θυμήθηκα τόν θίασο που είχαμε μαζί με τόν Αιμίλιο Βεάκη, θ' αναφέρω και ένα ανέκδοτο από εκείνη τη συνεργασία μας. Όπως είναι γνωστό, ένα από τά πιο δυναμικά «άτου» του μεγάλου μου συναδέλφου ήταν ο «Άμλετ» του Σαίξπηρ που τόν άπέδιδε με άφάνταστα έξαιρετική δύναμη. Μία μέρα, λοιπόν, στή μεγάλη σκηνή του νεκροταφείου, όπου έγω έπαιζα τόν νεκροθάφτη, ο Βεάκης με χτύπησε κατά λάθος με τη μπέρτα του. Ωρκήσθηκα την άλλη μέρα να τού τό... πληρώσω! Έτσι, ζήτησα από τόν φροντιστή του θιάσου ένα ακόμη κρανίο για τη μεγάλη σκηνή του νεκροταφείου, γιατί τάχα εκείνο που είχα έσπασε. Πραγματικά μου έφερε, αλλά ένα πολύ μικρό.

Τήν άλλη μέρα στήν παράσταση ο Βεάκης-Άμλετ, στή σκηνή μας, πιάνει τό μεγάλο κρανίο και με ρωτάει:

- Τίνος είναι αυτό τό κρανίο, νεκροθάφτη;
- Τού Γιόρικ, άπαντώ ήρεμάτα.
- Ξαφνικά βλέπει και τό δεύτερο, τό μικρό.
- Κι αυτό, νεκροθάφτη, τίνος είναι;
- Τόν κοιτάζω για μία στιγμή και τού άπαντώ με τόν πιο ήρεμο τρόπο:
- Τού Γιόρικ όταν ήσαν μικρός!

Τό τί έγινε, εύκολα μπορείτε να τό καταλάβετε. Όφελω μόνον να σας προσθέσω ότι τό ανέκδοτο αυτό από τότε έκανε τό γύρο του κόσμου και θεωρείται από τά χαρακτηριστικώτερα του θεάτρου μας.

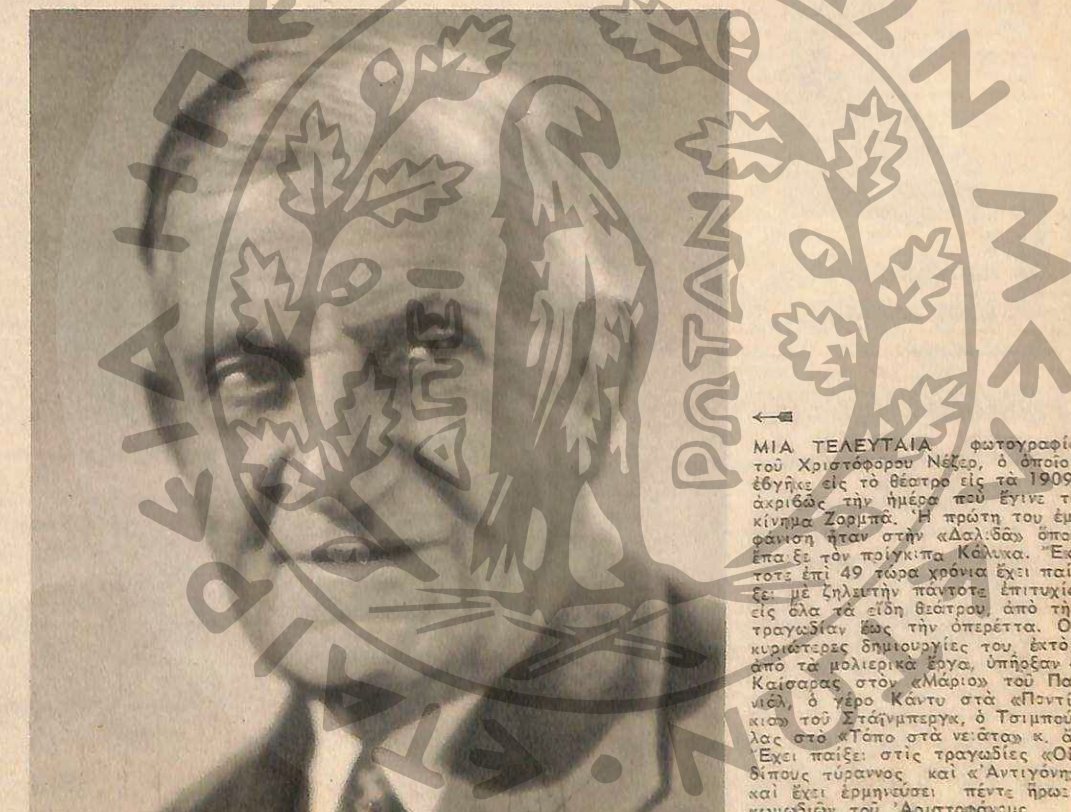
Τό 1922 είμαστε πάλι με τόν θίασο Βεάκη-Νέζερ στήν Κύπρο. Είχαμε μεγάλη επιτυχία εις την Άμμόχωστο και τό θέατρο ήταν κάθε δράδυ γεμάτο από καλό και έλεκτό κόσμο. Ένα δράδυ παίζαμε την «Μονομαχία» του Λαβαντάν. Τό θέατρο κατάμεστο και μία άτμόσφαιρα κατασκευτική κυριαρχούσε ιδίως στή σκηνή που ο Έπίσκοπος, τόν όποιον έπαιζα έγω, κυριαρχητικά μονομαχούσε εις ένα μαχητικό διάλογο με τόν άδελφό του άξιωματικό, που υπεδύετο ο Βεάκης. Τήν άτμόσφαιρα επέτεινε και τό γεγονός ότι τό θέατρο θα έφωτιζέτο με λάμπες λούξ, ή μία τών όποιων έφεγγε τά πρόσωπά μας πάνω από ένα τραπέζι στό μέσον της σκηνής, ενώ ο Βεάκης και έγω ήμαστε όρθιοι και έτοιμοι να συμπλακούμε, στή συνέχεια του δραματικού διαλόγου. Μύνα άν πετούσε θα άκούγονταν και τό κοινό συγκροτούσε και την άναπνοή του άκόμη, όταν σπό μισοσκόταδο εμφανίζεταν μία σκιά, από την κοιλίνα, προχωρεί, σιγά-σιγά, άνεβαίνει στήν καρέκλα που ήταν μπρός στό τραπέζι, βάζει τό χέρι της πάνω στή φαλάκρα του έκπληκτου Βεάκη και, πατώντας επάνω στό τραπέζι, λέει δυνατά με τόν κυριακίσκο προφορά: «Σταθήτεν μινάν στιγμην να τρομπάρω τόν λούξ και με τό συμπαθειν...». Τό τί έγινε δέν λέγεται. Ήταν ο θεατρώνης ο όποιος βλέποντας να «πέφτη» τό φώς ήρθε να τό «τρομπάρη».

ΜΙΑ ΑΝΑΜΝΗΣΗ ΜΕ ΤΗΝ ΚΥΒΕΛΗ

Θά τελειώσω με μιάν άνάμνηση με την κ. Κυβέλη. Ο θίασος της μεγάλης πρωταγωνίστριας βρισκόταν εις την Λάρισα, στά 1917. Θέατρο δέν υπήρχε και οι λίγες παραστάσεις που έπρόκειτο να δώσουμε θα γίνονταν εις τό καφενέον «Παλληλόνιον», τό όποιον μετετρέπετο εις θέατρον, χωρίς όμως να υπάρχουν και καθίσματα. Η κ. Κυβέλη ήταν έξω φρενών διότι ή συνεχόμενη με τό καφεενέον λέσχη ζητούσε υπέργηρο πσόν διά να μάς νοικιάση μιάν αίθουσα για καμαρίνια και, από πείσμα, άπεφασί-

σθη οι μόν κυρίες να ντυθούν εις ένα τμήμα της προχείρου σκηνής, πίσω από τά σκηνικά, οι δε άνδρες εις τό άπισθεν του καφεενείου εργοστάσιον ζαχαροπλαστικής. Έπαιζαμε την «Κυρία με τας κοιμηλίας». Οι άνδρες έλοι είχαμε ντυθή με τά φράκα μας και κυκλοφορούσαμε άνάμεσα από τις λεκάνες με τά βύσσινα, τά νεραντζάκια και τις μαστίχες. Ήταν πολύ στενόχωρα και μόλις μπορούσαμε να κυκλοφορήσουμε. Εις τό μέσον βρισκόμαστε ο Γαβριηλίδης, ο Παπαγεωργίου και έγω. Κάποια στιγμή, λοιπόν, άκούσθηκε ή φωνή του οδηγού να με φωνάζη. Έπρεπε να βγώ στή σκηνή. Ο Παπαγεωργίου, έχοντας γυρισμένη την πλάτη του σέ μένα και νομίζοντας ότι δέν άκουσα, μου δίνει μια σπρωξιά λέγοντας: «Χριστόφορε, δέν άκούς; Βγαίνεις». Ή σπρωξιά ήταν δυνατή, χάνω την ίσορροπία μου και, για να μη γλιστρήσω, βάζω τά χέρια μου υπρός, να άκουμπήσω κάπου, και πέφτω μέ-χρι τά μανικέτια μέσα στή... μαστίχα! Ο οδηγός βράχνιαζε: «Ο Νέζερ στή σκηνή». Που να ξεκολλήσω, όμως, τά χέρια μου από τη λεκάνη... Τέλος, κάποτε τά κατάρφα. Τρέχοντας πρós τη σκηνή προσπαθούσα να ξεκολλήσω τά δαχτυλα μεταξύ τους. Στή σκηνή, άγριευμένη ή Κυβέλη περίμενε την εισοδό μου για να... λιποθυμήση στά χέρια μου, μετά τη σκηνή με τόν Άρμάνδο. Σέ μία στιγμή, γυρισμένη μου ψιθυρίζει: «Άνοιξε τά χέρια σου, Νέζερ, να λιποθυμήσω». Κρίως ιδρώτας με έλουζε εκείνη τη στιγμή, όταν σκύδοντας της είπα: «Δέν μπορώ, κολλάω τά χέρια μου». Έκείνη δέν τά έ-χασε σ' αυτή την κρίσιμη στιγμή και έσπευσε να γείρη σ' ένα άλλο συναδέλφο. Λιποθυμώντας, όμως, μ' εκείνη την πάντα κρυστάλλινη φωνή της, μου ψιθύρισε πάλι: «Νέζερ, έχεις 25 δραχμές πρότι-μο!». «Έφρικε, κ. Κυβέλη», έσπευσα ν' άπαντήσω, δείχνοντας τά χέρια μου που πραγματικά δέν μπορούσαν άκόμη να χωρίσουν από την τόσο μαστίχα-γλυκό, που είχα χερίσει... Τά χέρια που έκανε τότε ή κ. Κυβέλη άκούστηκαν ως την πλατεία...

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΝΕΖΕΡ



ΜΙΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ φωτογραφία του Χριστόφορου Νέζερ, ο όποιος έδωκε εις τό θέατρο εις τά 1909, άκριβώς την ήμέρα που έγινε τό κίνημα Ζορμπά. Ή πρώτη του εμφάνιση ήταν στήν «Αδελφάν» όπου έπαιζε τόν ποικίλο Κόλκα. Έκ-τοτε έπ' 49 χρόνια έχει παί-ξει με ήλλη την πάντοτε επιτυχία εις όλα τά είδη θεάτρου, από την τραγωδία ως την όπερέττα. Οι κυριότερες δημιουργίες του, εκτός από τά ποικίλα έργα, υπήρξαν ο Καίσαρας στόν «Μάριο» του Πα-νίνα, ο γέρο Κάντο στά «Πνι-κισ» του Στάινμπεργκ, ο Τσιμπού-λος στά «Τόπο στά νεάτα» κ. ά. Έχει παίξει στίς τραγωδίες «Οι δίπολες τυράννοι» και «Αντιγόνη» και έχει έρμηνεύσει πέντε ήρωες κωμωδιών του Άριστοφάνους.

Μία τραγωδία, μία κωμωδία και μία επιθεώρηση απέτελεσαν την εβδομάδα που επέρασε, ένα τριήμερο με το οποίο και εγκαίνια-σθηκε η εφετηνική καλοκαιρινή θεατρική σαιζόν. Ένα τριήμερο που θα έχρη αυτή μεν την εβδομάδα συνέχεια με μία δεύτερη επιθεώρηση και την άλλη με ολόκληρη για σειρά από έργα πόδας, που τα περισσότερα—όπως μας δόθηκε ήδη η ευκαιρία να πούμε—θα είναι ελληνικά. “Ας δούμε όμως σήμερα ποιά είναι η εντύπωση από το τριήμερο της ενάρεξως. Φυσικά εν αρχή ην ο τραγικός λόγος.

Τρεῖς παραστάσεις: Ἡ «Ἀνδρομάχη», «Ὁ καλὸς μας ἄγγελος» καὶ «Πάρε κόσμε...»

Επί 27 χρόνια, ο Λίνος Καρζής αγωνίζεται εις τὸν τομέα τῆς ἀρχαίας τραγῳδίας. Ἐναν ἀγῶνα σκληρὸ καὶ κουραστικὸ, ἀλλὰ σιγχνόνας ἕναν ἀγῶνα δημιουργικὸ καὶ ἀράσι. Μὲ ἀγνή πίστη καὶ ἀκαμπτή προσπάθεια πρὸς τὸ καλλιτεχνικὸ πὸν ἱδανικὸ, κατορθώνει —ὅπως ἔγραψα καὶ ἄλλοτε— καὶ στήνει μιὰ παράσταση ἀρχαίου τραγικοῦ μὲ τὰ πρὶο λιτὰ μέσα καὶ μὲ τίς πρὶο περιορισμένες θεατρικὰς καὶ οικονομικὰς δυνατότητες. Δὲν χωρεῖ ἀμφιβολία ὅτι εἶναι ἕνας δημιουργοὺς πὸς μὲς εἶχε συνθιθεῖ, χωρὶς ἐπιφανειακὰ καὶ διακοσμητικὰ στοιχεῖα ἕαν μὲς προσφέρῃ παραστατικὰ, πλαστικὰ, ὑποβλητικὰ, τὸν ἱερατικὸν χαρακτῆρα τῆς τραγῳδίας. Σφάλματα καὶ ἀτέλειες ὑπῆρχαν πάντα σ' ἅλες τὸν τίς παραστάσεις. Ἐν τούτοις, τὸ συνολικὸ ἀποτέλεσμα ὑπῆρξε πάντα ἱκανοποιητικὸ. Ἐφευγε κανεὶς κάθε φορὰ ἀπὸ τίς παραστάσεις τοῦ Καρζή μὲ τὸ αἰσθῆσαι τίς ἐπικοινωνίας μὲ τὸ πραγματικὸ νόημα τοῦ ἀρχαίου θεάτρου. Καὶ ἕαν διαφωνοῦσες μὲ τὸ σύστημά καὶ ἕαν σὲ ἐξένοιε ὁ ὑπερμετρος ἀντιρραλισμὸς πὸς ἔδινε μὲ τίς μάσκες καὶ τοὺς κορνόρους καὶ ἕαν τὸ στιλιζάρισμα τοῦ χοροῦ καὶ τὸ

ρὲς δημιουργοῦσαν ὀρισμαῖα ἐρωτηματικὰ, ἔν τούτοις, ἀλη μαζί ἡ προσπάθειά καὶ σὲ ἔπαιρνε μὲ τὸ μέρος τῆς. Ἐδινε συγκίνηση. Ἐπειθε. Προσελκυε. Πρόσφερε τὸ ρίγις τῆς τραγῳδίας. Ἦταν δημιουργικὴ δουλειά, πὸς σὸ ἐπεβάλλετο μὲ τὸν χαρακτῆρα τῆς. Ὅ τραγικὸς λόγις σὲ ἀγγίξε βαθεῖα καὶ σὸς γεννοῦσε, μὲ τίς λιτὰ αισθητικὰ παρουσίαση τοῦ ἀρχαίου κειμένου, τὸ μεγάλο θέος πὸς προσφέρει ἡ πραγματικὴ τέχνη.

Αὐτὰ, λοιπὸν, τὰ χαρακτηριστικὰ γνωρίσματα τῆς σκηνοθετικῆς ἱκανότητος τοῦ Λίνου Καρζή δὲν τὰ εἶδαμε στὴν «Ἀνδρομάχη» πὸς πρωτοπαρουσίαση τὸ περασμένο Σάββατο στὸ Ὀδεῖον Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ. Δὲν ἔλειπαν δέβαια τελεία. Δὲν ἀπουσίαζαν ἐξ ἀολοκλήρου. Ὅμας σὲ λίγις μὲς σὸν στιγμὲς ὁ λαμπρὸς αὐτὸς ἀγωνιστῆς τῆς ἱδίας πὸς ἀρχαίου θεάτρου ἐπέτυχε μὰ πρῶν τὸν θεατὴ μὲ τὸ μέρος πὸς. Ἡ τραγῳδία τοῦ Εὐριπίδου, ἔτσι ὅπως ἐναοκωντάνεμε, εἶχε μὲν τὴ σφραγίδα τῆς φροντίδος τοῦ ἀνθρώπου πὸς τὴν ἀνέθεσε, ἀλλὰ συνολικὰ δὲν κατάρωσε μὰ συγκίνηση. Δὲν ἦταν ἐπιτυχία.

Τὶ μὰ ἐφατιγε, ἀραγε;

Τὰ μειονεκτήματα

Ισως εφταιγει ή κάποια νοθεία που υπάρχει στον δλο τών τών αποδόσεων, και έτσι, αὐτή τή φορά δέν παρουσιάζονται δλοι ο έκτελεστοί με μορφή κα τά ένα τρόπο υπερκόσμια, που επιδιώκει νά πλησιάσει τήν υπεράνθρωπη ούσία τής τραγωδίας. "Ισως μία υπερβολική, σέ πολλά μέρη, στατιστική, που είχε ο χορός, και ή έλλειψη μιιάς απλότητας ρυθμικής συνοχής στίς κινήσεις του, που ήταν μέν λιτές, άλλωστε είχαν τή γνώριμη υποβολική έκφρασμένης δημιουργίας του Καρφή. Ισως, τέλος, το γεγονός ότι ο περισσότεροι ήθοισμοί στάθηκαν κατώτεροι τών μεγάλων αξιόστατων που είχαν ο ρόλο τους. Για πρώτη—νομίζω—φορά σέ παράσταση του έμφυχου του του «Θεσμικού Θιάσου», όπου πάντα αόριστα εκκρινόσταντο το κείμενο—δέν σου έβγαζε λεία— για πρώτη φορά υπήρχαν σημεία που δέν ήταν πάντα εύκολο να χάρη, χωρίς μιιά κάποια προσπάθεια, το περιεχόμενό του, αρχαίου λόγου. Πρώτα-πρώτα, ήταν άτυχη ή ιδέα του Λίνου Καρφή να παίξει ο ίδιος το ρόλο του Πηλέα, που είναι ρόλος συντριπτικόν άξιόστατος. Υπήρχε άτονος και χλιαρός, και έφωνη του, πολλές φορές, τόν έπρόδίδε και δέν ήταν στον δλο τόν τής παραστάσεως που ο ίδιος είχε διδάξει, και στήσι. «Ακούη, όμως, μεγαλύτερο σφάλμα του στάθηκε ή χρησιμοποίηση τής "Ανδρομάχης "Αναγνωστοπούλου, μιιά καλλιτέχνης τής τραγωδίας, που σταδιοδρομεί—καδώς λένε— στη Γερμανία και που εδώ απέτυχε νά τονά φερθείς παραφωνίας. Δέν ήταν άπλάς κακή υποκριτική, αιά κ' ένοχοσθε δφάντασμα τή το δεινικό ιδίωμα τής πορφάρας τής και τους πολύ έλαττωματικούς τονισμούς τής. Είναι άξιον άπορίας πώς ένας σκηνοθέτης τής πέρας του Καρφή δέν κατάλαβε από τίς δοκιμές το πόσον άσάταλλη ήταν ή έρμηνεύτρια τής "Ερμιόνης και πόσον κακό έκαμε στήν δλη παράσταση. Η Λιάνα Μιχαήλ, άντιθέτως, έβγαζε πολύ από τή σύγκριση και είχε στήν δλη συμπαθητική προσπάθειά τής τόνους σωστός. Για πρώτη άπόπειρα,

ΚΑΘΕ ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Η ΖΩΗ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ, ΚΡΙΣΕΙΣ, ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ ΤΟΥ Κ. ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗ

στο χώρο της τραγωδίας, δεν απογοητεύουν. Ο Φοῖβος Τελέαρχης στον Αλκίονα στάθηκε στο ρόλο του Μενέλαιου, τον αντίθετα, ζωντανό και άδρα, παρουσιάζοντας στο μέρος του άγγελου. Ασημένιη σαν βερραπαινα η Βέρα Βασδέκη τα κατάφερε κάπως καλύτερα στον ρητορικό μονόλογο κ. Φετίδης. Τίποτε το ιδιαίτερο κ. Κατέγιαννης δὲ Ὁρβώτης, όπως επίσης η Φρόωσ Κοκκάς και κυρωτικά του χορού. Ἀνταρκτικές εἰς την οὐσίαν οἱ ἐπικραφεῖς τῶν ηἰμιχορίων Καραβίτη, Ἡλιακοπούλου καὶ Λασκαρίδου. Ἀντιθέτως, στο ἐνεργητικὸν τὴν παραστάσεως πρέπει ν' ἀνταρθεῖ ἡ μουσική του Κακάσογλου καὶ ἐπιδακνικὸν —υπερεπιδακνικὸν ἴσως μέσα στην ἐλαφίτη γραμμὴ τῆς ἀνδριστικῶς του ἐργου— το τεράστιον αἰσθητικὸν σκηνικὸν του Τσιγιάνη. Τέλος, δὲν ἔλεγαν πολλὰ μεγάλα πράγματα τα κοστούμια, ποὺ ἐπιλοχεύοντες ὁ τίσιος καλλιτέχνης,

Ὁ «Καλὸς μας ἄγγελος»

Ας μεταφερθοῦμε τώρα ἀπὸ τὴν παράσταση τῶν ἀξιώσεων, ποὺ μὲ ὑποχρέωσε δυστυχῶς σὲ πικρὲς διαπιστώ-

φικές ἀδελφείες. Ἐσκόρπισαν ἕνα ἑλαιοφόρο, εὐθύμα, συμπληγάκι ἐργάκι, πού να προσφέρω διὸ εὐχάριστος ἄρως στὸ θεατρί, ὁ ὅποιος πηγαίνει τὸ καλοκαίρι στὸ θεατρίο γιὰ νὰ ξεσκασθῇ. Ἡ ἱστορία του εἶναι ἐπίσης ἀπλή: Ὁ Φωτοπούλος μπαίνει ὑπάλληλος ἐν κείποις δουλεῖαι, πού χρειάζεται ἕναν ἄνθρωπο πού θὰ βάλῃ νὰ τάξῃ καὶ αὐτὴν καὶ τὴν ἀφεντικὴν τῆς. Ὁ δημοφιλέστατος κωμικός, λοιπὸν, χάρις καὶ στὸν κείμενον, ἀλλὰ χάρις καὶ στὸν ὥραριο καὶ πολὺ ζωντανὸ τρόπο πού υποβέβαιται ἐν κεντρικὸ ἥρωα, τὰ καταφέρνει μιά χαρὰ. Βέβαια, ὁ θεατὴρ ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή καταλαβαίνει τὸ «χάπτι ἐντὺ» μὲ τὴν κόρη τὸν προϊσταμένον του, πού παίζει χαιρομένωμῃ ἡ «Ἄννα Κυριακοῦ, ἀλλ' αὐτὸ δὲν τὸν ἐμποδίζει ἀπὸ τοῦ νὰ διασκεδάσῃ μὲ τὰ διάφορα ἐπισκοπιδάκια πού διαβιβάζουν τὴ δράση. «Ἔτσι, ἔχουμε ἕνα εὐχάριστο «τίποτε» πού ἱκανοποιεῖ καὶ πού θὰ εἶναι περίεργο ἔαν δὲν θὰ ἔχῃ σκηνική μακροζωία. Ὁ Δασκασιώτης καὶ ἡ Τζόλυ Ἄρμπατ προσθέτουν μὲ τὴν παρουσία τους στὴν ἑρμηνεία, ὅπως ἐπίσης παίζουν τὸ σωστὸ τόνον—κατὰ σκηνοθεσίαν Τσιφροῦ—τὰ ἄλλα στελεχά τὸ θεάσιον, ὁλοσῶς, ὁ Λαυρέντης Διανέλλος, ἡ Ἀγγελικὴ Καπελλάρα, ἡ Δέσποινα Νικολαΐδου, ὁ Ράλης, ὁ Λουκάκης κ. ἄ. Γιὰ τὸν Στεφανέλλη ἥταν, φυσικά, παιχνιδιὰ καὶ ὁ σκηνογραφία μέσιν στὴν ὁποία ἐκτυλίσσεται τὸ συμπληγάκι ἐργάκι.

Ἡ ἐπιθεώρηση τοῦ «Περοκέ»

Η ΕΚΛΕΚΤΗ πρωταγωνίστρια της πρόζας κ. Άλίκη, που από τον Όκτώβριο θα επανεμφανισθή στην αθηναϊκή σκηνή, επίκεφαλής προσωπικού θιάσου στο θέατρο «Κυβέλης»

σεις για την έφειτηνη προσφορά ενός
ιδεολογούν άγνωστου του θέατρου, που
τον έκτιμω ιδιαίτερα, και ές έλθωμεν
στην πρώτη ελληνική κομωδία της
σαιζόν. Είναι ο «Καλός μας άγγελος»
του Νίκου Τσιφόρου και του Παύ-
λου Βασιλειάδη. Και είναι πραγμα-
τικά καλός αυτός «Ο άγγελος». Καλός
σάν γράμμα και καλός σαν παίζει-
μα. Βέβαια, δεν πρόκειται για κανένα α-
ριστοτούργημα. Άλλα και οι δημιουργοί
του δεν τον παρουςίασαν μ' υπερπο-

φικές ἀδελφείες. Ἐσκόρπισαν ἕνα ἑλαιοφόρο, εὐθύμα, συμπληγάκι ἐργάκι, πού να προσφέρω διὸ εὐχάριστος ἄρως στὸ θεατρί, ὁ ὅποιος πηγαίνει τὸ καλοκαίρι στὸ θεατρίο γιὰ νὰ ξεσκασθῇ. Ἡ ἱστορία του εἶναι ἐπίσης ἀπλή: Ὁ Φωτοπούλος μπαίνει ὑπάλληλος ἐν κείποις δουλεῖαι, πού χρειάζεται ἕναν ἄνθρωπο πού θὰ βάλῃ νὰ τάξῃ καὶ αὐτὴν καὶ τὴν ἀφεντικὴν τῆς. Ὁ δημοφιλέστατος κωμικός, λοιπὸν, χάρις καὶ στὸν κείμενον, ἀλλὰ χάρις καὶ στὸν ὥραριο καὶ πολὺ ζωντανὸ τρόπο πού υποβέβαιται ἐν κεντρικὸ ἥρωα, τὰ καταφέρνει μιά χαρὰ. Βέβαια, ὁ θεατὴρ ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή καταλαβαίνει τὸ «χάπτι ἐντὺ» μὲ τὴν κόρη τὸν προϊσταμένον του, πού παίζει χαιρομένωμῃ ἡ «Ἄννα Κυριακοῦ, ἀλλ' αὐτὸ δὲν τὸν ἐμποδίζει ἀπὸ τοῦ νὰ διασκεδάσῃ μὲ τὰ διάφορα ἐπισκοπιδάκια πού διαβιβάζουν τὴ δράση. «Ἔτσι, ἔχουμε ἕνα εὐχάριστο «τίποτε» πού ἱκανοποιεῖ καὶ πού θὰ εἶναι περίεργο ἔαν δὲν θὰ ἔχῃ σκηνική μακροζωία. Ὁ Δασκασιώτης καὶ ἡ Τζόλυ Ἄρμπατ προσθέτουν μὲ τὴν παρουσία τους στὴν ἑρμηνεία, ὅπως ἐπίσης παίζουν τὸ σωστὸ τόνον—κατὰ σκηνοθεσίαν Τσιφροῦ—τὰ ἄλλα στελεχά τὸ θεάσιον, ὁλοσῶς, ὁ Λαυρέντης Διανέλλος, ἡ Ἀγγελικὴ Καπελλάρα, ἡ Δέσποινα Νικολαΐδου, ὁ Ράλης, ὁ Λουκάκης κ. ἄ. Γιὰ τὸν Στεφανέλλη ἥταν, φυσικά, παιχνιδιὰ καὶ ὁ σκηνογραφία μέσιν στὴν ὁποία ἐκτυλίσσεται τὸ συμπληγάκι ἐργάκι.

Ἡ ἐπιθεώρηση τοῦ «Περοκέ»

Τὰ πράγματα είναι κάπως διαφορετικότερα στο «Περσικό», τὸ ὁποῖο ἐφέτος στεγάσει μουσικό θιάσο ὑπὸ τὴν Καλὴ Καλὸ, θιάσο πού συγκρατεῖται καὶ πολλοὺς νέους καλλιτέχνες τῆς δύναμης του. Ὁ θιάσος αὐτὸς ἔκαμε ἐναρξὴ τὴν περσέσιμν Παρσινικήν τὴν τὴν ἐπιθεώρησιν «Πᾶρε κόσμε», πού ἐγραψαν ὁ κύριος Ἐλευθερίου καὶ Λυμπερόπουλος. Συγγραφικῶς, λοιπόν, δὲν μπορεῖ νὰ πῇ κανεὶς τίς τὸ ἐργὸν λέει μεγάλα πράγματα. Εἰς τὰ ὑπερὶ του ἀντικειν, πρῶτα-πρῶτα, ἡ σκηνὴ τοῦ «Ἀφρικανικοῦ μυθολόγου», οἷον ὁ κόσμος γελᾷ πολὺ μετὰ τὴν ἐπιτυχημένη σάτιρα τῆς ἐκλογικῆς μαυρίλας ὀριζόμενων πολιτικῶν. Παρεμπηρὴ μάλιστα, τοιαύτως στὴν περμείρα, ὅτι τὸ κοινὸν τῆς ἐπιθεώρησεως διαφεύγει πάντα τῆς ἐπικαιρότητος καὶ εἶναι ἐναντίον τῶν τυποποιήσεων τῶν λαϊκῶν σκηνῶν καὶ τῶν δημοσκοπικῶν σκέτς κοινωνικῆς μορφῆς. Γι' αὐτὸ καὶ δέχθηκε μετὰ τὴν πρὶ ἐμὲν πρόδωσιν καθὲς ἀποφράσεως σατιρικό μῦθος ἐπάνω στὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐκλογῶν τῆς 11ης Μαΐου. Στὸ κεφάλαιο αὐτὸ πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι ὁ Ἐλευθερίου καὶ ὁ Λυμπερόπουλος παρουσιάζουν καὶ ὀριζόμενα πνευματικῶν σπιθηρίσματα στὸ κατὰ τὰ ἄλλα συνηθισμένον φινάλε τοῦ ἔργου τους. Εὐχάριστο εἶναι κατόπιν καὶ καλοπαγιαμένο τὸ νουετόν μετὰ τῆς δυὸ Κερκυραϊκῆς, πού κρέκρουν τὴν Ἀλέκα Στρατιοῦ καὶ τὴν Ἀννὴ Μπαλ. Ἐχεὶ ὀριζόμενα σμεία κατὰ καὶ ἡ σάτιρα γιὰ τὰ ἀτελεῖματα ἐργα τῆς Ὀμοιοῦς. Τίποτε ἄλλο δμως.

Τὰ δύο σάλα τοῦ «Πᾶρε κόσμε», πού ὑπερασπίζονται δημιουργικῶς ἡ Σοφία Βερρόν καὶ ὁ Τάκης Μηλιάδης, ἐκινῶν ἀπὸ ὥρας ἰδέες, ἀλλὰ δὲν ἱκανοποιοῦν. Ὅλα τὰ σκέτς κατόπιν εἶναι ἀτυχῆ. Ὅσα ἔπρεπε ἴσως νὰ γράψω ἦσαν ἀτυχῆ, γιὰτὶ τὴν ἐπομένη τῆς περμείρας μὲν εἶπαν ὅτι ἐπρόκειτο νὰ κοποῖν. Δὲν διακρίνονται γιὰ ἰδιαιτε-

ρο περιεχόμενο και τὰ νούμερα τῆς Καλῆς Καλῆς, ποὺ ἀντισταθίζετὶ δρωόντις ἐλλείψει τοὺς μετ' ἀντιπροσωπικὴν ἀγραφῆς τοῦ. Ἡ συμπαθὴς πρωταγωνίστρια ἔχει ἐπίσης στὸ ἐνεργητικότητὴς καὶ τὴν ὅλη ἐπιμέλεια τῆς μορφῆς τοῦ γοητευτικοῦ φροντισμένου παρὰ τὴν ἀντιπαρὰ τὸν. Τὰ σκηνικά τοῦ κ. Περικλῆ δὲν συνθέτουν ἴσως τίποτε τὸ ἰδιαίτερο.

Ἐνα-δυὸ μόνον παρουσιάξουν σχετικὴ ἐνδιαφέρον. Ἡ παρὰ τὴν, ἐν

τούτους, έχει δηλαδή παλιό, και ο νέος καλλιτέχνης, που πλασιώνουν τους παλαιότερους—καλλιτεχνικούς διευθυντές είναι ο Περικλής Χριστοφορίδης—κάνουν ότι μπορούν για να καταστήσουν αισθητή την παρουσία τους. Ξαρχίζω ο κ. Βουτσάς, που διαθέτει πολλή άνεση, αν και δεν έπεισε άπολύτως στο κεφάλαιο της ιδιαίτερης κομικής φλέβας που λέγεται ότι τον χαρακτηρίζει. 'Ισως, όμως, και τον άφραστο και να πρὸς

ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ

Η ΖΑΚΛΙΝ Φρανσουά, που έ-
γοήτευσε και τους Άθηναίους
μέ την τόσο ώραια φωνή της
εξηρέθισαν, εν τούτοις, τους Έλ-
ληνας δημοσιογράφους στη
πρώτη έπικοινωνία της μαζί-
τους. Δεν έννοουσε να μιλήσει
και τούς έβλεπε συνέντευξη...
μέσω του Ιμπρεσαρίου της.
Οι ρεπόρτερς που έκαναν τί-
ερωτήσεις τους, εκείνος ρωτού-
σε αν συνεχεία εκείνη, που εί-
σε καθήσει ένκεντριμένη σέ κά-
ποια γωνία στην αίθουσα άφι-
ξης του αεροδρομίου, και μί-
το ίδιο σύστημα έβλεπε η ά-
πάντηση ως τους εκπροσώπους
της δημοσιότητας... Φυσικά, αύ-
τά όλα έγράφοναν, έναιναν έλ-
ρωρικά σχόλια εις βάρος της
και η γοητευτική τραγουδι-
στρια —που λατρεύει προπα-
των τη σκηνή και δέν της άρέ-
σει διόλου ό κινηματογράφος—
συγκατεβή προθύμως τή
παράσχρη επάνορθωση. Όργα-
νώθηκε έτσι φιλική « πρέσ κόν-
φερανς», όπου η Ζακλίν Φραν-
σουά αυτή τη φορά μίλησε προ-
θύμωστα. «Ήλθε όμως πά-
κάποια στιγμή που η «μυλι-
τραγουδίστρια» (γιατί όταν
εμφανίζεται στο κοινό φορέ-
πάντοτε μπλε τουαλέτα...) και
πάλι έσίγησε. «Ήταν όταν της
ρώτησαν σε ποιά μέρη του κό-
σμου έχει τραγουδήσει. Έκεί-
νη δέν άπήντησε, άλλ' αυτή τη
φορά διότι δέν μπορούσε ν' ά-
παντήσει άμέσως και άπ' έξω.
Κόψισε, λοιπόν, και έγραψε
πρώτα σ' ένα χαρτάκι τίς χώ-
ρες που έχει έπισκεφθί και έ-
δωσε κατόπιν τόν μακροσκελή
πίνακα γιά νά δημοσιεύει. Σύμ-
φωνα μ' αυτόν η Ζακλίν Φραν-
σουά έχει ως τώρα τραγουδή-
σει στά έξης μέρη: Βέλγιο,
Έλβετία, Γερμανία, Ίσπανία,
Πορτογαλία, Ίταλία, Τουρκία,
Σουηδία, Λίβανος, Αίγυπτος,
Μαρόκκο, Άλγερία, Τυνησία,
Ήνωμένες Πολιτείες, Βραζιλία,
Ούραγουάη, Άργεντινή, Μεξί-
κό, Καναδάς, Κούβα, Ίαπωνία,
Όλλανδία, Άγγλια και τώρα
Έλλάς. Στίς 25 αυτές χώρες
έχει πάει προσωπικώς. Οι δι-
σκοί της όμως, κυκλοφορούν ά-
πό καιρό εις όλοκληρα τά δυο
ήμισαίαιρά.

γιάνην και το πορτανεζό της Μαριά, ποί με συστηματική τεχνική προπόνηση μπορούν να οδηγηθούν ες Ικανοποιητικά αποτελέσματα. Αυτά τα κατορθώνουν στην τωρινή παράστασή ο Μηνάς Γιώτης με την Κάσση Τζάνετ. Ο Γιώτης, πρὶν φέρῃ γὰρ τὸ ἑξωτερικό, ἔκανε ἐδῶ οὐσιαστικῶς τὰ πρῶτα καλλιτεχνικά του βήματα. Γρίστε, ὡσαύτως, πολλὰ καλύτερος καὶ με καλύτερῃν πεῖρα, ποὶ τοῦ ἐπέτρεψε νὰ ἐμφανισθῇ στὸ «Ερροκέ» ἀειπιορροκτικῇ ἀπόδοσιν. Ὁ «Χορὸς τῆς φωτιᾶς» ἀδεικνύει, εἰναι ἀλγεῖστα, ἀπὸ τὸ πλαιοῖον καὶ τὸ φωτισμὸν, ἄλλα τὸν διακρίνει πάντως ποιότης. Ἡ Κάσση Τζάνετ, ἐξ ἄλλου, σημειώνει καὶ αὐτὴ σταθερὴν πρόσοδον, ἰδιαίτερα αἰσθητὴ στὸ χορευτικὸ μὲ τὸ ὅποιο ἀρχίζει ἡ δευτέρη φάση. Συνακοῦσαμε με χορὰ τὴν ὠραία φωνὴν τῆς Μαρίας Βασιλάκη, ποὶ ἀποδίδει ἰκανοποιητικώτατα τὸ καινούργιον τραγοῦδι τὸ Θεοφανίζῃ «Ἐάν τοιγάρο», ὅπως ἐπίσης ἡ δευτέρτα τοῦ μοντέρνου τραγοῦδιού Σούλη Σαυφῆ καρέρει με τὸν δικὴν τῆς ἐνδιαφέροντα τρόπο διὰ ἄλλας μελωδίες τοῦ ἰδίου δημοφιλῶς συνθέτου. Εἶναι περὶ τοῦ φαντάζομαι, νὰ ὑπογραμμίσω γενικώτατα τὸ πόσο προσεγγεῖται στὸ «Πάρε κάμε» ἡ μουσικὴ παρουσία τοῦ Μελέτιου Θεοφανίζῃ Δουσυκαταλέγομαι στοὺς θιαώτες τοῦ λαικοῦ τραγοῦδιού. Ἐν τούτοις δὲν εἶναι δυνατόν νὰ μὴ ἀναγνωρίσῃ κανεὶς τὴ δεξιότητεν αὐτοῦ Μητριάκη θὰ ἦταν παραπλῆρη νὰ μὴν προστεθῇ ὅτι ἡ Κίκα Πάλλου ἀποδίδει χαρακτηριστικὰ τὴ λαϊκὴ μελωδία ποὶ ἐκτελεῖται. Θὰ τελειώσω σημειώνοντας ὅτι ἔνας καινούργιος μῆμος, ποὶ ὀνομάζεται Γαιανόπουλος, ἔθουσε νὰ με τὸν τρόπο ποὶ ζωντανεῖται καὶ μιμεῖται φωνητικῶς τοὺς κυριώτερους πρωταγωνιστὰς τοῦ ἑλληνικοῦ θεάτροῦ. Εἶναι ἔκτακτος.

ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗΣ



Η ΘΙΑΣΑΡΧΙΣ του «Περοκέ» Καλή Καλό, ό δημοφιλής συνθέτης Μενέ-
λαος Θεοφανίδης καί μαζί ό Τάκης Μηλιώδης καί ό Π. Χριστοφορίδης.

ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ ΝΑ ΜΑΘΕΤΕ

Η ΚΑΛΛΑΣ, δεσποινίς Νίνα Νοταρά (Πειραιεύς), δέν πρόκειται να παίξει άρχαία τραγωδία, όπως νομίσαιε διαβάζοντας την είδηση ότι θα υποδυθή στο Τέξας την «Μήδεια». Υπάρχει μία όπερα με θέμα την Ιστορία της Μήδειας, μία όπερα του συνθετού Κερουμπίνι. Αυτή την όπερα της έπρότειναν να τραγουδήσει στο Τέξας και ό Ιταλός μέσσορς Ρεσίνιο που θα διευθύνη την εκτέλεση άπευθύνθηκε στον Άλεις Μιχαηλ, σάν άρμόδιο για παραστάσεις άρχαίαις υποθέσεως, να πάη κ' εκείνος τό φθινόπωρο στο Νέο Κόσμο για να σκηνοθετήση τό μελοδραματικό αυτό έργο που θα παυχθή δυό φορές στίς τέλη Οκτωβρίου με άρχαυ Νοεμβρίου. Σας πληροφορώ με αυτή την ευκαιρία ότι ή διάσπορς 'Ελληνίδα ύψίφωνος έχει ζωρότατο πόθο να παίξει αυτή τή «Μήδεια» στο άρχαιο θέατρο της 'Επιδάουρου. Μάλιστα πέτσι, ύστερα από τών θριαμβώ της στό 'Ωδείο 'Ηρώδου του Άττικού, είχε προκαταρκτικά δεχθή να έλθη εδώ έφέτος, να μείνη ένα μήνα, κάνοντας παράλληλα τίς διακοπές της και συγχρόνως ν' ανέβησι στο τέλος πριν να φύγη, τήν «Μήδεια» στην 'Επιδάουρο.

Η ΑΛΙΚΗ κ. Γεωργίε Νικολάου, (δόδος Διπύλου), είναι σωστό ότι το χείμαρρο θα κάνη την επανεμφάνισή της στην αθηναϊκή σκηνή. Θα ήγηθη προσωπικού θιάσου στο θέατρο Κυβέλης, το θέατρο δηλαδή που φέρει το όνομα της μεγάλης μητέρας της και είναι ιδιοκτησία του πατέρα της, του θεατρικού επιχειρηματίου κ. Κώστα Θεοδωρίδη. Η έκλεκτή αυτή πρωταγωνίστρια του δραματικού θεάτρου έκανε τις σπουδές της στο κονσερβατόριο των Παρισίων κ' ένας από τους δασκάλους της ήταν ο εξάριστος καλλιτέχνης Πιερ Φρενσί. Στην Αθήνα έπαιζε προπολεμικά μ' ευτυχή σταδιοδρομία. Είχε εμφανισθεί και στο Έθνικό Θέατρο και ήταν ώριμομένο καιρό πρωταγωνίστρια του θιάσου που είχαν μαζί με τον Κώστα Μουσουρή ο οποίος ήταν τότε σύζυγος της. Είχε μάλιστα και δυο θέατρα με τ' όνομά της. Ένα θρινό και ένα χειμωνιατικό. Το θρινό 'Αλική είναι ο σημερινός κινηματογράφος «Ατλας» και το χειμερινό μετονομάστηκε και το ζέρουμε σήμερα σαν θέατρο «Κώστα Μουσουρή». Η 'Αλική έμεινε για πολλά χρόνια στην 'Αμερική όπου και συνήψε τον δεύτερο γάμο της με τον γνωστό θεατρικό συγγραφέα Πάολ Νόρ. Τα αμερικανικά βιογραφικά δελτία της προσδιορίζουν ότι έχει κοκκινωπά μαλλιά, πράσινα μάτια, βάρος 108 λίμπρες και ύψος 5,2 πόδια. Στην αθηναϊκή της επανεμφάνιση λέγεται ότι θα συμπεράζει έκτακτως σ' ένα έργο και η μητέρα της. Για αναοικτιρό έργο ανήγγειλε τον «Δικέφορο άετο» του Κοκτώ. Το ίδιο έργο όμως διεκδικεί και η Κατερίνα και γι' αυτό δεν είναι ακόμη γνωστό εάν τελικά θα το παίζει άλλο. Θα ήθελε πάντως να δρῇ Έλληνικα.

MENTWp

MADE
IN
U.S.A.

πραγματοποιήσις
ένός όνείρου...

maiden^{}form*

Καταπληκτική ανακάλυψις στὰ Σουτιέν
 Ἀποκλειστικότης τῶν **AMERIKA**
NIKON Σουτιέν **MAIDENFORM**. Τὰ
MAIDENFORM διδὲι κολακευτικὰ
 ὑποστήριξι δι' ὥρας καμπυλότητος
 Δέν γλιστρά... Δέν τσακίζει...
 Σπίγγει τόσον ὅσον χρειάζεται.

ΓΕΝΙΚΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ
ΛΙΑΝΙΚΗ & ΧΟΝΑΡΙΚΗ ΠΩΛΗΣΙΣ
ΔΕΛΤΑ ΦΩΚΙΩΝΟΣ 13

Η Αλήθεια στη Χώρα Τών Θαυμάτων

Για την δροσιά σας στο αυτοκίνητο. — Το «Σπρέϋ Τάν», για τον καλοκαιρινό ήλιο. — Τα στράπλες (Μέντενφορμ). — Μια ωραία συλλογή ύφασμάτων για καλύμματα επίπλων. — Καινούργια εποχή για τον «σάκκο». — Το μακιγιάρισμα του προσώπου. — Μοντέρνα πολύχρωμα καρεκλάκια κ.λ.π. κ.λ.π.

ΠΕΡΙΔΙΑΒΑΖΟΝΤΑΣ Τ' ΑΘΗΝΑΪΚΑ ΜΑΓΑΖΙΑ

Καί ποιος δεν ονειρεύεται ν' αποκτήσει ένα αυτοκίνητο; Όλοι οι άνθρωποι της εποχής μας, ανεξαρτήτως φυλής και χώρας, έχουν ένα μοναδικό όνειρο: Την απόκτηση τεσσάρων τροχών. Να λοιπόν γιατί η Αθήνα έχει πλημμυρίσει από αυτοκίνητα, που τώρα με τις ζέστες κατευδύνονται τα μεσημέρια στις ακρογιαλίες του Σαρωνικού. Γυναίκες και άνδρες, όμως, υποφέρουν από τον συνεχή ιδρώτα και δυσκολεύονται πολύ στο οδηγήμα. Να όμως που υπάρχει ένα μικρό πακετάκι, το «Wach» n-dri, με 21 βρεγμένα χαρτάκια, με τα οποία μπορείτε να σκουπίσετε τα χέρια και το πρόσωπό σας δίνοντας συγχρόνως ένα ευχάριστο απαλό άρωμα στο δέρμα σας.

Δεν είναι πολλά χρόνια που καθιερώθηκε η μόδα του μαυρίσματος. Μόλις αρχίσουν τα μπάνια, γυναίκες και άνδρες ξεκινούν για την ακροθαλασσιά με μοναδικό σκοπό την ηλιοθεραπεία. Τι δόσανο αλήθεια κι αυτή η μόδα!... Ξεφλούδισμα, πόνοι, πασαλιέμματα με λάδια. Οι Αμερικανοί όμως βρήκαν έναν καινούργιο τρόπο για ν' αντιμετωπίσουν τον καλοκαιρινό ήλιο. Πρόκειται για το «Σπρέϋ Τάν», ένα μικρό δηλαδή τενεκεδάκι κουτάκι, που όταν πιέσετε την επιφανεία του εκτοξεύει στο σώμα σας, μέσα σ' ένα δευτερόλεπτο, ένα θαυματουργό υγρό, που σε τρεις μέρες — χωρίς υπερβολή — σας έχει χαρίσει ένα ωραίο μπρούντζινο ήλιοψημένο δέρμα. Με το «Σπρέϋ Τάν», που είναι γνωστό σε όλους έχουν ταξιδέψει στο εξωτερικό, και που ήλθε έφ'ετος για πρώτη φορά στην Ελλάδα, κατορθώνετε να αποφεύγετε το λάδωμα του σώματος που είναι τόσο ενοχλητικό, και αντιαισθητικό παράλληλα, ενώ συγχρόνως, χάρη στο σωλήνα εκτοξευέας, μπορείτε να καλύψετε το σώμα χωρίς να έχετε ανάγκη να ζητήτε τη βοήθεια της συντροφιάς σας για την επέλευση της πλάτης σας.

Είναι αλήθεια πως μάς δίνουν σε αρκετούς μετεωρικές καλοκαιρινές φορές. Έκτος από τα φουρώ και τις άλλες μικρολεπτομέρειες, υπάρχει πάντοτε ένα βασικό σημείο για την ολοκλήρωση της κομψότητάς μας. Πρόκειται για τα σουτιέν στράπλες που είναι τόσο απαραίτητα για τα τολμηρά ντεκαλτέ των φορεμάτων. Αλλά και ποιά γυναίκα δεν έχει τα-

λαιπωρηθή προσπαθώντας να ανάψει ένα στράπλες που να μην πέφτει και να κολακεύει το σώμα. Δεν υπάρχει αμφιβολία πως οι ειδικότεροι σ' αυτόν τον τομέα είναι οι Αμερικανοί, που παρουσίασαν άλλωστε και τον τύπο του στράπλες σε ολόκληρο τον κόσμο. Και ιδιαίτερα μία μεγάλη μάρκα, η «Μέντενφορμ», που ξεκίνησε από την κατάκτηση των Αμερικανίδων, για να καθιερωθεί και στη Γαλλία και αργότερα σ' ολόκληρη την Ευρώπη. Το μεγάλο αυτό αμερικανικό εργοστάσιο, που αντιπροσωπεύεται από το κατάστημα Δέλτα της οδού Φωκίωνος 13, είναι το μόνο στον κόσμο που κατορθώνει να παρουσιάσει τέττα ποικιλία σχεδίων ώστε να γίνει απαραίτητο σε όλες τις κομψές γυναίκες. Και ιδιαίτερα υπάρχει ένα μοντέλο στράπλες, που οι τσιράντες του όταν τοποθετηθούν μπορούν να σας εξασφαλίσουν εξαιρετικά σουτιέν. Δηλαδή, εκτός από την στράπλες εμφάνιση μπορείτε να φορέσετε τσιράντες στις άκρες των ώμων, σε τύπο βραχιόλι γυ-



ρω από το λαιμό, χιαστί στην πλάτη και που με ένα μοναδικό σουτιέν σας εξασφαλίζουν μια βόδι καλοκαιρινή κομψότητα. Έτσι, ό,τι είδους φορεμα, κοστούμι πλάξ ή βραδυή τούσα, λέντα φορέσετε, μπορείτε με το μαγικό αυτό σουτιέν-στράπλες να έχετε πάντοτε μία τέλεια σιλουέτα.



Με τις πρώτες κιόλας ζέστες αναζητά κανείς κάτι που εύχριστο στο σπύτι του. Κι αυτό θα το κατορθώσετε μόνο μ' ένα ωραίο ντύσιμο των επίπλων σας, που τα προστατεύει από τη σκόνη και παράλληλα δίνει μία χαρούμενη νότα στο σπίτι σας. Την πιο ωραία συλλογή από όλα τα μεγάλα ευρωπαϊκά εργοστάσια βαμβάκερών ύφασμάτων για καλύμματα την έχει ένα μεγάλο αθηναϊκό κατάστημα, το Έλ Γκρέκο της οδού Κριεζώτου 1, που είναι γνωστό σε όλους τους Αθηναίους για τα καλοδιαλεγμένα του πράγματα. Ό,τιδήποτε και αν φαντασθείτε σε συνδυασμό χρωμάτων, σχεδίων και ποιότητας, δεν υπάρχει αμφιβολία πως στην Αθήνα θα υπάρχει μόνο στο Έλ Γκρέκο. Αν κάνετε λοιπόν μία βόλτα μέχρι την οδό Κριεζώτου 1, είναι σίγουρο πως θα ανακαλύψετε ένα ωραίο κρετόν για το σαλόνι σας, ένα ανοικτόκαρδο σχέδιο για τη βεράντα, μία πρωτότυπη κουρτίνα

για την κρεβατοκάμαρα κι αν έχετε μοντέρνο σπύτι, ένα μικρό παράδεισο από ωραία λιά και βαμβάκερά ύφασματα για ταπεταρίες. Μέσα στο διειρημένο αυτό παιχνίδισμα των χρωμάτων, σχεδίων και μοντέρνων εμπνεύσεων, το Έλ Γκρέκο κατορθώνει να παρουσιάσει ένα υπέροχο πίνακα που συνθέτουν οι μεγαλύτερες ευρωπαϊκές δημιουργίες για το σπύτι.

Ετσι συμβαίνει πάντοτε. Κάθε φορά που εμφανίζεται μία καινούργια μόδα, συγκεντρώνουν τις αντιρρήσεις όλοι. Και ιδίως φυσικά, του ισχυρού φύλου που δεν παραλείπει να χαμογελάσει στην αρχή για την καινούργια τρέλλα των γυναικών, αλλά σύντομα να την παραδεχθεί σαν γεγονός. Το ίδιο συνέβη και με το «σάκκο». Μόλις πρωτοεγίχε συνιήτησε μία όμαδική αντίδραση στην οποία συμμετείχαν αυτή τη φορά και οι γυναίκες. Να που έφετος όμως ο Έλ Σαϊν Λωράν απεφάσισε να συμμορφώσει το «σάκκο» παρουσιάζοντας μία ελαφρά σούρα στην πλάτη και ένα είδος ελαστικού φορέματος στο υπόλοιπο του μοντέλου. Μερικά από τα πιο επιτυχημένα αυτά σχέδια του Έλ Σαϊν Λωράν, μας παρουσίασε το εκλεκτό αθηναϊκό κατάστημα Β. και Α. Στρογγυλός, της οδού Πανεπιστημίου 3, που δυο φορές μάς έκαναν αγαπητούς και ευκολοφύρετους τους «σάκκους». Για πιο ωραία χρώματα λινών, εκτός από τα τσάκα και τσάκα άλλα φορέματα της συλλογής, εμφανίζουν μία καινούργια τελείως εποχή για το «σάκκο», που για πρώτη φορά στην Ελλάδα παρουσιάζει το κατάστημα «Στρογγυλός». Έτσι και οι Αθηναίες θα φορέσουν τον πραγματικό παριζιάνικο «σάκκο», που ξεφεύγει πολύ από την



παλιά άσφυλκωτη γραμμή που μάς πρωτοπαρουσίασε ο Κρίστιαν Ντιόρ. Το λινό είναι το αγαπημένο ύφασμα του καταστήματος «Στρογγυλός». Εκτός από τους ωραιότερους «σάκκους» σε μπλέ, γκριζό, ροζ και ροζ χρώμα, διαθέτει ένα μεγάλο α-

ριθμό γυναικείων απογευματινών και πρωϊνών φορεμάτων, που πραγματικά δικαιολογούν την παριζινή του προέλευση. Ένα ακόμη ωραίο μοντέλο είναι ένα ροζ λινό φόρεμα σε ίσιω γραμμή, που η άριστη του πλευρά γαρνίρεται με τριπλά ξεφτίνα τριγύρω από τα κουμπιά. Το ίδιο υπάρχει και στην άγκραφά της ζώνης — και μία ακόμη δημιουργία του εκλεκτού αθηναϊκού καταστήματος μόδας. Ένα υπέροχο φόρεμα, που το ροζ κορσά του είναι κεντημένο με μπλε μεγάλα πουάν και η μπλε φούστα με ροζ. Οι τρεις αυτοί τύποι φορεμάτων είναι ένα μικρό μόνο δείγμα της πραγματικά παριζιάνικης συλλογής «Στρογγυλός», που από χρόνια μας προμηθεύει με τις ωραιότερες γαλλικές ραπτικές επιτεύξεις.

Το μακιγιάρισμα του προσώπου για τις πρωινές ώρες είναι αρκετά δύσκολο. Δεν πρέπει βεβαίως να αποφεύγουμε τα καλλυντικά και να κυκλοφορούμε με μία άπλη κρέμα στους δρόμους. Μ' αυτόν τον τρόπο κατορθώνουμε μόνον να εκθέσουμε περισσότερο το δέρμα μας σε κινδύνους. Η εκλεκτή αισθητικός κ. Λίλυ, μου έλεγε πρό ημερών, κουδεντιζόντας στο Ινστιτούτο της οδού Αμερικής 15, πως στη ζεστή άτμόσφαιρα του ελληνικού καλοκαιριού, ιδεώδες μακιγιάρισμα είναι ένα απλό ντε ταίν, που και ωραίο χρώμα δίνει στο πρόσωπο και δεν αφήνει την επιδερμίδα μας να έλθει σε άμεση επαφή με τη σκόνη και τον ήλιο.



Περνώντας έξω από το κατάστημα της Νεοστρώμης στη γωνία των οδών Θησέως και Κολοκοτρώνη, έβριχα μία ματιά μέσα στις βιτρίνες του και αντίκρισα μερικά χαριτωμένα πολύχρωμα καρεκλάκια. Η μεγάλη αυτή αθηναϊκή διανομή επίπλων και στρωμάτων έχει κατορθώσει να συγκεντρώσει σήμερα μία από τις μεγαλύτερες ποικιλίες σε καρέκλες, με ταπεταρία στο κάθισμα και στην πλάτη, που ξεκινούν σαν ιδέα από την Ιταλία, για να προσαρμοθούν στην ελληνική πραγματικότητα. Τα καρεκλάκια αυτά κάνουν για χίλιες δυο δουλειές. Γίνονται από λευκό ή μαύρο έλλο με μοντέρνες ταπεταρίες ή μονόχρωμες ταφτά βαμβάκερες και μπορούν να ολοκληρωθούν ένα μοντέρνο λιβινγκ-ρούμ, μία τραπεζαρία ή κ' ένα χαλ. Είναι ένα είδος καρέκλας-μπαλάντερ — θα τη λέγαμε — που όπου κι αν τη βάλετε, στολίζει το σπίτι και παράλληλα σας εξυπηρετεί. Ακόμη και παράθερνα μπορεί να δημιουργήσει ένα μικρό χαριτωμένο σαλόνκι, που οι επισκέπτες σας θα μπορούν να καθίσουν πολλές ώρες, χωρίς να κουρασθούν, σε μία μικρή οικική καλοκαιρινή συγκέντρωση. Έτσι αποφεύγετε τα περιττά έξοδα μιας επίπλωσης για τη βεράντα, που παραλήλητα τις καρέκλες του σπιτιού σας.



Ο ΑΙΔ. ΤΣΑΝΤ ΒΑΡΑΧ περιμένει την κλήση του τηλεφώνου, που έσωσε μέχρι στιγμής πάνω από 300 ανθρώπους.

ΟΙ ΣΑΜΑΡΕΙΤΕΣ ΤΟΥ ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ

ΕΝΑΣ ΠΟΛΥΤΙΜΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΠΕΛΠΙΣΜΕΝΟΥΣ

Πολλές φορές ένας απελπισμένος που βρίσκεται στο έσχατο σκαλί προ της αυτοκαταστροφής, δεν περιμένει παρά ένα θερμό λόγο, γεμάτο αγάπη και πίστη, για να πιαστεί απ' αυτόν και να σωθεί. Αλλά συχνά, ο ελάχιστος αυτός λόγος που θα σώσει μια ανθρώπινη ζωή, γίνεται το πιο δυσεύρετο και σπάνιο πράγμα. Απ' αυτή τη σκέψη ξεκινώντας ο αιδεσιμώτατος Τσάντ Βάραχ, ίδρυσε τους «Σαμαρείτες του Τηλεφώνου», την πρωτότυπη αυτή οργάνωση που απευθύνει στους υποψήφιους αυτόχειρες μία υστάτη έκκληση: Πριν πητέ το όριστικό ναι, πάρτε στο τηλέφωνο τον άρ. «MAN 900». Είναι στη διάθεσή σας.

πρακτικά καθημερινά προβλήματα της ζωής και έχει πέντε παιδιά. Τρία τρίδυμα αγοράκια 12 χρονών, και δυο κορίτσια 15 και 2 χρονών. Πριν τοποθετηθή στη σημερινή του ένορκα ήταν έφημος σε μία εργαστική συνοικία του Λονδίνου. Αργότερα ανέλαβε την ένορκα του Αγίου Στεφάνου, μιάς από τις αρχαιότερες εκκλησίες του Λονδίνου, έργο του διασημού αρχιτέκτονα του 17ου αιώνα Κρίστοφερ Ρέν. Η εκκλησία βρίσκεται δίπλα στην έδρα του Λόρδου Δημάρχου, στο «Μάουσιον Χάουζ», και αναφέρεται ότι είχε πρωτοϊδρυθεί κατά τον 11ον αιώνα. Θεωρείται ο εκ παραδόσεως ένορκαος ναός του Λόρδου Δημάρχου. Γι' αυτό και τα στοιχεία του τηλεφωνικού αριθμού «MAN 900», προέρχονται από το «Μάουσιον Χάουζ». Απ' αυτή την εκκλησία, που υπέστη σοβαρά ζημιές κατά τους βομβαρδισμούς της Λουφτβάφε, ξεκίνησαν οι Σαμαρείται, υπό την καθοδήγηση του αιδ. Βάραχ.

Ο αιδ. Βάραχ έχει στον κατάλόγό του 180

Η ΑΠΕΛΠΙΣΜΕΝΗ ΚΑΤΕΦΥΓΕ ΣΤΟΝ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΣΑΜΑΡΕΙΤΗ. ΘΑ ΤΗΝ ΣΩΣΗ, ΑΡΑΓΕ, Η ΠΙΣΤΗ ΤΟΥ.



10

—Θ' ἀργήσω στην Τράπεζα, είπε ὁ Ἑρνώ.
Μά συλλογίστηκα πὼς θάταν καλύτερα νὰ περάσω
ἀπὸ δῶ καί... (Ἡ φωνή του ἔγινε κάπως συρτή

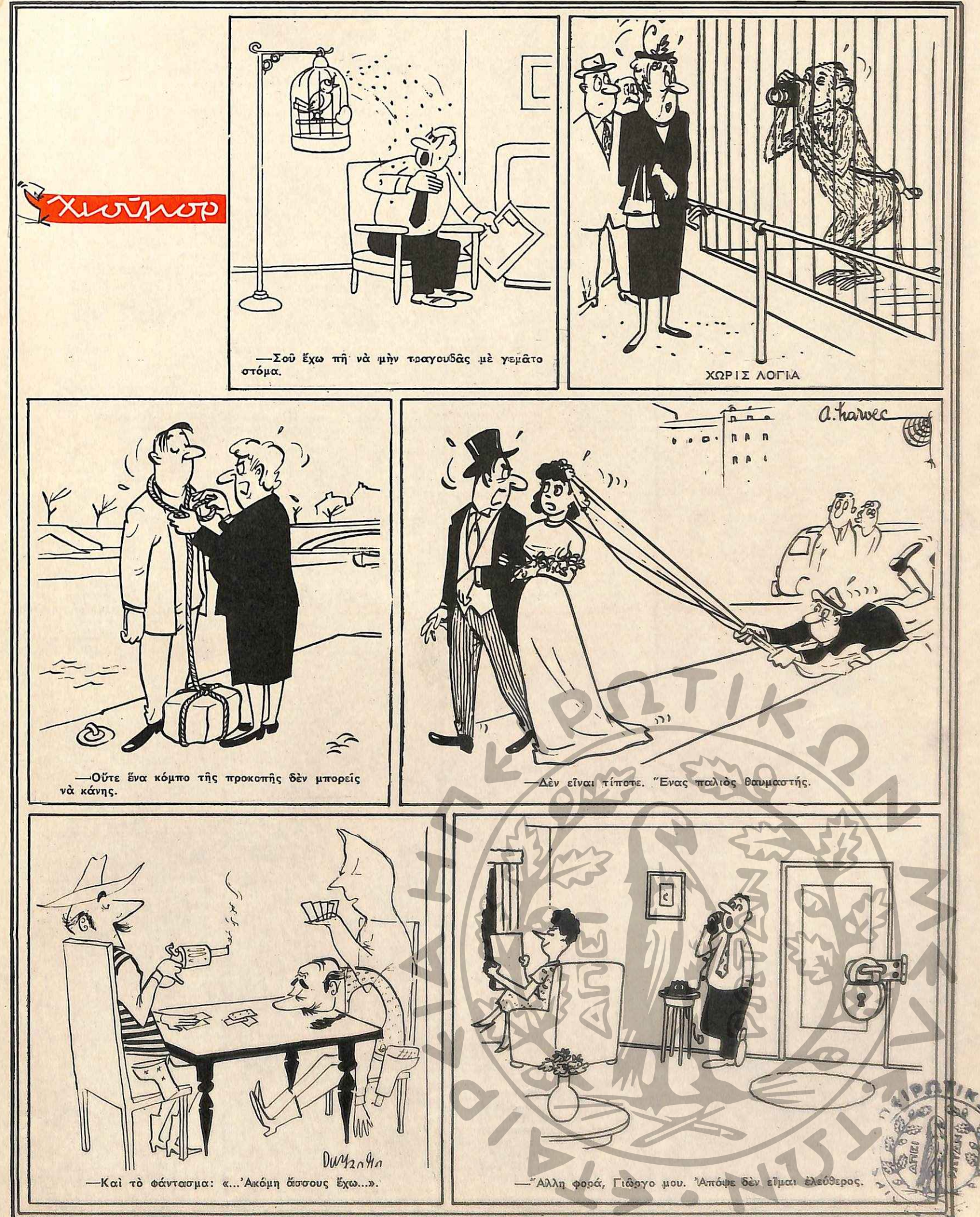
1. 'Ο δεικτής της παλάμης, της κοπέλας στη θάλασσα, είναι λυγισμένος. 2. Της ίδιας κοπέλας, το αριστερό πόδι είναι προωθημένο πιάδι μπροστά. 3. Της κοπέλας που κάθεται στο τραγάκι, φαίνεται και το δεξί της χέρι. 4. Της ίδιας κοπέλας, η αριστερή παλάμη ακουμπά στο βράχο διαφορετικά. 5. 'Ο βράχος δαφέρει στο κάτω άκραιο δεξί του μέρος προς τη θάλασσα. 6. 'Η λικυή βαρκούλα έχει το πανί της αντίστροφα φυσικωμένο απ' τον άνεμο. 7. Στο ένα αριστερό μέρος της εικόνας, το σύννεφο έχει διαφορετικό σχήμα. 8. Στο κάτω αριστερό μέρος της εικόνας, η μούρη κυματοειδής γραμμή της θαλάσσης είναι διαφορετική.

δὲν ἦταν μόνος. Καποῖος ἄλλος ἦταν μαζὺ του!»
καὶ στὶς δυὸ περιπτώσεις, ἡ κατάθεσή του εἶναι
ἀποφασιστική. Συμφωνεῖς;

Ὁ Ἑρῶσω φόρεσε τὸ καπέλλο ἦντεν, δίνοντάς του μιὰ ἐλαφρὰ κλίση πρὸς τὴ μιὰ μεριά, καὶ ξεσχόνισε τὰ χέρια του.

ἐπαρχιακῆς τραπέζης τοῦ Σίξ "Εἰσις, ἐγίνε ἀκόμα
λυγώτερο πειστικὴ ὅταν μπῆκαν στὸ σαλόνι

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ



ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ



ΕΛΛΑΔΟΣ & ΑΘΗΝΩΝ

ΠΛΕΟΝ ΤΟΥ ΑΙΩΝΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑΝ ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ
ΘΕΜΑΤΟΦΥΛΑΞ ΤΗΣ ΛΑΪΚΗΣ ΑΠΟΤΑΜΙΕΥΣΕΩΣ
ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΤΙΣ ΕΙΣ ΠΑΣΑΝ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗΝ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑΝ

